

ஒரு நதியின் ஊற்று

Oru Nathyin Ootru

வண. T.S. யோசவா

Rev. T.S. Joshua

கிறு நதியின் உள்ளு

குஷலர்கள் பண்டிது குஞ்சன்று நமரிவோம்

“நத்தார் தவகாலச் சிர்துணை”

“Christmas - Lent Meditation”

இசை நாடக வழி நாற்பேசப்பதி

Praising Gospel With Songs

அமுது சிவந்ததோ

உன் கண்கள் - என்

அடிகள் நகைந்ததோ

உன் கண்ணர் - நீ

எழுந்து நடந்திடு

நிமிர்ந்து எழுந்திட நீ

கிழந்து கிடந்தால் - உன்னை

முதிக்க வருந் உகைம் நிலையைப்பார்

காற்றில் கறையும்

கிருண்ட மேகங்கள்

நிலைவ மறைக்க

பொடும் கோலங்கள்

நிமிர்ந்து வரும் நிலைன்

விழுயின் ஒளியின் துணிவில்

கறையும் கிருளின் நிலையைப்பார்

நால் : ஒரு நதியின் ஊற்று

மூசிரியர் : வண. T.S. யோசவா

குருமனை, மூலய வீதி,

முளாய்

பக்கங்கள் : 132

பதிப்புரிமை : வண. T.S. யோசவா

வெளியீடு : தென்கிந்திய திருச்சபை யாழ்
ஆதின கிறிஸ்தவ பண்பாட்டு
கலைத்தொடர்பு நிலையம்,

அட்டைப்பட வடிவமைப்பு : ஏ.சி.எம். அச்சகம்

அச்சப்பதிப்பு : ஏ.சி.எம். அச்சகம்

யாழ்ப்பாணம்

விலை : 250/-

சார்ஸண்ட்

மானீட் வாழ்வின் உயர்ந்த இலட்சியங்களோடு
வாழ்ந்து கிறீஸ்த்தவ விசுவாசத்தை வாழ்வின்
அணிகலன்களாக சுடராக்கி வாழ்ந்து,
இருள் நின்ற இதயங்களில் ஓளிவீசி நின்று,
விசுவாசத்தேடலின் அடையாளமாக
எப்போதும் எமக்குள் நிலைத்துறிந்கும்
அமர்ர

ஹோன் செல்லத்துரை செல்வரட்னம்
அவர்களுக்கு

இந்நாலை சமர்ப்பணம் செய்கின்றேன்.

பொருள்க்கம்

01. அணிந்துரை
02. முகவரை
03. என்னுரை
04. நெஞ்சினில் ஓளியினை ஏற்றிடுங்கள்
05. வாழ்வினில் ஓளியினைக் காட்டிடுங்கள்
06. புயலிலும் அணையாத தீபங்கள்
07. நிலவை மறைக்கும் மேகங்கள்
08. ஓர் அதிசய வெள்ளி
09. சீலுவையிலே சீவந்த மலர்
10. பசி
11. தனிமை
12. கிழப்பு
13. நிறைவு

முகவரை

“இரு நதியின் ஊற்று” என்ற தலைப்பை அடியொற்றியும், ‘குடியினில் பணிந்து குரிசினில் நிமிரவோம்’ என்ற உப தலைப்பை வெளிக்காட்டியும் இறைவன் தம் மகவுக்கூடாக மானித்துக் காண்பிக்கும் மீட்பின் செயற்பாட்டை இசைவழியாக இறைமக்களுக்கு இலகுபட விளக்கிடும் நூல் இது.

“நேங்கள் புறப்பட்டுப் போய்ச் சகல ஜாதிகளையும் சீஷராக்குங்கள். பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியின் நாமத்திற்குள்ளாக அவர்களுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்து, நான் உங்களுக்குக் கட்டளையிட்ட யாவையும் அவர்கள் கைக்கொள்ளும்படி அவர்களுக்கு உபதேசியுங்கள்” என்று உயிர்த்த ஆண்டவர் தம் அடியார்களுக்குக் கட்டளையிட்டபோது அவர்களுக்கு நம்பிக்கையின் ஊக்குவிப்பாகக் கூறியது “இதோ, யுக முடிவுபரியந்தம் சகல நாட்களிலும் நான் உங்களுடனே கூட இருக்கிறேன்”. ஆண்டவரது பிறப்பின்போது கூறப்பட்ட வாக்குறுதி ஆண்டவர் ‘இம்மானுவேலாக’ இருக்கிறார். அதாவது, ‘இறைவன் நம்மோடிருக்கிறார்’ என்பதே ஆண்டவரது நாமம். ஆக, பிறப்பிலும் இறைப்பிரசன்னத்தின் வாக்கு, உயிர்ப்பிலும் அதே உறுதிப்பாடு. இதுவே இறைமக்களுக்கான மீட்பின் திட்டத்தின் மையச் செய்தி.

இந்த செய்தியையே ஆக்கியோன் அருட்திரு யோசவா மக்கள் எனிதில் புரிந்துகொள்ளத்தக்கதாகவும், மக்களது பண்பாட்டிற்கமைவாகவும், கலாச்சாரத்தை வலியுறுத்தியும் இந் நூலுக் கூடாக எடுத்துக் கூற எத் தனிக் கிண்றார். ‘கலாச்சாரமயமாக்கல்’, ‘பண்பாட்டுமயமாக்கல்’ (Inculturation) மற்றும் ‘தன்னாட்டுமயமாக்கல்’ (Indigenization) என்பன நற்செய்தியை

எம்மக்களுக்கு தற்காலச் சூழலிலே நவீன்றுரைக்கும் அடியாருக்கு மனதின் ஆழத்தில் இருத்தவேண்டிய வாசகங்கள் ஆகும். இறைவன் கிறிஸ்துவை உலகுக்கீந்த நிகழ்விலே அல்லது இறைவன் ஊனுடலெடுத்த நிகழ்விலே பண்பாட்டுமயமாக்கலின் வடிவத்தை நாம் காணக்கூடும். எவ்விதமாக வார்த்தையானவர் மானிடத்தின் மீபின் இறைச்செய்தியை எடுத்தியம்ப ஊனுடலெடுத்தாரோ, அவ்விதமாகவே இறைவனது நற்செய்தியும் ஒவ்வொரு கலாச்சாரத்திலும், பண்பாட்டிலும் 'ஊனுடலெடுக்கப்பட' வேண்டும். அந்தந்த கலாச்சாரங்களின் வடிவங்களில் நற்செய்தி நவீன்றுரைக்கப்படும்போது நற்செய்தியும் நல்ல முறையில் உள்வாங்கப்படும். பண்பாட்டுமயமாக்கல் அல்லது கலாச்சாரமயமாக்கல் என்பது திருச்சபைக்கு மிகவும் அத்தியாவசியமானதாகும். (Inculturation is an imperative to the Church).

'குடியினில் பணிந்து குருசினில் நிமிர்வது' ஒரு மகிழ்ச்சியான அனுபவம் என்பதனை விளக்குவதே இந்நால். எம் மக்களது இருப்பு கேள்விக்குறியாக்கப்பட்டிருக்கும் சூழமைவில், ஒவ்வொருவரும் தத்தமது அடையாளத்தை உறுதிப்படுத்துவதும் பேணுவதும் அவசியம் என்று உணருகின்ற நிலையில் மரணத்தை வெற்றிசிறந்த ஆண்டவரின் பிரசன்னமே எமக்குண்டு என்ற உறுதிப்பாட்டுடன் இசைவழியே நற்செய்தியைக் கூறிடும் மகிழ்ச்சியிலே பங்குகொள்ள அருட்திரு. ரி. எஸ். யோகவா அடிகளாரின் நூல் மூலமாக தென் இந்திய திருச்சபை யாழ்ப்பாணத் திருமண்டிலத்தின் 'கிறிஸ்தவ கலைத்தொடர்பு நிலையத்தினர்' அழைக்கின்றனர்.

பேரநுட் கலாந்தி ஏ. எஸ். தியாகராஜா
பேராயர், தென் இந்திய திருச்சபை
யாழ்ப்பாணத் திருமண்டிலம்.

அண்ணத்துரை

சில வருடங்களுக்கு முன்னர் தமிழ்நாடு இறையியற் கல்லூரியில் ஒரு நற்கருணை வழிபாட்டில் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்புக்கிட்டியது. அந்த நற்கருணை வழிபாட்டு ஒழுங்கை பின்பற்றிய பொழுது பரவசமடைந்தேன். அந்த ஒழுங்கை “தலித்” மக்களுக்காக மறைந்த மேதை தியோபிலஸ் அப்பாவு (பரட்டை) எழுதியிருந்தார். அவர்கள் பேசுகின்ற மொழியிலேயே கிறிஸ்தவ கோட்பாடுகள் ஒன்றினையாது மாற்றாமல் அமைத்திருந்தார்.

ந் எங்களுக்காக உசீரைக் குடுத்தே

எம் பாவங்களை

மன்னிச்சுக்கோ சாமி!

போன்ற வரிகள் ஞாபகத்திற்கு வருகின்றன. வண. T.S. யோசவா காலத்தின் தேவையை நன்கு அறிந்திருக்கின்றார்.

மானிட வாழ்வின் தற்கால ஏக்கங்களுக்கும்
பெருமிச்சகளுக்கும் விடை
கானும் ஒரு தேடலாக ஆன்மீக
தளங்களும் மற்றும் அதன் வழிபாடுகளும்
அமையவில்லையானால், கிறைவனைக்குறித்து
பாரம்பரியமாக நாம் கடைப்பிடித்து வரும்
கோட்பாடுகள் பயனற்றவைகளாக
மாறவிடும்.

என்று நாலின் முகவரையிற் கூறுகின்றார். இந்த நம்பிக்கையே “ஒரு நதியின் ஊற்று” என்ற இசைநாடகத்தின் அடி நாதமாக இருக்கின்றது. வண. T.S. யோசவா, சுன்னாகம் இறையியற் கல்லூரியில் மாணவனாக இருந்தபொழுது, டாக்டர் தயானந்தன் பிரான்ஸில் எழுதிய “அன்பழைப்பு” என்ற இசைநாடகத்தில் “நல்லன்” என்ற பாத்திரமேற்று நடத்தவர். அதனுடைய தாக்குறவு வண. T.S. யோசவாவிடம் நல்ல வண. T. S. யோசவா

விளைச்சலைத் தந்துள்ளது. அன்பழைப்பின் கதையும், கவிதையும் அவரைப் பெரிதும் கவர்ந்துள்ளன. நல்லானாக நடித்த வண. யோசவா “ஒரு நதியின் ஊற்றில்”, ஒரு “முத்தனைப்” படைத்துள்ளார்.

அவருடைய கவிதை சிலவிடங்களில் டாக்டர் தயானந்தன் பிரான் சில் அவர் களுடைய கவிதை நடைக்கு நிகராகக் காணப்படுகின்றன.

நான்கு நாள் மூக்கில்டதே
நாற்றமெடுக்கும் என கூறினாள் மரியாள்
நான் வாழ்வ தருபவர் என நீ நம்பினால்
நம்பிக்கை கொண்டால் மீண்டும் மணம் வீசும்
நம்பினார் யாரும் நம்பிக்கை பெறவே
நண்பன் ஸாசரு புதுமலராய் மலர்ந்தான்.

ஒரு நதியின் ஊற்றில் யாழ்ப்பாணத்து மண் வாசனை காணப்படுகின்றது.

ஆழ்கடல்கள் சூழ மிதக்கும் ஈழத்திலே
மீழுதுக் திருமேனி பனைவளம் கொஞ்சம் திருநாடு
வீரம் பொங்கும் முத்த குடியின் தங்கத்தமிழன்
கிறைவனைக் காணப் போகின்றான்.

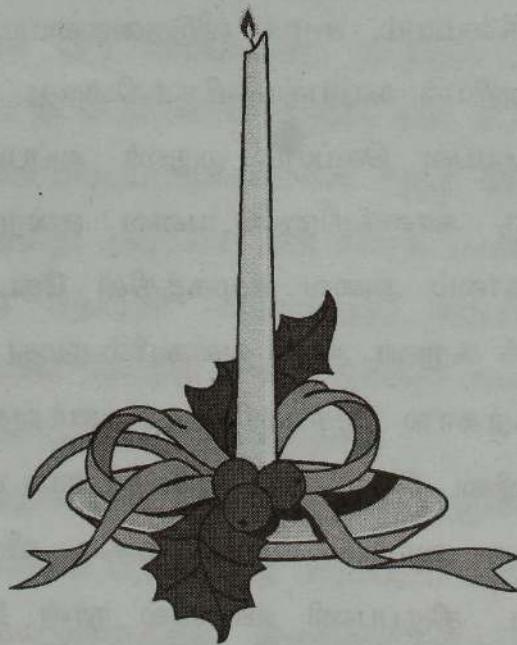
வண. T.S. யோசவா கிறிஸ்தவ இறையியலை நன்கு அறிந்துள்ளவர். சூழலுக்கேற்ப இறையியல் விளக்கம் பெறவேண்டும் (Contextual Theology) என்பதில் உறுதியான நம்பிக்கையுடையவர். தன்னைச் சூழவுள்ள மக்களின் ஏக்கங்களையும் கேள்விகளையும் நன்கு உணர்ந்து அவற்றிற்கு கிறிஸ்தவ இறையியல் வாயிலாக விடை காண முற்பட்டுள்ளார்.

இதுவே இன்று திருச்சபையின் முக்கியமான வேலை. இன்று நமது சூழலில் வட்டுக்கோட்டை செமினரி கிறிஸ்தவர்களின்

வம்சாவழியினரும் மிஷன் கிறிஸ்தவர்களின் வம்சாவழியினரும் அதிகமாக நாட்டை விட்டு வெளியேறிவிட்டனர். முற்றிலும் புதியதானவோரு மக்கட்கூட்டம் இதுவரை அல்லற்பட்டு ஆற்றாது கண்ணீர் வடித்த ஒரு மக்கட்கூட்டம் திருச்சபையின் அன்பையும், ஆதரவையும் நாடி வந்துள்ளது. அவர்களுக்குக் கிறிஸ்தவ நற்செய்தியை அவர்கள் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய மொழியில் எடுத்துக்கூறுவது அவசியமாகும். கத்தோலிக்க திருச்சபையினரின் ஆரம்பகால மறைபரப்புப் பணி நாடகங்கள் மூலமாகவே நடைபெற்றது என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

“இரு நதியின் ஊற்று” மாறிவரும் கிறிஸ்தவ சமூகத்திற்கு அரிய ஆன்மீக உணவாக அமைகின்றது. வண. T.S. யோகவாவுக்கு எனது நன்றியையும் பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

எஸ். ஜெபநேசன்

என்னுரை

LDT னிட வாழ்வின் தற்கால ஏக்கங்களுக்கும் பெருமுச்சுக்களுக்கும் விடை காணும் ஒரு தேடலாக ஆன்மீக தளங்களும் மற்றும் அதன் வழிபாடுகளும் அமையவில்லையானால் இறைவனைக் குறித்தும் அவர் மீது கொள்ளும் நம்பிக்கை குறித்தும் பாரம்பரியமாக நாம் கடை பிடித்து வரும் கோட்பாடுகள் பயனற்றவைகளாக மாறிவிடும். கிறிஸ்தவ வழிபாட்டியல் வரலாற்றைப் பார்க்கும் போது திருமறையின் அடிப்படையில் முதலில் நோக்கினால், காலத்திற்கு காலம் மனித சமூகம் எதிர்கொண்ட மனிதநேய நெருக்கடிகளின் ஒரு தேடலாகவே வழிபாட்டம்சங்கள் அமைந்து வந்துள்ளன. குறிப்பாக பழைய ஏற்பாட்டில் வரும் இறைவேண்டுதல்கள், கடவுளைப் புகழ்ந்து பாடும் பாடல்கள் யாவும் அக்கால சமுதாயத்தின் நெருக்கீடுகளையும், ஏக்கங்களையும், பெருமுச்சுக்களையும் அவைவெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. மேலும் அப்படிப்பட்ட வழிபாட்டு அம்சங்களே அந்த சமூகங்கள் ஆழமான ஆன்மீக அமைதியையும், சமூக விடுதலையையும் நோக்கி நகரச் செய்தவற்றை அறியக் கூடியதாகவிருக்கின்றது. ஆனால் வரலாற்று முறைமையில் ஆய்வு செய்யும் ஒருவர் அப்படிப்பட்ட வழிபாட்டு அம்சங்கள் ஒரு காலத்தினுடையவை என்று கூற முடியாது, காலத்திற்குக் காலம் அவை சமூகத்தின் தேடலாக மாற்றப்பட்டு வந்துள்ளன எனக் கூறுவர். அந்த வகையில் நமது இறைவழிபாட்டியல் அம்சங்கள் தற்கால மக்களின் உணர்வுகள், தேவைகள் ஏக்கங்களுக்கு விடை கொடுக்கும் அம்சங்களாக மாற்றப்படவேண்டும் என்பதில் எனக்கு ஆரம்பம் முதல் அதிக விருப்பமாகவிருந்தது. கடந்த 10 வருட திருப்பணி வாழ்வில் நான் இருந்த திருச்சபை மக்களின் வாழ்க்கை முறைமை, அவர்களுடைய மனப்பாங்கு, அவர்களுடைய ஏக்கங்களை மனதில் கொண்டு புதிய வழிபாட்டு

ஒழுங்கில் சில விடயங்களைச் சேர்த்தும் சில விடயங்களை மாற்றியமைத்தும் நடத்தி வந்தேன், பெரியவெள்ளி, அறுவடை வழிபாடு போன்ற நிகழ்வுகளை சமூகத்தின் வெறுமையில் ஒரு நிறைவை கொண்டு வரும் அம்சங்களாக அமைய வேண்டுமென முயற்சி எடுத்து வந்தேன்.

அந்த வகையில் அண்மைக்காலங்களில் நாட்டின் குழுநிலை, விசுவாசிகளின் ஆன்மீகத் தேடல்கள் இவைகளை மனதில் கொண்டு சில வழிபாடுகள், சபை மக்கள் மற்றும் பிறமதத்தவர்கள் யாவரும் விளங்கிக் கொள்ளும் வகையிலும், மற்றும் கலை இரசனை மிக்கதாகவும் இருக்கத்தக்கதாக நத்தார் மற்றும் தவக்கால வழிபாட்டு அம்சங்களைப் பஜுனை மற்றும் சிறு உரையாடல் வடிவமைப்பில் சபை மக்களும் இணைந்து நடத்தும் வழிபாடாக அமைத்திருக்கின்றேன்.

இப்பொழுது தொகுக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த இசை வழிபாடு இயேசுவின் பிறப்பு மற்றும் இறப்பு, உயிர்ப்பு ஆகிய அம்சங்களை நமது சமூகத்தின் வாழ்வியல் தேடல்களோடு சேர்த்து அமைத்து இணைத்துள்ளேன். சுமார் 3 மணித்தியாலங்களை கொண்ட இவ் இசை வழிபாட்டில் ஒரு வழிபாட்டை நடத்தும் தலைவரும், சில பாடகர்களும் சில நடனவியலாளர்களும் சில உரைஞர்களும் சில நடிகர்களும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளார்கள். இந்த வழிபாட்டு முறைமை ஒரு விசேட நற்செய்தி அறிவிப்பு ஊடகமாக பயன்படுத்தவே இதை நான் கிராமங்கள் தோறும் பயன்படுத்தி வருகின்றேன். நத்தார் நாட்களில் கிராமங்கள் தோறும் சென்று மக்கள் கூடிவரும் இடங்களில் இந்த நிகழ்வை செய்து காட்டி வந்தோம்.

பத்து அதிகாரங்களாக பிரிக்கப்பட்டுள்ள இந்த இசை வழிபாட்டில் இயேசுவின் பிறப்பு ஒரு பாரம்பரிய வரலாற்று செய்திக்கு அப்பால் அவர் நமதுள்ளத்தில் இறைவார்த்தையாக பிறக்கின்றார் என்று ஆரம்பித்து திருச்சபை இயேசுவின் இருப்பையும் வாழ்வையும் விசுவாசிகளின் உள்ளத்தில் வளர்க்கவேண்டிய பொறுப்பை ஏற்று

நடத்தும் பாத்திரமாக அமைத்துள்ளேன். ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும் கதை மூலமாகச் சம்பவங்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளேன். நமது மொழி கலாசாரம் இவைகளை ஒதுக்கிவிட்டல்ல, அவைகள் மூலமாகத்தான் இறையுணர்வை அடைய முடியும் என்பதையும் கூறியுள்ளேன். மேலும் ஒவ்வொரு அதிகாரமும் அடுத்த பகுதியோடு தொடராக செல்ல வேண்டும் அப்படித் தொடர்க்கதையாகச் செய்து முடிப்பதற்கு சுமார் 2-30 மணித்தியாலம் தொடக்கம் 3 மணித்தியாலங்கள் போதுமானது.

இந்த இசை வழிபாட்டைப் பார்த்த பலரும் இதனை இணைத்து பிரதியாக தரும்படி கேட்டபடியாலே இதை வெளியிடுகின்றேன். இதனுடன் வரும் பாடல்களை எளிமையான முறையில் ஒலிப்பதிவும் செய்து இணைத்துள்ளேன். என்னை இப்பணியில் ஊக்கப்படுத்திய யாவர்க்கும் குறிப்பாக எழுத்துத்துறையில் என்னைச் செதுக்கிய சிற்பியாக எப்பொழுதும் பேராயர். அறிவர் S. ஜெபநேசன் அவர்களை நான் நினைப்பதுண்டு. அவரே எழுத்துத்துறையில் என்னை அதிகமாக உற்சாகப்படுத்தியவர் அதன் மூலம் நானும் ஓர் எழுத்தாளனாக வேண்டும் என்ற எண்ணம் என்னுள்ளத்தில் எழுந்தது. மேலும் என்னோடு இணைந்து செயற்படும் பாடகர்க்குழு, வாத்தியக்குழு, நடனக்குழு, நாடகக்குழு, யாவருக்கும் எனது நன்றிகள். குறிப்பாக இதை எழுத உதவிய, செல்விதூர்சினி, திரு. N. கிருஸ்னமுகன், திரு. M. திவாகர், மற்றும் ஆசியுரை தந்த யாவருக்கும் இதை சிறப்புடன் அச்சிட்டுத் தந்த ஏ.சி.எம் அச்சகத்தினருக்கும் எனது நன்றிகள். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக என்னையாளும் என்னாள் நாதர் இயேசுவுக்கே யாவும் சமர்ப்பணம் செய்து இந்த முகவுரையை நிறைவு செய்கின்றேன்.

வண. T.S. யோசவா

குருமனை

முளாய்.

வெந்தேச்வரல் ஐவ்யனை ஏற்றநுஸ்கள்

“தேவராஞ்சலி”

கிராமம் : மதுவந்தி

தாளம் : ஆதி

அகிலமில்லாம் படைத்தாள்பவனே சரணம், சரணம் அனந்த சோதியாய் அருள்புரிவோனே சரணம் சரணம் இதயத்தின் இருள்நீக்க வந்தவனே சரணம் சரணம் சனர்பாவம் போக்கி மீட்டவனே சரணம், சரணம் உறவாக எழைத்தேடி வந்தவனே சரணம் சரணம் ஊனுடலை எமக்கிள்றவனே சரணம் சரணம் எளிமை கோலமாய் வாழ்ந்தவனே சரணம் சரணம் ஏழை என்னை கைதூக்கியவனே சரணம் சரணம் ஐந்து காயம் ஏற்று உயிர் காத்தவனே சரணம் சரணம் ஒரு பொருளாய் நின்று உயிர்த்திதமுந்தவனே சரணம் ஒதுவனம் மீதேறி புதினம் புரிந்தவனே சரணம் சரணம் ஓளடதமாய் எமக்கு தன்னுடலை தந்தவனே சரணம் கோணம் மாகநின்று எழை ஆளும் திரித்துவனே சரணம்

“அழைப்பு”

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் ஆன போதிலும் இன்னும் இந்த மாணிட வரலாற்றுப் பாதையில் இதழ் வாடாது மனம் போகாது வதனம் மாறாது இதயங்களில்

ழுத்துக்கிடக்கும் கிறிஸ்து என்னும் மலருக்கு இப்போது இரண்டாயிரத்து ஏழு வயதாகின்றது. இந்த வரலாற்று நாயகனின் பிறப்பை கொண்டாட இங்கே கூடி வந்திருக்கும் உங்கள் யாவருக்கும் இனிதான் இன்முகத்துடனான வந்தனங்கள், வணக்கங்கள்.

“ஓளியேற்றல்”

(இப்பொழுது மங்கள விளக்கேற்றப்படும்)

பாடல் - 01 (தீப நடனம்)

கிராகம் : தலை

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

நெஞ்சினில் ஓளியினை ஏற்றிடுங்கள்
விழியினில் அவர் வழிதனை வைத்திடுங்கள்
நாதத்தில் அவர் புகழ்தனை பாடிடுங்கள்
வேதத்தின் வழியில் நின்றிட வாருங்கள்.

சரணம்

இயேசுவின் பிறப்பு ஓர் சிறப்பு
மானிடர் வாழ்வுக்கு ஓர் அழைப்பு
நாடிடும் அன்பரின் இள்ளத்திலே
நாதன் இயேசு பாலனாய் பிறந்திடுவார்

மலர்ந்திடும் மலர்களின் கூட்டத்திலே
மானிடன் நானும் நீயும் ஓர் மலராய்
மணம் வீசி யெளவனமாய் வாழ்ந்திடலாம்
மீட்பரை தேனாய் நமக்குள் வைத்திருந்தால்

இயேசுவின் பிறப்பை கூறிட வந்தோம்
 இறை மகன் மீட்பினை பாடிட வந்தோம்
 இயேசுவின் பிறப்பை ஆடிட வந்தோம்
 இறைமகன் மீட்பினை கவியாக்கிட வந்தோம்

அலைந்திடும் நினைவுகளே நில்லுங்கள்
 அற்புதன் இயேசுவை கண்டிட வாருங்கள்
 அன்றல்ல இன்றே அவர் பிறந்திடுவார்
 அணைத்திடும் உள்ளத்தில் அவர் மலர்ந்திடுவார்.

“சபையார் ஒருவர்”

இங்கே பார்க்கின்ற காட்சிகளில் இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் மானிட ஜென்மத்தில் இடையூராத வரலாற்று படிவங்களே, இவர்கள் இத்தனை பேருக்குள்ளும் ஏக்கமாய் தவிக்கும் ஆனால் இதழ் விரித்து சொல்லமுடியாத உணர்ச்சிகள் இங்கு நான் சொல்ல விரும்புகின்றேன்.

இங்கே கூடிவந்திருக்கும் நானும் நீயும் எதற்காக இங்கு வாழ்கின்றோம் எதை நோக்கி காத்திருக்கின்றோம் என்று தெரியாமலே ஏங்குகின்றோம். எல்லாவற்றையும் தொலைத்துவிட்டு எல்லாரும் எல்லாரோடும் முகம் மறைத்து எம் அக முகம் மறைத்து வாழ்ந்திடும் எம் வாழ்க்கை சிதைவுக் கோலத்தில் எப்போது அமைதி பிறந்திட போகின்றது என்ற ஏக்கம் நமக்குள் இருக்கின்றது. என்றோ பிறந்திட்ட அமைதியின் அரசனால் எம் வாழ்வு வளம் பெறுமா?

இடியோசை

மின்வெளிச்சம்.....

தேவதாதனின் வருகை.....

தொகையறா :-

வானகம் திறந்து செய்தி ஒன்று வருகின்றது
விண்ணிலே மகிழ்ச்சி மண்ணிலே அமைதி
விண்ணிலே மகிழ்ச்சி மண்ணிலே அமைதி

பாடல் - 02 (நடனம்)

கிராகம் : ஹம்சத்வனி

தாளம் : ஆதி

மண்ணிலே நல்ல செய்தி ஒன்று வந்தது
மாணிட வாழ்வுக்கு பொழுது விடிந்திடதன்று
மின்னவும் இடியும் வெடியென சிதறிடலாம்
மாவிருள் காரிருளாய் மேகமாய் எழுந்திடலாம்
மன்னவன் இயேசுவின் மலர் முகம் தெரிகின்றது
மாவிருள் நீக்கிய ஓரியாய் ஏரிகின்றது.
மாணிடர் யாவரும் கூடியே வாருங்கள்
மன்னவன் அனுப்பிய செய்தியை கேட்டிடுவோம்.

சபையில் ஒருவர் ...

எங்கே... எங்கே நல்ல செய்தி கேட்கவில்லையே
(மீண்டும்)

சபையில் இன்னொருவர் :-

எப்படி இந்த நல்லசெய்தி கேட்கமுடியும் எதற்காக இங்கு
வாழ்கின்றோம், எதை நோக்கி காத்திருக்கின்றோம், என்று
தெரியாமலே ஏங்கித்திரிகின்றோம். எல்லாவற்றையும்
தொலைத்துவிட்டு எதையுமே இழக்காதவர்கள் போல
எல்லாரும் எல்லோரோடும் முகம் மறைத்து வாழ்ந்திடும்

எம் வாழ்க்கை சிதைவின் கோலத்தில் எப்போது அமைதி பிறக்கப் போகின்றது என்று ஏங்கிய எமக்கு எப்போதாவது ஒரு நல்ல செய்தி கேட்டிருக்கின்றதா? இல்லையே, கேட்பதெல்லாம் கெட்ட செய்திகளும் அவநம்பிக்கைகளுமே. எப்படி நல்லசெய்தி ஒன்று நமக்காக கேட்க முடியும்.

(தேவதாதன் கூடியிருக்கும் மக்களைப் பார்த்து கூறுவது)

ஆண்டவரின் அருள் பெற்ற மக்களே
 ஆண்டவரின் படைப்பில் நீங்கள் பேறு பெற்றவர்கள்.
 ஆண்டவர் உங்களோடுதான் இருக்கின்றார்.
 ஆண்டவரின் படைப்பின் மகுடங்களே பயப்படாதிருங்கள்
 ஆண்டவர் உங்களுக்குள் பிறக்க விரும்புகிறார்.
 ஆண்டவர் உங்களுக்குள் பிறக்கும் பொழுது
 ஆண்டவர் இம்மானுவேலனாகவே பிறக்கின்றார்.
 ஆண்டவர் இம்மானுவேலானால் அவர் தரும் செய்தி
 ஆண்டவர் நம்மோடு - உங்களோடு இருக்கின்றார்.
 ஆண்டவர் உங்கள் ஓவ்வொருவரோடும் இருக்கிறார்.

சபையார் :

மக்களின் குரல் - இது எப்படியாகும் ! என்னிலா? என்னிலா?
 என்னிலா ஆண்டவர் பிறக்கப் போகிறார்?

பாடல் - 03 (நடனம்)

கிராகம் : மதுவந்தி

தாளம் : ஆதி

என்னிலா இறைவன் என்னிலா இறைவன்
 கூரியன் படைத்தவர் எனக்குள் வருவரா?
 சந்திரன் அமைத்தவன் எனக்குள் வருவரா?

என்னிலா இறைவன் என்னிலா இறைவன்
 ஆழ்கடல் அமைத்தவர் எனக்குள் வருவரா
 நீள நதிகளை அமைத்தவன் எனக்குள் வருவரா?
 என்னிலா இறைவன் என்னிலா இறைவன்....
 கணவினில் நினைத்தவர் எனக்குள் வருவரா?
 கான உலகினில் வாழ்ந்தவர் எனக்குள் வருவரா?
 என்னிலா இறைவன் என்னிலா இறைவன்
 உயிரினை படைத்தவர் எனக்குள் வருவரா
 உயிருக்குள் உறவினைத் தந்தவர் எனக்குள் வருவரா
 என்னிலா இறைவன் என்னிலா இறைவன்
 மலரினை படைத்தவர் எனக்குள் வருவரா
 மலருக்குள் தேனினை வைத்தவர் எனக்குள் வருவரா
 என்னிலா இறைவன் என்னிலா இறைவன்
 இரும்பின கல்லைப் படைத்தவர் எனக்குள் வருவரா
 கல்லுக்குள் நீரினை வைத்தவர் எனக்குள் வருவரா
 என்னிலா இறைவன் என்னிலா இறைவன்

தேவதூதன் :-

ஆம் உனக்குள் தான் இங்கு இருக்கும்
 உங்கள் ஓவ்வொருவருக்குள்ளும்தான் !
 வேதத்தை திரும்பி பாருங்கள்
 பாரம்பரியங்களை மட்டுமல்ல
 வேதத்தை திரும்பி பாருங்கள்
 வரலாறு கூறும் தத்துவத்தை மட்டுமல்ல
 வேதத்தை திரும்பி பாருங்கள்
 திருச்சபை பிரச்சனைகளையல்ல
 வேதத்தை திரும்பி பாருங்கள்

வரலாறு கூறும் மாட்டுத்தொழுவத்தை அல்ல
 வேதத்தை திரும்பி பாருங்கள்
 வேதம் உங்கள் உள்ளத்தை திறக்கும்
 வேதத்தை திரும்பி பாருங்கள்
 வேதம் உங்கள் உள்ளத்தை கருவறையாக்கும்
 வேதத்தை திரும்பி பாருங்கள்
 வேதம் உங்கள் மேல் நிழலிடும்
 வேதத்தை திரும்பி பாருங்கள் ஆவியானவர் மூலம்
 வேந்தன் இயேசு உங்கள் உள்ளத்தில் பிறப்பு
 இது தேவனால் கூடும் மனுசரால் கூடாதது.

தொகையறா ...

அதியினில் வார்த்தை இருந்தது
 அதியினில் அது தேவனாய் இருந்தது
 அதியினில் அது தேவனோடிருந்தது.

பாடல் - 04 (நடனம்)

கிராகம் : நாட்டை

தாளம் : தில்ர ஏகம்

பல்லவி

வார்த்தையாகிய வானுயிரே
 வானம் யூமி ஸன்றவரே
 வண்ண கோலம் கொண்டவ்வலகில்
 விண்ணன் மானுடனை மனுவாக்கியவரே

சரணம்

வார்த்தையாகி நின்ற வானரசே
 வானுயரமாய் வானம் வீட்டு வந்தவரே
 வாதைபாவம் கொன்றொழிக்க
 வாழ்வை நந்த மீட்பைத் தந்தவரே

வார்த்தையாக நின்ற வானுயரே
 வாழ்வை எமக்கீந்து வாழ்பவரே
 வார்த்தை வடிவால் எமக்குள் வருவீர
 வாரும் வார்த்தையாய் எம் உள்ளக்கருவினில்

வேத பகுதிகள்

கலாத்தியார்	4 : 6
எபேசியர்	3 : 14 - 19
அப்போஸ்தலர்	16 : 14
II கொரிந்தியர்	1 : 21-22
II கொரிந்தியர்	4 : 1- 23

வாழ்வில் இன்சுகைக் காட்டிலுங்கள்

சபையில் ஒருவர் :-

இயேசுவுக்கு எங்கள் உள்ளங்களை கொடுத்து இதயத்தின் கதவுகளைத் திறந்து விட்டோம் இந்த இருள் படர்ந்த காலத்தில் நீதியின் பாதையில் எங்களை ஏற்று, வழிநடத்த, பாதுகாக்க இந்த பார்த்தனில் யார் முன் வருவார்.

தலைவர் :-

அன்று இயேசுவைத் தன் கருவில் ஏற்ற அற்புதத்தாய் மரியாளை ஏற்று அவரை வழிநடத்த பாதுகாக்க ஆண்டவர் தெரிவு செய்த மகத்துவமான அற்புத மனிதன் யோசேப்பு! ஆண்டவர் மரியாளிடத்தில் மாமிசமாய் அவதரிக்குமுன்னே யோசேப்பின் அவர் உள்ளத்தில் அவர் குடிகொண்டபடியால்தான் அவர் மனிதனேயத்தோடு மரியாளை ஏற்று, வழிநடத்தி, பாதுகாத்தார். அது போல ஆண்டவரின் இருப்பிடமாய் பிறப்பிடமாய் இருக்கும் அற்புத மனிதர்களாகிய உங்களை வழிநடத்த திருச்சபையை ஆண்டவர் தந்திருக்கின்றார்.

இதோ உறங்கி கிடக்கும் இந்தத் திருச்சபை இங்கே தரிசனத்தை பெற்றுக்கொள்ள அழைக்கப்படுகின்றது.

தேவதாதன் :-

திருச்சபையை, திருச்சபையே, திருச்சபையே திருமைந்தன் இயேசுவை உன் மக்கள் இதயத்தில் ஏற்க மனம் திரும்பி விட்டனர் மனந் திறந்துவிட்டனர். திரும்பிய உள்ளங்கள் உள்ளபடி ஏற்றுக்கொள்ள தில்லிய வழியில் வழிநடத்தவும் அவர்களைத் தீங்கு நாளில் பாதுகாக்கவும் எழுந்திடுவாய், திருச்சபை மக்களான அவர்களை சேர்த்துக்கொள்ள திருச்சபையாகிய நீ ஜயப்படாதே. ஏனெனில் திருச்சபை மக்களிடத்தில் அவர் பிறக்கப் போகிறார்

அவர்கள் இயேசுவைத் தங்கள் உள்ளங்களில் அன்பின் ஊற்றாகப் பெற்றெடுப்பார்கள் அவர்களுக்கு இவர் இம்மானுவேலாக இருப்பார். ஆகவே இப்போது அவர்களின் மனங்களைப் பண்படுத்தி இறைவார்த்தையால் அவர்களை நிரப்பிடுவாய்.

“விதைக்கின்றவன்”

பாடல் - 05 (நடனம்)

கிராகம் : சீவரஞ்சினி

தாளம் : தில்ஸ் ஏகம்
பல்லவி

நல்ல நிலம் தேடித் தேடி விதைக்கின்றோம்
நல்ல பலன் பெற்றிடவே வேண்டி வியர்க்கின்றோம்
நல்ல நிலம் தேடி தேடி துடிக்கின்றோம்
நல்ல பலன் அடைந்திடவே ஓடி உழைக்கின்றோம்.

சரணங்கள்

சில விதைகள் - வழியருகே விழுந்தது
சில விதைகள் - கற்களுக்குள் விழுந்தது
சில விதைகள் - முட்புதரே விழுந்தது
சில விதைகள் - நல்ல நிலத்தில் விழுந்தது.

தொகையறா....

நான் வழியோரமான நிலமா .....
நான் கற்பாறையான நிலமோ.....
நான் முட்புதரான நிலமா ....
நான் நல்ல நிலம்.....?

சின்னஞ் சிறு சிட்டுகளே பாடுங்கள்
சங்காரத் தோழர்களே கேளுங்கள்
முத்தான தோழியரே பாடுங்களே
முன்னறு தெய்வங்களே கேளுங்கள்
நான் நல்ல நிலமா.....

இருக்கும் நிலையிலே வாரும்
இதயம் திறந்தேயிங்கு வாரும்
இடறல் கடந்தேயிங்கு வாரும்
இனியவர் இயேசுவை ஏற்றிடவே

தலைவர்

நம் இதயங்கள் இருண்டு கிடக்கலாம்
நம் இதயங்கள் இடிந்து கிடக்கலாம்
நம் இதயங்கள் இன்னலுற்று இருக்கலாம்

இதோ நம் ஆண்டவர் நம்மை புதுப்பித்து
 இருளகற்றி இடிநிமிர்த்தி இன்னலகற்றி
 இதயத்திலே பிறந்திட வருகிறார்.

நம் உள்ளம் வழியோரமாக இருந்தால்
 நம் உள்ளத்தை வளப்படுத்தி கொள்வோம்
 நம் உள்ளம் பாறையாக இருந்தால்
 நம் உள்ளத்தை மென்மையாக்கிக் கொள்வோம்
 நம் உள்ளம் முட்புதராக இருந்தால்
 நம் உள்ளத்தை சுத்தம் செய்தும் கொள்வோம்.

தலைவர்

நல்ல நிலத்தில் விழுந்த விதையாய் ஒருவனுக்குள் இயேசு
 பிறந்துவிட்டால் அவன்வாழ்வு எத்தனை மாற்றங்களைக்
 காண் கிறது என் பதையும் முதலாவது அவன் தன்
 குடும்பத்திற்கு ஒளிகொடுக்கத் தொடங்குகின்றான், எவ்வாறு
 அவன் ஒளிகொடுக்கின்றான் என்பதை கீழ்வருகின்ற
 கதைக்கூடாகப்பார்க்கலாம்..

மாற்றம்

தலைவர்

கதை :- கல்லுண்டாய் வெளியில் ஆடி மாதத்திற்குப் பிந்திய
 அழர்வமான கோடை வெயிலில் அடிக்கின்ற காற்றின் திசைகள்
 எதுவென்று கூறமுடியாதளவிற்குச் சுற்றிச் சுழற்றி மாநகர
 சபையிலிருந்து கொண்டு வந்து கொட்டப்பட்ட குப்பைகளெல்லாம்
 பறந்து செல்லுமளவிற்குக் காற்று மண்டலமே அல்லோலப்பட்டுக்
 கொண்டிருந்தது. அப்பொழுது அந்தப் பாதையில் பயணித்துக்

கொண்டிருந்த சைக்கிள்களெல்லாம் காற்றோடு ஆடி கரைசேர முடியாமல் அராவிப்பாலத்தில் மெல்ல மெல்லமாகப் போய்க் கொண்டிருந்தது. அதுவும் இரங்கநாதனின் சைக்கிளில் அடுக்கப்பட்டிருந்த விறகுகளின் அளவு அவன் உயரத்தைத் தாண்டி எட்டிப்பிடித்துத் தள்ளிக்கொண்டு போகுமளவிற்கு உயரமாய் அடுக்கப்பட்டிருந்தது.

காலத் துக்குக் காலம் எத் தனையோ மாற்றங்கள் நடைபெறுகின்றன. ஆனால் அந்த மாற்றங்கள் விட்டுச்செல்லுகின்ற செய்திகள் மட்டும் மாறாதவைகளாக இருந்து விடுகின்றன. யாழ்ப்பாணத்தில் விறகு வியாபாரமென்பது யுத்த காலத்தில் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களுக்குக் கஞ்சி ஊற்றுகின்ற ஒரு தொழிலாகக் கரைந்து போகாது உயிர்களைக் கட்டிக்காக்கும் ஒரு அரணாக இருந்து வருவது ஒரு முக்கியமான அம்சமாகும். ஏரிவாயுவை நம்பி இருக்கும் குடும்பங்கள் யுத்த காலத்தில் அது தடைப்பட்டுப் போனால் இந்த விறகுகளையே நம்பி அடுப்பெரிக்கும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். இது ஒரு மாற்றம் ஆனால் என் கண்களையே நம்ப முடியாதளவிற்கு இப்பொழுது சைக்கிளில் இந்த விறகுகளை ஏற்றி இந்தக் காற்று உன்னை விழுத்தியே தீருவேண் என்று கங்கணங்கட்டி இவ்வளவு வேகமாக அடித்துக் கொண்டிருக்கின்ற இந்தக் காற்று வழிப்பாதையில் இந்தக் காற்றோடு போராடி தசை நார்கள் யாவும் வேதனை தாங்காமல் அழுகின்றது போல வியர்வை வியர்த்து இரண்ம் போல ஒடுகின்ற மழையில் நனைந்தவண்ணம் இரங்கநாதன் விறகோடு போவது எனக்கு ஒரு மாற்றமாகவே தெரிந்தது.

எனது 25 வருடகால கிராம சேவையாளர் என்ற அனுபவத்தில் இரங்கநாதனை எனக்கு நன்றாகவே தெரியும். யுத்த அன்தத்தைத்தால் இடம் பெயர்ந்து எனது பிரிவிலேயே குடும்பமாக வசித்து வருகிறார். அரசாங்கம் கொடுக்கும் நிவாரணத்தோடு மனவியின் உழைப்போடு

மட்டும் நம்பி வாழும் இக் குடும்பத்தில் பல வழக்குகளை நானே தீர்த்தும் வைத்திருக்கின்றேன். ஆறு பிள்ளைகளும் பலநேரம் ஒரு நேர உணவுடன் இருக்கத்தக்கதாக மனைவியின் உழைப்பைப் பிடிங்கிக் குடித்து விட்டு மனைவியை அடித்துக் காயப்படுத்தி பிரச்சினையைத் தீர்க்கப் போகிறவர்களை கொச்சைப் படுத்திப் பேசுவதாலே அவன் வீட்டில் நடக்கும் பிரச்சினைகளுக்கு யாரும் தலையிடுவதில்லை.

இவன் மட்டுமல்ல, இன்று பல நலம்புரி நிலையங்கள் சோம்பேறி மடங்களாக மாறி சமூகத்திற்குதவாத மனிதர்களையும், எண்ணங்களையும் உருவாக்கிவைத்திருக்கிறது. நாய்க்கு எந்தப்பக்கம் அடித்தாலும் பின்னாங் காலைத் தூக்கிக் கொண்டு ஓடுவது போல் சில அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள் செய்கின்ற திட்டமிடாத நிவாரணப் பணிகளால் நலன்புரி நிலையங்களில் இருக்கும் சிலர் இப்படிப்பட்ட நிறுவனங்களை நம்பி சீவிப்பதும், உழைக்க மனமில்லாத சோம்பேறிகளாய் வாழ்வதும் வேதனைக்குரிய விடயம். ஒருமுறை நான் இரங்கநாதனிடம் நீ ஏன் ஏதாவது வேலைக்குப் போகலாம்தானே என்று கேட்டபோது ஜயா நிவாரண அரிசி இருக்குது. மனிசி வேலைக்குப் போட்டுப் பின்நேரம் கறிக்குக் கொண்டு வரும். இதைவிட உழைத்து வேறு என்னத்தைச் சேர்த்து வைக்கிறதையா. சேர்த்து வைச்சுத்தானே எல்லாம் கொடுத்திட்டு வந்தனாங்க என்று கூறினான். இல்ல தம்பி இந்தப் பிள்ளைகளை எண்டாலும் நீ உழைச்சுப் படிக்க வைக்கலாம் என்று கேட்க! பூனைக்குப் பிறந்தது புலியாக முடியுமா? இதுகளொல்லாம் படிச்சு என்னத்தைக் கிழிச்சதுகள் என்று கூறி வறட்டு நியாயம் பேசிக் கொண்டிருந்தான். சில நேரங்களில் நிறுவனங்கள் கொண்டு வந்து கொடுக்கும் பிள்ளைகளுக்கான பாடசாலை உபகரணங்கள் முகாமைச் சுற்றிலும் இருக்கின்ற வர்த்தக நிலையங்களில் அப்பிள்ளைகளிடம் கொடுத்தே பணத்தை வாங்கி

குடித்து விட்டு பின்பு பிள்ளைகளையே அடித்துக் காயப்படுத்தும் சம்பவங்கள் கூட நடந்திருக்கின்றன. ஒரு நாள் இரங்கநாதனின் மனைவி மனோகரி தன் பிள்ளையை வைத்தியசாலைக்கு மருந்து கட்டப்போகும் போது என்னைச்சந்தித்தாள். என்ன பிள்ளை, பிள்ளைக்குக் காயம் என்று கேட்டபோது அவள் வழிமையான பாணியிலே அழுது அழுது சொல்லத் தொடங்கினாள். ஒரு நிறுவனம் கொண்டு வந்து கொடுத்த பாடசாலை உபகரணங்களை கடையிலை கொண்டுபோய் வித்துப்போட்டு வரும்படியாக கூறினார். இவனும் பயத்தில் கொண்டுபோய் வித்துப்போட்டு வந்தான்யா அறுபது ரூபா பெறுமதியான உபகரணங்களை முப்பது ரூபாய்க்கு அந்தக்கடக்காரன் வாங்கிப்போட்டு காசைக் கொடுத்துவிட்டான். அந்தப் பணத்திற்கு குடித்து விட்டு வந்து எங்கேயடா மிச்ச முப்பது ரூபா என்று கேட்டு இரவு முழுவதும் இந்தப் பிள்ளைக்கு அடிச்சாரையா என்று கூறினாள் அன்று.

ஆனால் இன்று என் கண் களாலே என் னால் நம்பழுதியாதளவிற்கு ஓர் உழைக்கும் மனிதனாய் இரங்கநாதனை காண்பது எனக்கு ஆச்சரியமாகவிருந்தது. உடனடியாகவே என் மனதில் ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்த எனது மோட்டார் சைக்கிலை நிறுத்திவிட்டு இறங்கினேன், இரங்கநாதனும் விறகுச்சைக்கிலை விட்டிறங்கினான். எப்படி இருக்கின்றாய் என நான் அவனைக்கேட்ட போது ஐயா ஆண்டவர் இயேசுவின் கிருபையால் சுகமாகவிருக்கின்றேன். உங்களுக்கு ஒரு விசேடம் தெரியுமே நான் ஆண்டவர் இயேசுவை என் சொந்த இரட்சகராக ஏற்றுக் கொண்டுவிட்டேன்.

இப்போது நான் குடிப்பதில்லை

அவர் எனக்காகக் கசப்புக்காடியைக் குடித்ததினால்

இப்போது நான் மனைவியை அடிப்பதில்லை

அவர் எனக்காக அடிப்பட்டதினால்

இப்போது நான் தூசனம் பேசுவதில்லை
 அவர் எனக்காக தூசிக்கப்பட்டதினால்
 இப்போது நான் யாருக்கும் அநியாயம் செய்வதில்லை
 அவர் எனக்காக பழிவாங்கப்பட்டபடியால்.

என்று பட பட என்று சொல்லத் தொடங்கியதும் அவன் கண்களில் இருந்து கண்ணீர் ஆனந்தகண்ணீராக வடிந்ததும் எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. இன்று பலர் சலுகைகளுக்காக மதும் மாறுகின்றார்கள் என்று பல தடவைகள் நாம் கதைத்துள்ளோம். ஆனால் ஒரு புனிதமான வாழ்க்கைக்காக ஒருவன் மனம் மாறியிருப்பதை இதுவே நான் முதல் தடவை சந்தித்துள்ளேன். என்றினைத்துக் கொண்டு எங்கே உன் மனைவி பிள்ளைகள் சுகமாகவிருக்கின்றார்களா? என்று கேட்டேன், ஐயா அவையளை இன்றைக்கு நீங்கள் டவுனிலை காணுவீங்கள் இப்போ டவுனுக்கு போய்விட்டினம் உடுப்புக் கொஞ்சம் எடுக்க என்று கூறினான்.

வாழ்க்கைச்சக்கரம்
 சகதிபாதையில் பயணிக்கும் போதும்
 வளமான பாதையில் பயணிக்கும் போதும்
 பலமான அச்சில் சுழன்று விட்டால்
 பாதைகள் சுழற்சிக்குத் தடைகளால்ல
 அந்த அச்சில் இவன் வாழ்வில் இயேசுவாக
 இருந்து விட்டதால்
 உயர்விலும் தாழ்விலும்
 உருண்டு செல்லும் இந்த வாழ்க்கைப்பயணம்
 உறுதியாகச் செல்கின்றதை யாராலும் தடுத்து நிறுத்த முடியாது
 அந்த இயேசு என் வாழ்விலும் வரவேண்டும்
 என்ற நிச்சயத்தோடு வீடு நோக்கி வரத் தொடங்கினேன்.

தலைவர் :-

இந்தக்கதைக்கூடாக கிறீஸ்துவின் பிறப்பு என்பது ஒரு மாணிடவாழ்வின் நாளாந்த வாழ்கைப்பயணத்தை எப்படி மாற்றியிருக்கிறது என்பதை அறிந்து கொண்டிருக்கின்றோம்.

சபையில் ஒருவன் :-

ஜயா இந்த கதை நன்றாக இருக்கிறது. ஆனால் எத்தனை காலத்திற்கு இந்தமனிதன் இந்தப்புதிய பாதையில் பயணிக்கக்கூடும், சாத்தான் இவன் வாழ்க்கையைக் குழப்பிலிட கூடுமல்லவா?

தலைவர் :-

ஆம் நீ சொல்லுவதும் உண்மை, அன்று மரியாளின் கருவிலிருந்த குழந்தையைக் காப்பாற்ற ஒரு யோசேப்பை கடவுள் தேடியது போல இன்று விசுவாசிகளின் இதயத்தில் இருக்கும் இயேசுவைக் காப்பாற்ற திருச்சபையை கடவுள் தெரிந்தெடுத்திருக்கிறார். ஏரோதுக்களிடம் இருந்து விசுவாச வாழ்வைக் காப்பாற்ற சத்தியத்தின் காவலனாகத் திருச்சபை திகழவேண்டும்.

சபையில் ஒருவர்:-

அன்று குடிமதிப்பாய் இன்று குடியிழப்பாய் கூடின்றி தவிக்கும் குருவிக் கூட்டமாய் கூனிக் குருகி கசந்துபோன வாழ்க்கை. ஆனால் குன்றிடாத இதயத்தோடு எழுந்து நிற்கும் குன்றின் மீதான ஒளித்தீபங்களாய் நாங்கள் விசுவாசத்தோடு எழுந்து நிற்கின்றோம். திருச்சபை எங்களை வழிநடத்த ஆயத்தமாகி விட்டதா?

புயல்லூர் அகையாறு தீரங்கள்

சபையில் ஒருவர் :-

ஓயா யாராது ..... அது பேய் ! இல்லை ஏரோது

தொகையறா உங்களில் தானே ஏரோது வருகின்றான்.
 உங்களில் தானே ஏரோது எழுகின்றான்.
 உங்களில் தானே ஏரோது இருக்கின்றான்

பாடல் - 06 (ஏரோது நடனம்)

பல்லவி

வந்தேனே ஏரோது நான் வந்தேனே ஏரோது
 எங்கிருந்து வந்தேனே தெரியுமா, தெரியுமா
 வந்தேனே ஏரோது நான் வந்தேனே ஏரோது
 உன்னிலிருந்து வந்தேனே தெரியுமா தெரியுமா

சரணம்

அணவமாய் இருந்தேன் தெரியுமா? உனக்கு
 அதிகாரமாய் பேசினேன் தெரியுமா? உனக்கு
 அசையாய் எழுவேனே தெரியுமா? உனக்கு
 அக்கிரமம் செய்ய துழப்பேன் தெரியுமா? உனக்கு

சபையின் ஒருவர் :-

அப்படியானால் உன் சிங்காசனம் எங்கே?

உன் இராஜ்ஜியம் எங்கே

உன் ஆழகை எங்கே

ஏரோது சிரிப்பு .... ஆ.....ஆ..... அடே முட்டாள்

தொகையறா ...

உங்கள் இதயமே என் சிங்காசனம்

உங்கள் வாழ்க்கை என் இராஜ்ஜியம்

உங்கள் கனவே என் ஆழகை

உற்ற நண்பனை பகைவன் எனச் சொல்வேன் தெரியுமா உனக்கு
உன் அயலவனை பகை என்று சொல்வேன் தெரியுமா உனக்கு
உன் உறவுகளிடம் சந்தோஷத்தை குழப்புவேன் தெரியுமா உனக்கு
உன்னைத் திருடச் சொல்லி சிக்க வைப்பேன் தெரியுமா உனக்கு

கஞ்சனாய் இருப்பேனே தெரியுமா ? உனக்கு

கள்ளுக்குடிக்க சொல்லுவேனே தெரியுமா ? உனக்கு

கடன் வாங்க சொல்லுவேன் தெரியுமா ? உனக்கு

குள்ளிகாடுத்தவன் கேட்டால் அடிக்கக்கிசால்லுவேன் தெரியுமா-உனக்கு

சபையில் ஒருவர் :-

அட அப்படியா

ஏரோகு :- ஓ அப்படி அப்படித்தான்.

தொகையறா நீ தான் என் சிங்காசனம்

நீ தான் என் இராச்சியம்

நீ தான் என் ஆழகை

நீயே என் வாழ்க்கை

சபையில் ஒருவன் :-

அட சண்டாளா நீதான் என் வாழ்க்கை அமைதியை
குலைத்து போட்டவனா?

ஏரோகு :-

நான் வாழும் இதய இராச்சியத்தில் நான் ஆழும் இதய
சிங்காசனத்தில் வேராரோ இராஜா பிறக்கப் போகிறாரா விட
மாட்டேன் விடமாட்டேன் விழுந்தாலும் விடமாட்டேன்.

தேவதாதன் :-

எங்கே சத்தியத்தின் காவலனே எழுந்திருப்பாய், உன்
மயக்கத்திலிருந்து எத்தனை காலம், நீர்வாகம் பணம், பதவி,
என்னும் மயக்கத்திலே இருந்திட முடியும். என் மக்களாகிய
உன் மணவாட்டியை எழுந்து சத்தியத்தின் பாதையில் நடத்தி
செல்லு.

பாடல் - 07

கிராகம் : யழனா கல்யாணி

தாளம் : ஏகம்

பல்லவி

திருச்சபை திருக்குலமே
எழுந்திடு சத்தியத்தை பக்ந்திடவே
திருச்சபை திருக்குலமே
எழுந்திடு சாட்சி பக்ந்திடவே

தொகையறா

இறையாட்சி கட்டிடும் சிற்பாசாரியே
இறைமக்கள் உள்ள இறையரசே
இறைவனின் இல்லம் கட்டிடவே
இறைமக்களுள் சத்தியத்தை விதைத்திடுவாய்

சரணம்

சத்தியமே உன் பணியே
 சாட்சியமே உன் வாழ்வே
 சாவும் கூட பயந்து ஒதுங்கும்
 சத்தியத்தின் துணை உனக்கு இருந்தால்.

ஏரோகு :-

என் இராட்சியம் எனக்கு மட்டுமானது
 எத்தனை எதிர் வந்தாலும் உடைத்தெறிவேன்
 எவன் எனக்கு சுடானாலும்
 அவன் தலை முறிப்பேன்
 எங்கே என் வீரத்தைத் தாண்டி ஒருவன் பிறக்கமுடியுமா
 என் இராட்சியத்தின் எல்லைகள் எல்லாம்
 என் கண்கள் இடியாய் விழித்திருக்கும்.

பாடல் - 08

கிராகம் : யழுனாகல்யானி	தாளம் : ஏகம்
இங்கே இயேசு பிறக்கின்றார்	
இடியென உன் கண்கள் விழித்திருந்தும்	
இங்கே இயேசு உதித்தவிட்டார்	
இரும்பின உன் வீரம் தெரிந்திருந்தும்	

பாடல் - 09

கிராகம் : யழுனாகல்யானி	தாளம் : ஏகம்
பிறந்தார் இயேசு பிறந்தார்	
பிரிவின் உறவுகள் இனைந்திட	
பிறந்தார் இயேசு பிறந்தார்	
தாழ்ந்தவர் உயர்ந்திட	

தலைவர் :-

போட்டியும் பொறாமையும்
பொங்கி வழிந்த வண்ணம்
பொட்டேரிக்கும் காலத்தில்
போட்டியாக்கி உறவுகள் சிதையாகி
பொறுமையிழந்து வெட்டத்துடிக்கும்
பொறுப்பற்ற சமுக வாழ்வினில்
பொறுப்பாக ஒரு கிறிஸ்தவன்
பொறுமையை கடைப்பிடித்து விட்டுக்கொடுத்து -தனக்கு
பொறிவைக்கும் எவனுக்கும் கைகொடுத்தால் - அவன்
பொது வாழ்வில் இயேசுவின் ஜெனனம் தெரிகின்றது.

கோபமும், ஏரிச்சலும், பொறாமையும் வன்மமும்
ஏரோதின் இராஜ்சியத்தின் அணிகலன்கள்
அன்பும் கருணையும் விட்டுக்கொடுத்தலும்
ஏற்றுக்கொள்ளுதலும், இயேசுவின் அணிகலன்கள்

எப்போது உங்கள் எதிரிக்கு நீங்கள் உதவி
செய்கிறீர்களோ? அப்போது அவர்கள்
இயேசு உங்கள் உள்ளங்களில் பிறப்பதை
வாழ்வதை அவர்கள் அறிந்து கொள்வார்கள்.

பாடல் - 10

கிராகம் : யமுனாகல்யானி

தாளம் : ஏகம்

பிறந்தார் இயேசு பிறந்தார்
பிரிவின் உறவுகள் இணைந்திட
பிறந்தார் இயேசு பிறந்தார்
பிரிந்த நண்பர்கள் இணைந்திட

தலைவர் :-

இங்கே நாம் இனி சந்திக்கும் பெண்மணியின் வாழ்க்கை குறாவளியில் சிக்கித் தவித்தாலும் விகவாசத்தை விட்டுவிடாது காத்து ஆனால் சமூக அடக்குமுறைகளை உடைத்தெறிந்ததைப் பார்க்கலாம். தனது விகவாச வாழ்வையதார்த்தயூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்ளும் இந்தப்பெண்மணியின் வாழ்வில் ஏரியும் விகவாசத் தீபத்தை எந்த ஏரோதும் அணைத்துவிட முடியாது என்பதை நிருபிக்கின்றது.

“கண்ணீரல் கரையாத சுழுட்யங்கள்”

கையில் வைத்திருந்த சோத்துப் பிளேற்றை ரவி குப்புற வீசியதை ஒருவரும் எதிர்பார்க்கவில்லை. கொட்டிக் கிடந்த சோத்துப் பதார்களை ஓவவோன்றாகப் பார்ப்பது போல ராதிகாவின் கண்கள் ஏதோ ஒன்றைத் தேடிக் கொண்டிருந்தது தோலைத்து விட்ட கடந்த காலத்தையா, கிடைக்க முடியாத எதிர் காலத்தையா, உடைந்து போன நிகழ் காலத்தையா எதை அவள் தேடுகிறாள் என்று அவளுக்கே தெரியவில்லை. சற்று நேர அமைதிக்குப் பின்பு எத்தனை நாளாய் இப்படியே இருக்கப் போகிறாய் எனக்கு இரண்டில் ஒன்று தேர்ந்தாக வேண்டும். இல்லையென்றால் நான் எங்காவது போய்த் தோலைந்து விடுவேண்டும் ரவி தன் தாயைப் பார்த்து கத்திக் கொண்டு வளரியே போனான்.

நீ பிள்ளை நேற்று கோயில்லை அப்படி நடந்திருக்குக் கூடாது உனக்கு இவ்வளவு பிடிவாதம் கூடாதென்று வள்ளியம்மை தன் மகளைப் பார்த்து அழுதுகொண்டே கூறினாள். என்னை என்ன செய்யச் சொல்கிறீர்கள் நான் வாடி வேண்டுமென்று நினைப்பது உங்கள் யாருக்கும் பிடிக்கவில்லையா? சேத்துப்போக வேண்டுமென்று

விரும்பினால் அது நான் தீமானிக்க முடியாது. நான் அப்படிச் சாகவும் விரும்பவில்லை. எனக்கு சாப்பாட்டுக்குள் விசத்தை வைத்துக் கொடுத்து விடுங்கள். நான் செத்துப் போகிறேன். வள்ளியம்மைக்கு ராதிகாவின் பேச்சு, நெஞ்சினில் ஈட்டியைக் குற்றுமாப் போல் இருந்தது. இதற்காகவா உன்னைக் கஸ்ரப்பட்டு வளர்த்தோம். என் கையால் உனக்கு விசம் வைத்துக் கொல்வதற்கு என்ன அநியாயம் செய்தாய். வள்ளியம்மை கடந்த காலத்தை ஒருமுறை சிந்திக்கத் தொடங்கினாள். 1992ம் ஆண்டிற்குப் பின்பு யாழ்ப்பாணத்தில் மேற்குக்கோடி கடற்கரைக் கிராமமான திருவடிநிலையின் சீரும் சிறப்புமாய் வாழ்ந்த இந்தக் குடும்பம் நடுத்தெருவில் நாலுபேர் நாலு கதை சொல்லி விட்டுப் போகும் நிலைக்கு இன்று வந்ததுள்ளது. வள்ளியம்மையின் கணவர் கடற்றோழிலாளி 2 பிள்ளைகள் ரவியும், ராதிகாவும். 95ம் ஆண்டு இடம்பெயர்ந்து வண்ணிக்குச் சென்று 97ம் ஆண்டு மீண்டும் யாழ்ப்பாணத்திற்கு திரும்பி சொந்த ஊருக்குத் தீரும்ப முடியாமல் இந்த அகதி முகாம் வாழ்க்கையில் ஆரம்பிக்கத் தொடங்கிய காலமது. ராதிகா கல்வி கற்காத பெற்றோருக்குப் பிறந்திருந்தம் கூட இயற்கையிலேயே நுண்ணிய அறிவும் தேடலாற்றலும் உடையவள். எளிதில் எவரையும் கவர்ந்து விடக்கூடிய சுபாவும் கொண்டவள். மற்றவர்கள் அவனைப் பார்த்தவுடனே ஏதோ வசப்படக்கூடிய ஒரு கவர்ச்சி அவளிடமிருந்தது. அதுதான் என்னவோ திலீபன் அவளிடம் மனதைப் பறிகொடுத்தான். கூலித் தொழில் செய்து தன் மகளை உத்தியோகத்துக்கு கொண்டு வந்துவிட வேண்டுமென்று நினைத்த கோபாலின் எண்ணங்கள் சுக்கு நூற்றாகிப் போய்விட சொல்லிக் கொள்ளாமலே ராதிகாவும், திலீபனும் ஊரை விட்டு ஓடித் திருமணம் செய்து கொண்டார்கள். இந்தத் திருமணத்தால் திலீபனின் பெற்றோர் தங்கள் மகன் வசீகம் வைத்து ஏமாற்றப்பட்டான் என்ற குற்றச்சாட்டைச் சுமத்தி சாதி என்ற ரீதியில் பின்தங்கியிருந்த ராதிகாவைத் தங்கள் மருமகள் என்று ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்றும் அவர்களை வாழவிடப் போவதில்லை என்றும் சபுதம் எடுத்திருந்தாகள். இதனால் ஒரு நதியின் ஊற்று

ராதிகாவும், திலீபனும் நீண்ட நாட்கள் எங்கு இருக்கிறார்களோ என்று தெரியாத நிலையில் சீவியம் நடத்தினார்கள். இந்த காலத்தில்தான் மக்கள் காணாமல் போகும் நிலை உச்சக்கட்டமாக நடந்து கொண்டிருந்தது. காரண காரியமின்றி வகை தொகையின்றி இளைஞர்கள் கூண்டோடு காணாமல் போன காலமது. எனவே இளம் தம்பதிகளைத் தொடர்ச்சியாகக் காணாமல் இருந்த காரணத்தினால் வள்ளியம்மையும் கோபாலும் தேடி ஒரு வாரம் வடமராட்சி கிழக்கில் தேடிக்கண்டு பிடித்துத் திலீபனின் பெற்றோரின் கடும் எதிர்ப்பின் மத்தியில் தங்கள் குடும்பத்தோடு சேர்த்து வைத்திருந்தார்கள். திலீபனும், ராதிகாவும் இளவயதுத் திருமணவாழ்வில் இணைந்த போதும் தங்கள் வாழ்க்கையை எவ்வாறு அமைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கனவுகளோடும், இலட்சியங்களோடும் வாழ்க்கையை வாழ்த் தொடங்கினார்கள். ஓரளவு வசதி படைத்த குடும்பத்தில் திலிபன் பிறந்திருந்தும்கூட ராதிகாவைச் சிறப்புற வாழுவைக்க வேணும் என்ற நோக்கோடு தன் மாமனோடு கடற்தொழிலுக்குச் செல்லத் தொடங்கினான். அன்று ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை கூட்டமாக மிகுந்த சந்தோஷத்தோடு போய் வருகிறோம் என்று கடலுக்குச் சென்ற அநேகர் கரை திரும்பவில்லை. கோபாலும் திலீபனும் மட்டுமல்ல, அவனோடு கூடச்சென்ற பலர் வள்ளங்களோடு காணாமல் போயினர். அவர்களில் சிலர் நாட்டின் வேறு சிலபகுதிகளில் சிறைச் சாலையிலிருப்பதாகத் தகவல் கிடைத்திருந்த போதிலும் என்ன ஆனார்கள் என்று இன்றுவரை ஒருவருக்கும் தெரியவில்லை. கடந்த 10 வருடங்களாகத் தேடாத இடங்களில்லை, பார்க்காத ஜோசியங்களில்லை. சிலர் உயிரோடு இருக்கின்றார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். சிலர் இல்லையென்று சொல்கின்றார்கள். ராதிகாவைப் பொறுத்தவரை அந்த ஆசை முகத்தை மறக்கமுடியாமல் அழுது அழுது அவள் கண்ணில் குழிகள் விழுந்து விட்டது. ஐந்து மாதங்களில் வாழ்ந்த அந்த வாழ்நாளை அவளால் மழங்குவில் முடியவில்லை தலையணையில் படுத்து அழுது அது ஏமாகி வண். T. S. யோகவா

தலதோழம் பிடித்து விடும் நிலையில் கூட அவள் அழாத நாட்களே இல்லை. அப்பாவை நினைத்து அழுவதா? விதவையான அம்மாவை நினைத்து அழுவதா? தன்னை நினைத்து அழுவதா? இவை ஒன்றுமே தெரியாத தறுதலையாய்ச் சுற்றித் தீரியும் தன் தம்பியை நினைத்து அழுவதா? இந்த நாட்களில் தான் மன ஆறுதலுக்காக அவள் அருகில் இருக்கும் ஒரு கிறிஸ்தவ தேவாலயத்திற்குச் செல்லத் தொடங்கினாள். உடைந்து போன உள்ளத்திற்கு அவளை அறியாமலே ஒரு ஆறுதல் வரத் தொடங்கியது. அவளின் ஏக்கத்திற்கும், பெருமூச்சுக்கும் ஓர் அரவணைப்பைக் கிறிஸ்துவிடம் கண்டு கொள்ளத் தொடங்கினாள்.

இந்த ஆறுதலோடு, இந்த அகதி வாழ்க்கையின் சீவியத்தை ஓட்டிச் செல்வதற்கு வயலுக்குப் போகும் பெண்களோடு கூவி வேலைக்குச் செல்லத் தொடங்கினாள். உள்ளத்தில் கவலை இருந்தாலும் மன ஆறுதலுக்காக சுவாரிசியமாகக் கதைத்துக் கொண்டு வேலை செய்வதில் ராதிகாவுக்கு ஒரு தனித்துவம் உண்டு. தானும் சிரித்து தன்னைச்சுழி இருக்கிறவர்களையும் சிரிக்க வைத்து விடுவாள். ஆனால் இவளில் இந்த மாற்றத்தைச் சிலரால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. புருஷனைத் தொலைத்துவிட்டவள் போலவா இருக்கிறாள். அவளுடைய சிரிப்பைப் பாரு இதுக்குத்தான் இன்னொரு கலியாணம் கட்டியிருக்கலாமே. உடுத்திற உடுப்பைப்பார், குடும்பப் பெண்மாதிரியா இருக்கிறாள். விட்டா இன்னும் நாலு கலியாணம் கட்டுவாபோல் இருக்கு. இவளுடைய தோழத்தினால் தான் தகப்பனும், புருஷனும் ஒரே நாளில் தொலைந்து போனார்கள். ஏன் அவன் செத்துப் போயிற்றான் எண்டால் தான் விதவையைப் போலிருக்கனும், செத்துப் போகாட்டி குடும்பப் பெண் போல இருக்கனும், இதெல்லாம் அவளோடு கூடி வேலைக்குச் சென்ற பெண்கள் கூட்டம் கூட்டமாய்க் கதைத்துக் கொண்டிருந்த கதை. வேலி சரியாக அடைக்கப்படாவிட்டால் நாலுபேர் பார்த்துத்தான் போவாங்க நாலுகதை சொல்லித் தான் போவார்கள்.

அத்தோடு அவர்கள் நின்று விடவில்லை. வெங்காயம் கட்ட வந்த அந்தக் தென்பகுதி இளைஞர்களோடு அங்களைச் சேர்த்து வைத்துக் கதை கட்டவும் தொடங்கினார்கள். பொய்க்கதையாக வருகிற பொழுது அதற்கு இருக்கிற வரவேற்பும், அதுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற மதிப்பும் நீண்ட நாட்களுக்கு நிலைக்காமல் நிற்கலாம் அதனால் ஏற்படுத்தப்படும் காயங்கள் ஆறுவதற்கு நீண்ட காலம் ஆகும். ராதிகாவைப் பொழுத்த மட்டில் அது ஆறாதகாயமாகவே இருக்கின்றது. வேலைத் தளங்களில் கதைத்தது மட்டுமல்ல தண்ணீர் பிடிக்குமிடம், சங்கக்கடை, பாலர் பாடசாலை ஏன் தேவாலயத்திலும் கதைக்கத் தொடங்கினாள்.

அக்காவின் உழைப்பிலே சுகமாகச் சாப்பிட்டுக் கொண்டு இளைஞர்களோடு பந்தடிப்பதும், மாலை நேரங்களில் வைரவர் கோயில் குந்தில் குந்தியிருந்து ரியூசனுக்குச் சென்று வரும் பெண் பிள்ளைகளைப் பார்த்து நளினம் காட்டுவதும், கந்தப்புவின் புகையிலை தோட்டத்தில் பீடி குடிப்பதற்காக புகையிலைத் தேடுவதுமாக இருந்த ரவிக்கு இந்தச் சங்கதி எல்லாம் கேட்டு ஏரிச்சலுண்டாகியது. தமக்கை வீட்டில் இல்லாத வேளையில் இந்த விடயங்கள் குற்றத்து தாயோடு நாசரிப்பதும், இன்னுமொரு திருமணம் செய்து கொள்ள ஏன் கூடாது? யாரையாவது பார்த்துக் கட்டிவை அவளுக்கு, என்னுடைய மானமும் போகிறது என்று ஒவ்வொருநாளும் அலுத்துக் கொள்ளுவான். வள்ளியம்மை இந்த விடயங்களில் ராதிகாவை ஒருமுறை ஏசி இருந்தாள் இன்னுமொரு திருமணத்தைச் செய்துகொள். எத்தனையோ பேர் பெண்சாதிமார் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களை எண்டாலும் பேசி மறுமணம் செய்யலாம் தானே என்று தன் மகனுக்கு ஒரு வேலியைப் போட துடியாய்த் துடித்தாள். ஆனால் ராதிகாவோ இந்த விடயத்தில் ஒரு முடிவை எடுக்க முடியாதவளாகவே இருந்தாள். தன் கணவன் உயிரோடு இருக்கின்றானா? இல்லையா என்று அவளுக்குள் ஒரே போராட்டமாக இருந்தது. உயிரோடு இருந்தால் எப்படி நான்

இன்னொருவனுக்கு மனைவியாவது. மரணித்திருந்தால் நான் ஒரு விதவையாகவே வாழ்ந்துவிட வேண்டும் இந்த இரு நிலை நெருப்புக்குள் அவள் துடியாய்த் துடிதுடித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

அப்பொழுது தான் இவள் திடப்படுத்தல் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆவலை குருவானவர் இவளுக்குக் கொடுக்கத் தொடங்கினார். திருவிருந்தின் தாற்பரியத்தை உணர்ந்து கொண்ட ராதிகா அதன் மூலம் கிடைக்கின்ற உயிருள்ள அர்த்தத்திற்காக தன்னை அர்ப்பணிக்க ஆயத்தமானாள். அதற்காக நடத்தப்பட்ட வகுப்புக்களில் தவறாமல் கலந்து கொள்ளும் ராதிகா திருமறையை ஆழமாக வாசிக்கத் தொடங்கினாள். அன்று சனிக்கிழமை கடைசிவகுப்பும், ஞான ஒடுக்கமும் மிகவும் சிறப்பாகக் காணப்பட்டது. அவளோடு சேர்ந்து 9 பெண் பிள்ளைகளும் 6 ஆண் பிள்ளைகளுமாகப் 15 பேர் அடுத்த நாள் திடப்படுத்தலில் பங்குகொள்ள மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு ஆயத்தங்களைச் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது போதகர் மைக்கல் ஞானாடுக்கத்தின் விதியாக திடப்படுத்தலில் பங்கு கொள்ளும் யாவரும் எவ்வித உடைச் செய்து வேண்டுமென்ற விளக்கத்தைக் கூறினார். அனைவரும் வெள்ளைச் சாறி கட்டிக்கொண்டு வரவேண்டுமென்றும், தலைக்கு வெள்ளைநெற் போடவேண்டுமென்றும் கூறிய போதகர் ராதிகாவைத் தனிய அழைத்து இனி இந்தக் குங்குமப்பொட்டு வைப்பதைத் தவிர்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கூறினார். ராதிகாவிற்கு ஒரு தெளிவு இருந்தது. அந்தத் தெளிவுடன் வீட்டை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினாள். அடுத்த நாட்காலை அவள் பெட்டியின் அடியிலிருந்த திருமணப் பதிவுக்காக எடுத்த பட்டுச் சாறியை எடுத்து உடுத்திக் கொண்டு குங்குமப் பொட்டுடன் ஆலயத்தை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினாள். இவள் வரவுக்காக காத்திருந்த யாவரும் இவளுடைய உடையையும் தோற்றத்தையும் கண்டு பிரமித்துப் போனார்கள். போதகரும் பேராயரும் இவளைப்

பார்த்து எதோ குசுகுசுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் ஒருவரும் இவளிடம் ஒன்றும் பேசவில்லை. வழிபாடு சிறப்போடு நடந்து முடிந்தது. வழிபாட்டிற்கு வள்ளியம்மையும், ரவியும் வந்திருந்தார்கள்.

வழிபாட்டின் முடிவில் எல்லோருக்கும் தேனீ உபசாரம் நடைபெற்றது. ஓவ்வொருவரும் ஓவ்வொரு மூலையில் கூடி கூடி நின்று ஏதோ கதைத்துக் கொண்டார்கள். இனி என்ன மாப்பிள்ளை மட்டும் இருந்தால் கலியாணம் என்று சிலர் பேசியது ரவியின் காதில் விழுந்ததுதான், அவன் இன்று வீட்டிலே சோத்துப் பிளேற்றைத் தூக்கி வீசியதன் காரணம். ராதிகா நினைத்தாள் நான் வாழ வேண்டுமென்று நினைத்திருக்கிறேன். என் வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் என் உணர்வுகளைப் புரிந்து கொள்ளக் கூடியவருக்கு முன்பு நான் மட்டுமே தெரிகிறேன். இந்த சமூகத்தில் நான் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிற நியதிகள், கோட்பாடுகள் இவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் அப்பால் “என் உள்ளத்தின் உணர்வுகள் அவர் பாதத்தில் அர்ப்பணம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது” என்ற வாசகத்தை அவள் எங்கேயோ வாசித்த ஞாபகம். அவளுக்கு மீளவும் நினைவுக்கு வந்தது. இனிநான் நானாகவே இருப்பேன். என்னைத் தவிர என் உணர்வுகளைப் புரிந்து கொள்ளும் கிறிஸ்து ஒருவருக்கே மட்டும் நான் அர்ப்பணம் என்று கொட்டிக் கிடந்த சோற்றுப் பருக்கைகளைப் பொறுக்கத் தொடங்கினாள்.

பாடல் - 11

கிராகம் : யழனா கல்யாணி

தாளம் : ஏகம்

பிறந்தார் இயேசு பிறந்தார்

வீழுந்தவர் நிமிர்ந்து எழுந்திட

பிறந்தார் இயேசு பிறந்தார்

கொடுத்தவர் உள்ளம் குளிர்ந்திட

தலைவர்:-

பணம் படைத்தவர்கள் ஏழைகளுக்கு பணம் கொடுப்பதும் தானம் கொடுப்பதும் பரம்பரைச் செய்திகள் ஆனால் ஏழைகள் தம் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தவும் நிலைநிறுத்தவும் எடுக்கும் தீர்மானங்கள் சிலரைப் பாதிக்கலாம். ஆனால் நமது உணர்வுகளைப் பகிர்ந்து வாழும் இந்த வாழ்வு பகிராத பணம் மனம் படைத்தவர்களுக்குப் பகிரங்கமான ஒரு செய்தியைக் கொடுக்கின்றது. அதுவே இயேசுவை ஏற்றுக் கொண்டால் அவருக்காகவே வாழ்வதென்ற தெளிவான முடிவாகும்.

பாடல் - 12

கிராகம் : யழுனா கல்யாணி

தாளம் : ஏகம்

பிறந்தார் இயேசு பிறந்தார்
விழுந்தவர் நிமிர்ந்து எழுந்திட
பிறந்தார் இயேசு பிறந்தார்
கொடுத்தவர் உள்ளம் குளிர்ந்திட

ஏரோது :-

இயேசு எங்கே பிறந்துள்ளார்
இறைமகன் மகன் வரவில்
இருளடைந்ததேன் என் தீமைகள்
இதயத்தில் இனி துளிர் விடமுடியாது
இதயத்தின் பேரொளி இயேசு
இங்கே பிறந்து விட்டதால்

தலைவர்:-

மேற்கூறிய இந்தக் கதையில் இயேசு இந்தச் சகோதரியின் உள்ளத்திற் பிறந்தததையோ, வாழ்வதையோ, அல்லது அவனுக்கு வாழ வேண்டும் என்ற உணர்வைக் கொடுப்பதைப் பற்றியோ ஏரோது போன்ற சமூக கட்டமைப்புக்களால் ஒன்றும் செய்து விட முடியாது.

நீலவை ஹரங்குஞ் மேகங்கள்

தலைவர்:-

கி ரீஸ் தவ விசுவாச வாழ் வில்
 பின்பற்றத்தாண்டப்படும் பிற்போக்குத்தனமான
 விழுமியங்களால் கிறீஸ்தவ வாழ்வின் அடித்தளங்கள்
 அதைப்போட்டவர்களே சிதைக்கப்படும் போது
 கிறீஸ்து ஒருவனுக்குள் நின்று எப்படி ஓளிவீசு முடியும்.
 கீழ்வரும் கதைக்கூடாக அதைநாம் பார்க்கமுடியும்.

வாடும் மலர்கள்

பாவ விமோசனத்துக்கான அழைப்பைக் கொடுத்த
 குருவானவர் பலிபீடத்தண்டையில் வந்து இன்று
 குழந்தை ஞானஸ்நான் ஆராதனை என்று கூறி
 அதற்கான ஆயத்தப் பாடலாக ஆவியின்
 ஞானஸ்நானம் தாரும் இயேசுவே என்ற பாடலைப்
 பாடும்படி கேட்டுக்கொண்டார். இந்த ஆலயத்தில்
 எத்தனை குழந்தை ஞானஸ்நானங்கள், எத்தனை
 திருமண ஆராதனைகள் நடந்தேறிவிட்டன என்றாலும்
 வாழ்க்கை என்னும் என்னைப் போன்ற படகுகள்
 இன்னும் கரைசேர முடியாமற் போய்விட்டதே..... என்று
 நினைத்தபொழுது ஒரு முறை வெடித்து அழுதுவிட
 வேண்டுமென்ற எண்ணம் தோன்றியது. இந்த

முன்வாங்கில் அமர்ந்திருக்கின்ற சின்னஞ் சிறு பிள்ளைகளைப் போன்று அந்த பாடகர் குழுவில் அமர்ந்திருக்கின்ற வாலிபர்களைப் போன்று நானும் ஒரு நாள் இந்த ஆலயத்திலே ஆராதனையிலே கலந்து கொண்டிருந்த போது எத்தனை கனவுகளோடும், கற்பனைகளோடும் வானத்தில் சிறுகடிக்கும் பறவைகளைப் போன்று வீடு திரும்பும் பறவைகளின் மகிழ்ச்சியோடு எண்ணற்ற கற்பனை ஒட்டங்களை எண்ணங்களில் மிதக்க விட்டிருந்தேன். ஆனால் இன்று..... நான் ஒரு பெண்ணாக கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையில் எதிர் கொள்ளும் சவால்கள் மிகப் பெரியது.

ஞானஸ்நான் வழிபாடு மிக உச்சமான கட்டத்திலே போதகர் வாக்குறுதியைக் கேட்டும் கொடுத்தும் கொண்டிருந்தார். ஒவ்வொரு வாக்குறுதிகளுக்கும் ஆம் என்றும், அப்படியே செய்வோமென்றும் வாக்குக்கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்த வாக்குறுதிகளிலே சில வாக்குறுதிகளை என் பெற்றோர் நிறைவேற்றினார்கள். சில வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றத் தீவிரமாக அவர்கள் முயன்றபடியால் இன்று பட்ட மரத்தைப் போல நிற்கின்றோனோ என்ற எண்ணம் எனக்குத் தோன்றுகின்றது. எங்கள் காலத்தில் ஞானஸ்நானம் பெற நாங்கள் முன்நிற்கின்றபோது பிறமார்க்கத்திலிருந்து இயேசுவை ஏற்றுக்கொண்ட நாங்கள் அன்னியர்களோடு நாங்கள் ஒருபோதும் இணைக்கப்பட மாட்டோமென்ற வாக்குறுதியை நானும் என் பெற்றோரும் கொடுத்த படியினாலே அந்த வாக்குறுதியைக் காத்துக் கொள்வதற்கு என் பெற்றோர்கள் எடுத்த முயற்சியே என் ஆசைக் கனவுகள் கருகிப் போய்விட்டது என்று நினைக்கத் தோன்றுகின்றது.

ஞானஸ்நான் நிகழ்வு நிறைவு பெற்று போதகர் பிரசங்கம் செய்யத் தொடங்கினார். ஞானஸ்நானத்தைக் குறித்து மிக அழகாகக் கூறினார். ஞானஸ்நானத்திற்கூடாக நாம் மரித்து வாழ்வதற்காக

உயிரோடு எழுந்திருக்கின்றோம் என்று கூறி இன்று முதல் இந்த கிறிஸ்து என்ற திருச்சபை மணவாட்டியின் மணவாளனாக இக் குழந்தை இருக்கிறதென்று கூறினார். கிறிஸ்த்துவக்கு நாம் மணவாட்டியாக இருக்கின்றோம் என்பது உண்மைதான் என்னையார் மணவாட்டியாக ஏற்றுக்கொள்ள முன்வருவார்கள்?

ராஜியும், நானும் நல்ல நண்பிகள், பாடசாலைப் பருவத்திலிருந்து இன்றுவரை அவள் ஒருத்தி தான் உறவென்று சொல்லிக் கொள்வதற்கு ஆதாரமானவள். பிறமதத்தைச் சேர்ந்தவளாயிருந்தும் அவளும் நானும் வைத்திருந்த அன்புறவு சமயமென்னும் நம்பிக்கையினால் ஒருநாளும் முறிந்துவிடவில்லை. ராஜியின் அப்பா ஒருமுறை கூறியது இப்பொழுதும் எனக்கு ஞாபகத் தில் வருகிறது. நீயும் ராஜியும் வேறு வேறு சமயமாயிருந்தாலும் இவ்வளவு உயிருக்குயிராய் இருக்கின்றதைப் பார்க்கின்ற பொழுது கணவன், மனைவி என்னும் அன்புறவுக்கு சமயம், நம்பிக்கை ஒரு தடையாய் இருக்கிறதென்பது எனக்கு ஆச்சரியமாய் இருக்கிறது என்ற அந்த வசனம் என் மனதில் வந்தபொழுது போதகரும் கிறிஸ்தவ சமயத்தில் வேறுன்றி நிற்போம் என்று முடித்தார். நானும் என்ன ஒரு முறை சுதாகரித்துக்கொண்டு ஜயோ கோயிலுக்குள் இவ்வளவு கற்பனைகளா? கடந்தகால நினைவுகள் என்றும் இளமையாகவே இருக்கின்றன. ஆனால் எங்கள் வாழ்க்கைக்கு மட்டும் இளமை, முதுமை என்ற எத்தனை தவிப்புக்கள், ஏக்கங்கள் அளவிடமுடியாதவைகள்.

குருவானவர் அறிவித்தலில் வருகின்ற ஞாயிற்றுக்கிழமை எமது திருச்சபையைச் சேர்ந்த சாம் கந்தப்பு அவர்களின் மகனுக்கும் சகோதர திருச்சபையைச் சேர்ந்த ராஜன் சிமியோன் அவர்களின் மகனுக்கும் திருமணம் என்று அறிவித்து இது 3வது அறிவித்தல்

என்று அறிவித்தார். இந்த அறிவித்தல் களைல் லாம் சம்பிரதாயங்களையும், சடங்காசாரங்களையும் இப்பொழுது நினைவூட்டிக் கொண்டிருந்தாலும், எங்கள் வாழ்வில் நாங்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்ற சம்பிரதாயங்கள் சில ஏற்படுத்திய தாக்கங்களை என்னால் மறக்க முடியாது. அன்று காலை புரோக்கர் கந்தசாமி அப்பாவிடம் வந்து பெடியன் நல்ல பெடியன் நல்ல பழக்க வழக்கம், நல்ல குடும்பம், சீதனத்தைப் பற்றிப் பிரச்சினையில்லையாம் நீங்கள் கொடுக்கிறதைக் கொடுக்கலாமாம்.. என்று கூறிய போது....? முற்றத்தில் கூட்டிக்கொண்டிருந்த எனக்கு என் உள்ளத்திலிருந்து ஏக்கங்களை ஒரு முறை ஒதுக்கிக் குவித்து வைத்துவிட்டேன் என்ற உணர்வு ஏற்பட்டது. ஆனால் அன்று மாலை நடந்ததோ விபரீதமாக இருந்தது. மாப்பிள்ளை வீட்டார் சம்பிராதய பூர்வமாக என்னைப் பார்த்து விட்டுப் போக வந்தார்கள். மாப்பிள்ளைக்கும் என்னைப் பிடித்துவிட்டது. எனக்கும் பிடித்து விட்டது என்று அறிந்து கொண்டு இனி என்ன விசயத்திற்கு வருவோம் என்றார்கள். வாசலுக்கு இந்தப் பக்கம் நானும் ராஜியும் அவர்கள் கதைப்பதை ஆழமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். எத்தனையோ திருமணங்கள் வந்து குழம்பிப் போன படியினாலே ராஜி என் பக்கத்திலிருந்து கொண்டு அவளுடைய கடவுளைக் கூப்பிட்டு கடவுளே இந்தத் திருமணம் என்றாலும் மேரிக்குச் சரிவந்து விடவேண்டுமென்று மன்றாடினாள். எல்லாம் பேசி முடித்து விட்ட பின்பு வழமையைப் போன்று எனது அப்பா தம்பிக்கும் மதம் மாற சம்மதம் தானே? என்று கேட்டபொழுது கூடியிருந்தவர்களின் முகங்களைல்லாம் கோடைக்காலத்து முசட்டைக் கொடிகளைப் போல் சுருண்டு போய்விட்டது. ஆனால் மாப்பிள்ளையின் முகம்மட்டும் வாடிப் போகவில்லை. சமயம் ஒரு பிரச்சினையில்லை நான் ஞானஸ்நானம் எடுக்கத் தேவையில்லை உங்களுடைய மகளும் என்னுடைய சமயத்திற்கு வரத்தேவையில்லை என்று கூறியபோது என் உள்ளத்தில்

தோன்றிய மகிழ்ச்சி நீண்ட நேரம் நிற்கமுடியவில்லை எனது தகப்பனார் இல்லைத்தம்பி எங்களுக்கு அது தான் முக்கியம் என்று அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறிய பொழுது சற்று சலசலப்புடன் அந்த நிகழ்வு நிறைவு பெற்றது. அதற்குப் பிறகு அம்மாவுக்கும், அப்பாவுக்கும் ஏற்பட்ட சண்டை காரசாரமான விவாதம் நடைபெற்றது. இப்படி எத்தனை கலியாண்த்தைக் குழப்பியிருப்பீர்கள் என்று கேட்டபொழுது கடவுள் ஒரு மாப்பிள்ளையைக் கொண்டு வருவார் என்ற அப்பாவின் மொழி உறுதியாயிருந்தது. ஆனால் அம்மாவின் அடுத்தகேள்வி எனக்கு ஆச்சரியமாயிருந்தது கடவுள் கொண்டு வருகிறதற்கு முயற்சி செய்கிறார் ஆனால் எங்களுடைய திருச்சபையிலிருக்கின்ற கிறிஸ்தவ வாலிப்பகளும் பெற்றோர்களும் எங்களைப் போன்ற தாழ்ந்த சமூகத்திலிருக்கின்ற அவர்களுக்கும் இல்லை சமூகத்தில் உயர்ந்திருந்தாலும், பொருளாதார வளத்தில் குன்றியிருக்கின்ற வர்களுக்கும் இந்த மாப்பிள்ளைமாரைத் தருவதற்கு ஆயத்தமாகவா இருக்கின்றார்கள். கடவுள் அவர்களுடைய மனதில் பேசவா, இல்லை அவர்கள் மனமிரங்காவிட்டால் கடவுள் என்ன செய்வார் என்று கூறிய போது ஏன் எங்கட சமூகத்துப்பெடியனும் இருக்கிறாங்க தானே? அவங்கள் கடவுள் ஒரு நாளைக்குக் கொண்டு வருவார் என்று எனது அப்பா கூறியது என் உள்ளத்தில் நிலைத்திருக்கிறது. என்னைப் போன்று எத்தனை பெண்கள் முதுமை எய்திய பின்னும் இருக்கின்றனர். யாரை அடித்து நோவது என்று நான் நினைத்தபோது ஆலய பாதுகாவலன் கதவைச் சடார் என்று அடித் தான். ஜேயோ விழித் துப்பார்த் தேன். ஞானஸ் ஞானம் கொடுத்தவருமில்லை, நாம் ஒரே சகோதரரென்று பாட்டுப்பாடியவரும் இல்லை. ஆராதனை முடிந்ததும் ரீயும் குடித்து, கேக்கும் சாப்பிட்டு விட்டு எல்லாரும் போய்விட்டார்கள். என்னைப் போன்றவர்கள் எங்கள் சமூகத்தால் எப்படிப் பார்க்கப்படுகிறோம் என்ற சிந்தையோடு வீட்டை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினேன்.

பாடல் - 13

கிராகம் : யழுனாகல்யானி

தாளம் : ஏகம்

பிறந்தார் இயேசு பிறந்தார்
 வாழ்விழந்தவர் உரிமை பெற்றிட
 பிறந்தார் இயேசு பிறந்தார்
 ஒடுக்கியன் மனம் திரும்பிட

தலைவர் :-

குரல் கொடுப்பது என்பது
 குரலற்ற மனித சமூகத்திற்கு மட்டுமல்ல
 குரலற்ற தனி மனிதர்களுக்கும்தான்
 நாள்தோறும் நாம் சந்திக்கும்
 நாதியற்ற, குரலற்ற மனிதர்களின்
 நாளாந்த பிரச்சனைகள் நமக்கு தெரிவதில்லை
 நாதியற்ற இம் மனிதர்கள் வாழ்வுரிமை
 நாளாந்த வாழ்க்கை பயணத்தில்
 நாண்லாய் முறிந்து மங்கி ஏரியும்
 விளக்கைப்போல் அணைந்து விடக்கூடுமே
 விழித்திடுவோம் நாளாந்த வாழ்விலே

பாடல் - 14

கிராகம் : யழுனாகல்யானி

தாளம் : ஏகம்

பிறந்தார் இயேசு பிறந்தார்
 வாழ்விழந்தவர் உரிமை பெற்றிட
 பிறந்தார் இயேசு பிறந்தார்
 ஒடுக்கியவன் மனம் திரும்பிட

தலைவர்:-

மேற்கூறிய கதையின் மூலமாக கிறிஸ்தவ வாழ்வில் ஒருவர் கிறிஸ்தவ அடியாராக எதிர்கொள்ளும் சவால்களுக்கு உறுதுணையாகத் திருச்சபை இருக்கவில்லை என்பதை கூட்டிக்காட்டுகின்றது. இயேசுவை ஒருவர் உள்ளத்தில் ஏற்று வாழும் போது ஏற்படும் சவால்களுக்கு திருச்சபை பெலனளிக்கவேண்டும்.

எங்கே அந்த ஒளி...

கிழக்கிலோ, மேற்கிலோ இல்லை
இதோ இந்தா சாஸ்திரிகள், இயேசுவை
இவர்கள் உள்ளத்தில்லவா சந்தித்தனர்
தரிசித்தனர்

ஓர் அந்தச்சய வெள்ளி

சபையில் ஒருவர்:-

ஐயா நீங்கள் இவளாவு நேரமும் இயேகவின் பிறப்பு எங்கள் வாழ்வில் நாள் தோறும் நடைபெறும் ஒரு அனுபவம் என்று கூறினீர்கள். அதை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறோம் அறியாமையும் அடக்கு முறைகளும் எங்கள் வாழ்வைச் சுமையாக்கி வாழ்வின் அர்த்தத்தைத் தொலைத்து விட்டிருக்கும் எமக்கு கிறீஸ்துவின் பிறப்பு அனுபவர்த்தியாகத் தரும் செய்தி என்ன? சாஸ்திரிகள் இயேகவை சந்தித்த போது ஏற்பட்ட அனுபவத்தை ஒரு தமிழ் குடுமகனாக நான் எப்படி அனுபவிக்க முடியும்

தலைவர்:-

உன் கேள்விக்கு விடையாக ஒரு கதையைச் சொல்ல விரும்புகின்றேன். இயேகவை குழந்தையாகத் தரிசித்த சாஸ்திரிகளில் ஒருவரைப்பற்றி நான் கேள்விப்பட்ட கதை உன் உணர்வுக் கு உந்துசத்தியாக அமையும் என்று நினைத்து இந்தக்கதையைக் கூறுகிறேன்

காப்பு:-

என்னையானும் என் அருள் நாதா
உன்னைத் தொழு இங்கு கூடி வந்தோம்
என் இதய ஜீவ நதி அருளே
உன்னைப் பருகிட அருள் தருவாய்
நானிலம் வாழ்ந்திட உரு வெடுத்தாய்
நான் எனும் எனில் நீ எழுந்திடுவாய் - என்
தமிழ் கொண்டு உன்னைப் பணிந்தேத்த
ஓர் வரம் எனக் கருள்வாய்

தோடயம்:-

இஸ்ரவேலரின் தேவனே என் மீட்பர்
இஸ்ரவேலரின் மீட்பரே என் தேவன்
இதயத்தில் இருள் அகற்றிட வருவாய்
இப்போ இதயம் உனக்காய் திறந்திருக்கும்.
ஆதியந்தம் இல்லா இறைவா போற்றி
ஆண்டவன் இயேசுவாய் வந்தவா போற்றி
ஆழிகள் மேலும் அசைந்து அடியவர் உள்ளம்
ஆண்டுவரும் ஆவியானவரே போற்றி

தமிழ் கிராமக் காட்சி:-

(இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்)

காலையில் கதிரவன் கண்முழிக்கும் முன்னே
கால்கள் நடக்கின்றது வயற்கரை நோக்கி
கண்கள் தேடும் கனவுகள் யாவும்
கல்லும் முள்ளும் முன்னேநின்றும் தடுப்பதில்லை

கிராகம் : யழுனாகல்யானி

தாளம் : ஏகம்

பல்லவி

இன்பத்தமிழில் விடிகின்றது எங்கள் திரு நாடு
இன்னும் துயில் எழுகின்றது எங்கள் திரு நாடு
இங்கே இனிதாய் வாழ்கின்றோம் எங்கள் திரு
நாடு இமயம் வரை உயர்கின்றோம் எங்கள் திரு நாடு

சரணம்

அழக்டல் சூழ்ந்த அழகிய திருநாடாம்
அண்டவன் அருள் பதிந்த திருநாடாம்
அணவம் கொண்டு அண்டோர் அடிபணிந்து
அண்டவன் அடி நினைந்து அழுத திரு நாடாம்

முத்தன்:-

இத்தனை அழகிருந்தும் வளமிருந்தும்
இங்கு வாழ்வதற்கு வழிதேடி நிற்கின்றேன்
இத்தனை அறிவிருந்தும் மறையிருந்தும்
இருள் முடி மருள் குழ வழியின்றி நிற்கின்றேன்.

மகன் :

அம்மா பொறுமையாயிருந்தது போதும் இனிமேலாவது
அப்பாவை ஓர் வைத்தியரிடம் கொண்டு செல்வோம்.

அம்மா :

இல்லை மகனே! அப்பாவை எங்கும் கொண்டு சென்றுதானே
அவருக்கு சுகம் வரவில்லை. அவருக்கும் ஏதோ அசுத்த
ஆவி பிடித்துவிட்டது. இனி இறைவன் தான் அப்பாவைக
காப்பாற்ற வேண்டும்.

(இவ் உரையாடலின் முடிவில் மரணம் சம்பவிக்கின்றது)

மரண ஊர்வலம்:   **சோகக்தீம்**

ஊர் பெரியவர் :

மகளே! நான் சொல்லுறனென்டு குறை நினைக்காதே உன் கணவன் போய் விட்டான். உனக்கு இனி ஏன் வாழ்க்கை.

ஓ இல்லை யென்றால் பொட்டு இல்லை நீயும் உன் கணவனோடு உடன் கட்டை ஏற வேண்டும் என்று சாஸ்திரம் சொல்கிறது. இதை நாமும் ஊராகக் கூடித் தீர்மானித்துள்ளோம்.

தாய் : இது கொடுமை இது அந்தி. எனக்கொரு குழந்தை இருக்கிறது. அவனை யார் பார்த்துக் கொள்வார்கள்.

ஊர்ப்பெரியவர் :

ஏன் நாங்கள் எல்லாம் இருக்கிறோம் பார்த்துக்கொள்வதற்கு. இது கடவுளின் ஆணை. நீ மரணிக்கத்தான் வேண்டும். நீ சாகாவிட்டால் கடவுள் கோவிப்பார். ஊர் மழை பெய்யாது. மழை இல்லையேல் வயல் விளையாது. வயல்விளையா விட்டால் பஞ்சம் வந்து விடும். பஞ்சம் வந்துவிட்டால் ஊர் சாகும். ஊர் சாவதை விட நீ ஒருத்தி சாவதே மேல் என நாங்கள் தீர்மானித்துவிட்டோம்.

குரல் 1 : (கிசை)

அதோ அழகிய நகர் குடகு மலையிலிருந்து பாய்ந்துவரும் காவேரி ஆறு. அதன் அழகிற்கு தாய் என்று சொல்லப்படும் ஊர். வானம் அழுதால் சிரிக்கும் புவி அல்ல இது எங்கினும் பசுமை. இறைவனின் படைப்புலகம். யாவும் அங்கு செறிந்து கிடக்கின்றது. அந்த அழகிய கிராமத்தில் படகோட்டும் சேதுராஜ் கெட்ட ஆவியினால் செத்தானாம். வாழ வேண்டிய வயதில் காலனவனைக் காவிக் கொண்டு போனதுடன் அனலோடு கனன்ற கண்களால் அவள் மேனி கருகிட

அவனும் தன் கணவனோடு உடன் கட்டை ஏற வேண்டும் என்று ஊரார் கூவி கூத்தாடினர். இல்லற வாழ்க்கையில் ஓர் முத்தாய் பிறந்த செல்லமுத்து உயிர் தூடிக்க அவன் தாயும் உடன் கட்டை ஏறினாள்.

கிழவி : (இதோ இந்த முத்தன் ஊரை விட்டு புறப்பட்டு விட்டான்)
போகாதே போகாதே என் பேரா போகாதே
வாழையாட வாழையாக வாழும் வாரீசே போகாதே
வாழும் தெய்வம் தந்த வான் புகழே போகாதே
விண்ணகம் தந்த வான் புகழே போகாதே
விதை செத்தால் துளிர் வளராதோ!
துளிராய் செடியாய் மரமாய் கனியாய்
விதையாய் நீ வாழ வேண்டும்.

முத்தன் :

அன்னையைப்பெற்ற அன்னையே நான் என் இளமையில் என் முதுமைக் கனவுகளைத் தொலைத்தவன், ஆனால் நீயோ உன் முதுமையில் என் இளமையைப் புரியாதவள் என்னைப் பார்த்து என்ன சொன்னாய் நீ? விண்ணகம் தந்த வார்க் கானா?

கிழவி : நீ ஒரு துளிரடா, தூயவன் தூய்மையைத் தூசியாதே அவன் செயலை வாயினில் போட்டு விதைக்காதே

முத்தன் :

விதை எங்கே? துளிர் எங்கே? விதைத்தவன் எங்கே?

கிழவி : எல்லாம் அவன் செயல் படி நடக்கின்றது.

முத்தன் :

எது அவன் செயல். என் அன்னையில் கருவிலே என்னை விதைத்தவன். விதை துளிராகும். முன்னே என் அப்பனைத் தனக்காய்க் கேட்பது அவன் செயலா? அவனோடு என் அன்னையை தீயினில் தரச் சொன்னது அவன் செயலா?

கிழவி : முத்தா இது விதியடா

முத்தன் :

எது விதி? சதியெல்லாம் விதியாகிவிடுமா? எங்கே சதி உண்டோ அங்கே விதி என்று சொல்கின்றாய். உன் கணவன் எங்கே? அவன் மரணித்த போது ஏன் நீ உடன் கட்டை ஏறவில்லை. என் பாட்டன் செத்தபோது உன்னை உடன் கட்டை ஏற்றாதது சதி. அது விதியல்ல. என் அப்பன் மாண்ட போது என் அன்னையை உடன் கட்டை ஏற்றினார். இது விதியல்ல சதி. நான் விதியோடு விளையாடுவேன். சதியோடு போராடுவேன். எந்தன் சதி அவன் என்றால் இந்த நதி கூட சதி செய்யும்.

முத்தன் :

விஞ்சை மானிடம் மிஞ்சும் துயர் என்னை குழந்த போது கொஞ்சும் குருவிகள் கூட்டை விட்டு புறப்பட்டது போல ஒடி ஒளிர்ந்து கொண்டார். தாயகம் என் தாயவள் தணவில் கொதித்தாறிவிட்டாள். வெந்த புண்ணாய் வேகின்ற எனக்கு வேண்டுமோர் அமைதி. நெறிகெட்ட முடரே தோற்றது போதும் வெல்கவென்று கூத்தாடுவோம் வாருங்கள். நானிலத்தின் நான்கு திசைகளும் நானறிந்தவரை

(முத்தன் கடற்கரையில் சோகமாய் மெர்ந்திருந்தான்)

அரண்மனைக் காட்சி

(ஏரோகுவின் அரண்மனை)

கானான் என்னும் இனிய நாடு
 இறைவன் இனிதாய் நினைத்த நாடு
 இன்பமாய் இறையடியார் வாழ்ந்த நாடு
 இறைவன் வந்துதித்த இஸ்ரவேல் நாடு

அமைச்சர் :-

வான் புகழ் பூத்த எங்கள் மன்னவனே! இவ் வையகம்
 வாழ்ந்திட உம் அரசு தொடர வேண்டும்.
 வாழ்க உம் அரசு! வாழ்க உம் புகழ்!

அரசன்: அமைச்சரே ஏதாவது நற்செய்தி உண்டா?

அமைச்சர் :

கீழ்த்திசை வானில் ஓர் அதிசய வெள்ளி தோன்றியுள்ளதாம்
 நம் சாஸ்திரத்தின்படி எம் இராட்சியத்தினுள் ஓர் தெய்வீகக்
 குழந்தை பிறக்கப் போகிறதாம்.

அரசன் : அப்படியா! (முகம் மாறுபட்டு சோகத்துடன் அரசன் காணப்படுகின்றார்)

பறைசாற்றுவோன்:

நாட்டு மக்களுக்கோர் செய்தி காதுள்ளவர்களைல்லோரும்
 கவனமாகக் கேளுங்கள். கீழ்த் திசைவானில் அதிசய வெள்ளி
 ஒன்று தோன்றியிருக்கிறதாம். தெய்வீகக் குழந்தை பிறக்கப்
 போகிறதாம். அது நம் இராட்சியத்தில் தெய்வீக அரசொன்றை
 அமைக்கப்போகிறதாம். இதனால்அதிர்ச்சிஅடைந்திருக்கும்
 மன்னன் சேர்வடைந்திருக்கிறார். அவரது சோர்வை நீக்கக் கூடிய
 இதமான பாடல்கள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. மன்னனின் சோர்வை
 நீக்குபவருக்கு ஆயிரம் பொற்காசுகள் வழங்கப்படுமாம்.

புலவர் வருகை:

(யூத கவிஞர்)

மலைகள் பெயர்ந்தாலும்
 ஜலக் கொந்தளிப்பினால்
 பரவதங்கள் அசைந்தாலும்
 மாறாத இறைவனின் பிரசன்னம்
 உம்மோடு என்றும் இருக்கும்
 மன்னா! நீ வாழ்க!

கிரேக்க கவி:

நடுவிகந்து ஓரிஇ நயன் இல்லான் வினை வாங்கக்
 கொடிது ஓர்த்த மன்னவன் கோல்போல, ஞாயிறு
 கடுகுபு கதிர் முட்டிக் காய் இனம் தெறுதலின
 உறல் ஊறு கமழ் கடா அத்து, ஒல்கிய எழில்வேழம்.

அரசன் :

நீ ஒருகிரேக்க கவிஞராக இருந்தும் உனக்கு தமிழ்கவி
 தெரிந்தது எப்படி? கிரேக்க கவிஞரின் தமிழ்கவி என்
 உள்ளத்தை ஆற்றுகிறதென்றால் ஓர் தமிழ்க்கவிஞர் ஒரு
 தமிழ் கவி பாடினால் இந்த அரண்மனையே சொர்க்கமாக
 மாறிவிடும்.

கடற்கரைக் காட்சி

பாடல் - 16 (நடனம்)

கிராகம் : ஹம்சத்வனி

தாளம் : ஆதி

கடற்கரையோரம் தாலேலோ தாலேலோ
 சங்கத்தமிழ்க் கடலே தாலேலோ
 நீல நிறக் கடலே நீந்துவர் நீந்தி
 பெரும் கடல் சேருவர் உன் வழியே

குரல் 2 :

ஜியோ இது என்ன காட்சி? காலத்தின் தேடல்களை குழி தோண்டிப் புதைத்துவிட்டு மானிடத்தின் உணர்வுகள் சிறகிழந்து நிற்கின்றன.

பாடல் - 17

கிராகம் : ஹம்சத்வனி

தாளம் : ஆகி

இறைவனின் பெயரால் இருளினைக் குடித்தார்
அருளவன் அன்பினை இருளினில் மறைத்தார்.

கொடியது இங்கு செய்தார் ~ அது
அவனது செயலென்றார்.

மறையது இங்கு தந்தார் ~ அதில்
சதியினை அவர் வைத்தார்.

உதிரத்தில் உயிர் என்றார்
அந்த உதிரமே இறையியன்றார்
உயிரது கொன்றார் ~ அது
அவனது செயலென்றார்.

பாடல் - 18

கிராகம் : வர்ணமெட்டு

தாளம் : ஆகி

படைப்பெல்லாம் படைத்த பரமன்
பாரினில் மஹவானார் ~ அவர்
மனிதனின் அழுகுரலீனைக் கேட்டு
மாமிசம் ஆகினாரே

தன்னானே தன்னானே

கும்மியடி கும்மியடி உள்ளம் மகிழ கும்மியடி
கும்மியடி கும்மியடி இல்லம் எங்கும் தீபமேற்றி கும்மியடி

அடிமை விலங்கை நொருக்கிட
மருஞும் இருளைத் தகர்த்திடவே
கொடிய உள்ளங்கள் உடைந்திடவே
இறைவன் இயேசுவாய்ப் பிறந்திட்டாரே

குரல் 3 :

எங்கே இவன் செல்கிறான்? இவன் அழகிய மேணியில்
வடிகின்ற குருதி ஏன்? கொடியது கொடியது மனிதனாய்ப்
பிறப்பது கொடியது மானிடம் வாழ்வது கொடியது வாழ்ந்தவர்
சாவது கொடியது. செத்தவர் கொடுமையில் செத்தது
கொடியது அவன் செத்தபின் இறைவனின் மடியினில் என்று
சொல்லக் கேட்பது கொடியது.

பாடல் - 19

கிராகம் : யழுனாகல்யானி

தாளம் : ஏகம்

(படகில் இருக்கும் மாவுமியின் பாடல்)
உறவினை இழந்தவன்
உயிரினைத் தாங்கியே
உலகினில் வாழ்வது பொய்யே ~ இவன்
ஊரினில் வாழ்வதும் பொய்யே

குரல் 4 :

தாயின் மாங்கல்யத்தை சுமந்து எங்கே போகிறான். கங்கை
எங்கே போகிறது. கடலினில் சங்கமிக்கும் இவனும்
அங்கேதான் போகிறான். சாவது கொடியது. என்பதை இவன்
நினைக்கவில்லை. ஆனால் செத்தபின் வாழ்வது தான்
கொடியது என்று நினைக்கின்றான் போல் .....

கிராகம் : வலஜி

தாளம் : தில்ராகம்

தெரகையறா :

கீழ்த்திசை வானில் வெள்ளி ஓன்று கண்டோம்
உலக மீட்பர் பிறந்தது என்று ~ அது
இருரினைக் கூட்டியே
நாற்றிசை சொன்னது::

பல்லவி

ஏலேலோ.... ஏலேலோ...

வாழ்வினை இழந்தோர். வாழ்வினை வென்றிட
தாழ்வினில் நின்றோர் தன்னையே வென்றிட
நீதியின் குரியன் உத்தத்திங்கே ~ அது
நாடுகள் முழுவதும் ஜாலிக்குதிங்கே

அழுதவர் சிரிக்கின்றார் அனந்தம் கொள்கின்றார்
அவனியில் அவன் உயிரோங்கிடவே
கருங்கடல் செந்திட காரிருள் அகன்றிட
மானிடம் வென்றிட மாமிசம் அகினார்.

(முத்தன் நிற்கும் இடத்தில் படகு வந்து நிற்கிறது)

மாலுமி :

இந்தத் துறைமுகத்திலே சற்று நின்று செல்லுவோம். இது
அழகிய சமுத்திருநாடு. அருள் மணக்கும் தமிழ் உள்ளங்கள்
வாழ்ந்து வரும் திருநாடாம்.

சீற்பந்தி :

அதோ ஒரு தமிழன். என்ன வளம் இல்லை இத்திருநாட்டினில்
என் அவன் கண்கள் கலங்கி இருக்கின்றன?

மாலுமி :

தங்கத்தமிழே எங்கள் உயிரிலும் உங்கள் தமிழ் மணக்க வேண்டும். ஆழ்கடல் அடியினிலும் தமிழ் மணம் வீச வேண்டும். தம்பி உனக்கு உன் ஊர் பிடிக்கவில்லையென்றால் எங்களோடு வா கப்பல் பணியாளராக.

பாடல் - 21 (நடனம்)

இராகம் : யழுனாகல்யானி

தாளம் : ஏகம்

சிங்காரத் தமிழன் வங்கக்கடலில் போனான்
சங்கத்தமிழைக் கொண்டு எங்கும் மணம் வீசவே
எந்தையர் மடமையை ஏரித்திட வேண்டும்
சிந்தையியல்லாமவர் நிந்தையை நினைத்திங்கு

(முத்தன் படகில் இருக்கும் இரு சாஸ்திரிகளையும் பார்க்கின்றான்.)

முத்தன் :

யார் இவர்கள் தேவலோக மனிதர்களா? அழகிய மேனியும், அழகுறு கண்களும் அழகிய உடல் அழகும் நேரிய நெற்றியும்.....

மாலுமி :

இவர்கள் கிழக்கு நாட்டின் இராஜரிஷிகள். மானிடம் மடமையும் அவர் மன இருளினையும் அகற்ற இப்பாரினில் உதித்த இறைமகன் குழந்தையைத் தரிசிக்க பயனிக்கின்றனர். என் படகில்.

முத்தன் :

ஆ. மானிடம் வெல்ல இறைவன் மண்ணிலா. எம் மண்ணிலா வாழ்வோர் வீழ்ந்திடா வாழ்வு பெற இறைவன் மண்ணிலா எம் மண்ணிலா?

கிராகம் : மதுவந்தி

தாளம் : ஏகம்

மண்ணிலா இறைவன் மண்ணிலா
 மண்ணிலா இறைவன் எம் மண்ணிலா
 சூரியன் படைத்தவன் எம் மண்ணிலா
 அழக்டல் அமைத்தவன் எம் மண்ணிலா
 நீலவினை வைத்தவன் எம் மண்ணிலா
 நீள நதிகளை வரைந்தவன் எம் மண்ணிலா
 கனவினில் நினைத்தவர் எம் மண்ணிலா
 காணா உலகினில் வாழ்ந்தவர் எம் மண்ணிலா
 உயிரினைப் படைத்தவர் எம் மண்ணிலா - இவ்
 உயிருக்குள் உறவினை வைத்தவன் மண்ணிலா
 மலரினைப் படைத்தவன் எம் மண்ணிலா - அம்
 மலரினுள் தேனினை வைத்தவன் இம் மண்ணிலா
 இரும்பின கல்லை படைத்தவன் எம் மண்ணிலா - அந்த
 கல்லுக்குள் நீரினை வைத்தவன் எம் மண்ணிலா

முத்தன் :

மாயலோகத்தின் மந்திரப்புன்னகை நெடிய காலம் அழுது
 கொண்டு இருக்கிறது. கலை கலாசாரம் பண்பாடு என்னும்
 சிறைக்குள்ளும் பூர்வீகம் என்னும் புதைக்குள்ளும்
 இறைவனைப் புதைத்துவிட்டு இருளில்லா உலகம்
 அமைப்போம் என்று கூக்குரல் இடுவோரே உங்கள் மாயாஜாலம்
 பொய்த்துவிட்டது. சிறைக்கதவுகள் உடையவும் புதைகுழிகள்
 கிழம்பவும் இறைவன் மனிதனாகிவிட்டார் ஜயா. நான் தேடிய
 என் சொர்க்கம் நீங்கள். போகும் இடத்திலென்றால் நானும்
 அவரைக் காண வேண்டும். ஒரு கேள்வி கேட்க வேண்டும்.

இராஜ ரிடி :

தமிழ் நீங்கள் எங்களுடன் வருவதென்றால் எங்களுக்கு ஆட்சேபமில்லை. பயணம் நெடியது நாங்கள் இருவரும் அவரைத் தரிசிப்பதற்கு வெள்ளைப் போளமும் கந்தவர்க்கமும் கொண்டு போகின்றோம்.

முத்தன் :

அழுகையோடு கூடிய சிரிப்பு) என் தாயின் மாங்கல்யம் என்னிடத்திலுண்டு அதைக் கொண்டு வருகின்றேன்.

பாடல் - 23

இராகம் : சபபந்துவரானி

தாளம் : ஷுதி

பல்லவி

சழத்திருநாடே. எம் தமிழ் நாடே
செந்தமிழில் முத்தொலிக்கும் எம் தமிழ் நாடே
சரணம்

சங்கே முழங்கு சங்கே முழங்கு சங்கத் தமிழர் ~என்
இன்பத்தமிழன் இறைவனைக் காணப் போகின்றான்

அழக்கடல்கள் சூழமிதக்கும் சழத்திலே
அழகுத்திருமேனி பணவளம் கொஞ்சம் திரு நாடு
வீரம் பொங்கும் முத்த குடியின் தங்கத்தமிழன்
இறைவனைக் காணப் போகின்றான்

மலைமீது தென்றல் அசைந்தாடிச் செல்லும் அந்த
மலைமீது நான் வந்து உடனைப் பாடிச் செல்வேன்
வலையோடு மீன் வந்து கொஞ்சம் ~ அந்த
நினைவோடு நான் வந்து உன் பாதம் பணிவேன்.

கிராஜ ரிஷி :

அதோ தெரிகிறது நட்சத்திரம்

முத்து :

இது தான் வழி மலர்க் கூடையை மறைத்து வைத்தாலும் மணத்தை மறைத்து வைக்கவா முடியும், மனந்தது மாசாக மாண்டார் நீராடி மறைந்தொழுகு மாந்தர் பயன்

குரல் 4 :

விசுவாசத்தின் வேர்கள் வேருங்றிய மண்ணில் மரங்கள் சாய்ந்து போனாலும் அம் மலர்களின் மணம் இன்னும் வீசிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆபிரகாம் முதல் தானியேல் வரை வாழ்ந்த விசுவாச வீரர்களின் பூமியிலே செந்தமிழன் கால் பதித்து வீர நடை போடுகின்றான்.

முத்தன் :

அதோ தெரிகிறது குடில்

பாடல் - 24

கிராகம் : யழுனாகல்யானி

தாளம் : ஏகம்

தமிழாலே உனைப் போற்றிப்பாடுவேன் ~ செந்
தமிழிலே உனை வைத்துப் பாடுவேன்
விதி கொண்ட மருள் கொண்டு
அளைந்தாடிய என்னை உன்
அருள் கொண்ட விழி கண்டு
நயந்தோடி வந்தேன்.

(தேவதூதன் மரியாள் காட்சி)

திருமறை வாசகம் லூக்கா : 1. 26 - 38

இராகம் : ரதிபதிப்பிரியா

தாளம் : மூதி

பாலகா உன் புகழ் பாடவா
பாரினில் உன்னருள் தேடவா
காலையில் எழுகின்ற கதிரோனாய்
கண்மணியே எம் நடுவே எழுந்திடுவாய்

மார்கழிப் பூவாய் மலர்ந்திடுவாய்
மனதினில் இருளை அகற்றிடுவாய்
நீதியின் தேவை உனக்காக ~ புகழ்
கீர்த்தனம் பாடிட கூடினோமே.

நெஞ்சினில் துயரம் சூழ்ந்திடும் போதும்
புல்லணை மீதினில் நெஞ்சணை நாடும்
அன்பினிற்கோர் கருவே உனக்காக ~ புகழ்
கீர்த்தனம் பாடிட கூடினோமே.

தளபதி: எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்.

இராஜ ரிஷி :

உலகத்தின் மீட்பார் யூதருக்கு அரசனாகப் பிறந்திருப்பதை
அறிந்து நாம் வந்துள்ளோம்.

படையினர் :

ஆ..... ஆ..... யூதருக்கு அரசனா? மண்டியிட்ட யூதரினம்
வென்றது எந்த இனத்தை கொன்று துயர் துடைக்க அந்த
விண்ணகம் கூட ஒரு முறை அமுததில்லை. எங்கள்
இராட்சியத்தின் செங்கோலினைத் தாண்டி இந்த மண்ணில்
ஒர் விதை கூட முளைப்பதில்லை. அவன் பார்வையில்
ஆயிரம் மரங்கள் முறிந்து விழுகின்றன. அவன் சொல்லுக்கு

செங்கடலும் ஒரு முறை மெளனித்தது. அந்த மெளனத்தின் தேடலால் உலகம் ஒரு கணம் தடுமாறும். அப்படியிருக்க என்னடா நாடகம் ஆடுகிறீர்கள். எம் நாட்டை உளவு பார்த்து சூறையாட வந்தவர்கள் நீங்கள். இந்த யூத நாட்டின் சூழ்சிகளுக்கெல்லாம் நீங்கள் தானா சூத்திரதாரிகள்?

அரண்மனைக் காட்சி

அரண்மனை :

வாழ்க மன்னா! வளர்க உம் புகழ் இவர்கள் நம் நாட்டுக்குள் நுழைந்த ஒற்றார்கள்

அரசன் :

ம் . . . எங்கிருந்து வருகின்றீர்கள்?

கிராஜ ரிஷி :

மன்னா நாம் கீழ்த்திசையில் இருந்து வருகிறோம்.

அரசன் :

நால்வருமா?

கிராஜ ரிஷி :

நாம் முவரும் கீழ்த்திசையைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர் பெரும் சமுத்திரத்தின் தீவில் எங்களோடு சேர்ந்து கொண்டவர்.

அரசன் :

நீ எந்த தீவைச் சேர்ந்தவன்

முத்தன் :

விண்ணோர் படைத்தப்பொழுது இம்மன்னின் முத்த குடி நாங்கள். ஐமுனை தொடக்கம் மாணிக்க நதி வரையில் எம் தாயகம். நாம் பெற்ற மொழியோ! மொழி பெற்ற நாமோ!

நான்றியேன். ஆனால் தமிழ் எங்கள் உயிரென்று நான்றிவேன். அந்த மொழியாலே தமிழன் நானென்று நீரறிவீர்.

சேவகன் :

அரசன் முன்பு இப்படியா பேசுவது. நாகரிகம் தெரியாதா உனக்கு?

முத்தன் :

நாகரிகத்தின் எல்லையைத் தாண்டிவிட்டவர்கள் நாங்கள். ஆனால் அந்த நாகரிகத்தின் மாயைக்குள்ளே விழுந்து விட்டவர்களும் நாங்கள் ஆயினும் கற்றுக்கொடுக்கும் என்னினம் கற்று ஒழுகி மீண்டனர் பலகோடியினர்.

அரசன் :

இன்பத் தமிழா உனைத்தான் எதிர்பார்த்திருந்தேன். தொல்காப்பியம் நான்றிவேன். செந்தமிழ் நெறிக்கதைகள் நான்றிவேன். வள்ளுவன் என்பான் அங்கு வாழ்வதாகக் கேள்விப்பட்டேன். கடலுக்குள் சிற்பி இருக்கும் வரை முத்தின் மதிப்புத் தெரியாது கரையேறிவிட்டால் காரிருளைக் கூட அது அகற்றி விடும் நீ என் இராஜாங்கத்தில் ஜோலிக்கின்றாய். இன்பத்தமிழா உன் தமிழ் மனம் எம் இராஜாங்கம் எங்கும் வீசட்டும்.

முத்தன் :

ஐயா நான் நாகரிகம் படைத்த ஓர் மனித இனத்தின் பிரதிநிதி என்றாலும் வாழ்க்கையின் ஓரத்தில் வசந்தகாலத்தை இழுந்துவிட்டவன் நான். என் மொழியாலும், இனத்தாலும் நான் ஒருவீரன் என்றாலும் உள்ளத்தால் நான் ஒரு கூனி. ஏன் என் இனமும் கூடக் கூனி. உடைந்த என் உள்ளத்தை ஊற்றிவிட என்னைப் படைத்தவனை நாடி வந்தேன். அவன் உங்களுக்கும் இராஜாவாம்.

சேவகன் :

இவ்வரச சபையில் என்ன பேசுகிறாய்? இந்த இராஜாங்கத்தில் இன்னும் ஓர் அரசனா?

அரசன் :

சேவகா! அமைதி கொள் வீரத்தைவிட விவேகம் வேண்டும். அப்பொழுது ஞானத்தைப் புசிக்கலாம். இங்கே வாருங்கள்.. என் இராஜாங்கத்தின் ஒட்டைகளை துப்பறியும் ஒற்றாகள் நீங்கள் இல்லை என்று நான் உணர்கிறேன். நீங்கள் புனித நாட்டுக்கு தரிசனம் செய்ய வந்தவர்கள். நீங்கள் போய் உங்கள் இராஜாவைத் தரிசனம் செய்யுங்கள். நானும்கூட ஒரு ஆன்மீகவாதி தான். இறைவன் அரசனாகிவிட்டால் நாங்கள் ஆண்டிகள் தான். வெள்ளைக் குதிரைகளோடு கோவேறு கழுதை ஓட முடியுமா? கோட்டையைத் தகர்க்க பட்சிமரக் கொத்தியால் கூடுமா?

அரசன் :

நீர் ஓர் தமிழன் என்று நான் அறியும் படிக்கு நான் கேட்கும் சில கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்ல வேண்டும்.

முத்தன் :

ஐயா உலகத்தில் ஆயிரங்கோடி முகமிருக்கலாம் ஆனால் செந்தமிழுக்கு என்று ஓர் முகமுண்டு. அவனுக்கென்று வீரமுண்டு. விந்தை பல செய்வான் அவனென்று விண்ணவன் அறிந்துண்டு உலகத்தின் மறைகளுக்கெல்லாம் விளக்கம் கூறும் விண்ணனாய் அவனைப் படைத்தான் அன்றோ.

அரசன் :

உன் முகத்தைப் பார்த்து தமிழன் என்று அறியும் அளவுக்கு எனக்குத் தமிழனைத் தெரியாது. ஆனால் தமிழழத் தெரியும்.

முத்தன் :

தமிழும், தமிழனும் ஒருமுகம் தமிழ் வேறு என் மெய்வேறு என்பது பொய்யே.

அரசன் :

சரி சரி சரி நான் கேட்கும் ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொல்ல வேண்டும். தொல்காப்பியத்தைப் படைத்தது யார்?

முத்தன் :

(யோசிக்கின்றான்) தொல்காப்பியத்தை தந்தது
தொல்காப்பியர்

அரசன் :

ஆ..... ஆ..... தொல்காப்பியரின் ஆசிரியர் ஆர் தெரியுமா?

முத்தன் :

அகத்தியரை தெரியும். அகத்தியர் பெற்ற தொல்காப்பியரை தெரியும். தொல்காப்பியா பெற்ற தொல்காப்பியம் தெரியும். தொல்காப்பியம் பெற்ற தமிழ் தெரியும். தமிழ் பெற்ற பண்பாடு தெரியும்.

அரசன் :

நன்றாகப் பேசுகிறாய் ஒரு தமிழ்ப் பாடல் ஒன்று பாடு பார்ப்போம்.

முத்தன் :

என்னிடம் ..... பாடல் உண்டு என்ன பாடல் வேண்டும்?

அரசன் :

..... உண்டு? உண்டு என்பதன் அர்த்தம் என்ன?

முத்தன் :

உண்டெனக் கிளவி உண்மை செப்பின் முத்தை இறுதி

மெய்யோருங் கெடுதலும் மேனிலை யோற்றே ஓகாரம்
அதலும் ஆழுறை யிரண்டும் உரிமையும் உடைத்தே
வல்லெழுத்து வரு உங் காலை யான்.

அரசன் :

நன்று நன்று

முத்தன் :

நன்று என்பது எனக்குப் பிடிக்கும் நல்லவன் என்பது எனக்குப்
பிடிக்காது

அரசன் :

ஏன் பிடிக்காது?

முத்தன் :

நல்லவனாக வாழலாம். ஆனால் யார் கெட்டவன் யார்
தீயவன் எனத் தெரியாத நல்லவனாக நான் வாழ்கிறேன்.

அரசன் :

ஞானமாய்ப் பதில் சொல்கிறாய். உன் தமிழையும் உன்
புலமையையும் நான் என்னவென்று சொல்வேன்.

பாடல் - 26 (நடனம்)

கிராகம் : ரதிபதிபிரியா

தாளம் : மூகி

பல்லவி

தமிழ் சொல்லவா

என் இயிர் சொல்லவா

அனுபல்லவி

நான் சொல்லவா

நான் வாழும் இன் சொல்லவா

இன் சொல்லவா

இன் சொன்ன கதை சொல்லவா

சரணம்

தெங்கு தேன் என்று தேன் சிந்து தமிழிழன்று
தமிழ் மீது நான் கொண்ட காதல் சொல்லவா
என் மீது தமிழ் கொண்ட காதல் சொல்லவா

தமிழ் எண்ணம் தேன் சிந்தும் பாலாறு
பாலாற்றில் பேயாறாய் வீசும் கொற்றினர்
விசும் எம்மை தான் கொற்றி நாம் ஊனமானோம்

திருமேனி நெந்தகருக
நான் உருக
தமிழ் உருக....

அரசன் :

தளபதியே என் தேசத்தின் எல்லைகளை திறந்து விடும்
செந்தமிழன் எங்கும் சென்று பொங்கும் தமிழ் பேசி
விளையாட்டும்.

பாடல் - 27 (நடனம்)

கிராகம் : சண்முகப்பிரியா

தாளம் : ஆதி

ஏரோது கலங்க அவன் தலையினில் இடி விழ
மாடிடை குடியினில் மன்னவன் சிரிதானிட - உன்
பேரராலி எங்கள் வாழ்விவாலியானது - அது
பாதையை வழி காட்டுதையா

பல்லவி

உள்ளம் நடுநடுங்க ஊரார் உளமறிய
நாடுகின்றான் வேதம் ஒதுக்கின்றான்

சரணம்

அரசர்களெல்லாம் அறண்டது போதும்
வாழ்வின் சிதைவுகளெல்லாம் இணைந்தது போதும்
உறவுகள் தேழிய பயணங்கள் போதும் -இரு
கூட்டின் குருவிகள் பறந்தது போதும்.

குழல் காட்சி

பாடல் -28 (நடனம்)

திராகம் : வர்ணமீட்டு

தாளம் : ஏகம்

மாடிடைக் குழலடியில் முத்தனும் சாஸ்திரிகளும் வந்து நற்கின்றனர்.
சின்னக் குழந்தையே எங்கள் செல்லக் குழந்தையே
அன்னை மடியினில் எங்கள் வண்ண நிலவினாய்
வண்ணப் பூக்களின் வண்ண மேனியாய்
மெல்லச்சிரிக்கின்றாய் மெல்லச் சிரிக்கின்றாய்.

சிட்டுக் குருவிகள் நாம் சின்னச் சிட்டுக் குருவிகள் நாம்
தேனினை நாடும் சிட்டுக் குருவிகள் நாம்
வண்ணமலராய் நீ என்னில் ஏழவாய்
உன்னில் மெல்ல அமர்ந்து தேன் பருக

பூத்துக் குலங்கும் பூந்தோட்டம் நடுவில் - சின்ன
ரோஜா மலராய் காட்சி தருவாய்
என்னில் மலரும் உன்னை அறிய
உள்ளம் தருவேன் நெஞ்சில் வருவாய்

(முத்தன் குழந்தையை நோக்குகிறான்.)

முத்தன் :

மாணிடத்தின் ஜம்பூதங்களையும் அடக்கியானும் எம்
மன்னவனே எம் மண்ணின் மஞ்சத்தில் ஏழைக் கோலமானீரோ
ஏழுவானங்கள் உம் வீட்டுக்குப் படிகளாம் ஆனால் யான்
இன்று உன் பாதத்தில் முத்தம் செய்கின்றேன். நீ
காற்றென்றனர் சிலர் நீ நெருப்பென்றனர் பலர் ஆனால் நீரோ
நானாக போனீரோ.

பாடல் -29 (நடனம்)

கிராகம் : பகுதாரி

தாளம் : ஒது

மன்னுருவானார் மன்னுருவானார்
மாணிடம் வாழ்ந்திட மன்னுருவானார்
மன்னுருவானார் மன்னுருவானார்.
இறைவன் இயேசு மன்னுருவானார்

பல்லவி

காற்றினில் கலந்திடும் நாதமிமன்றார்
கண்களில் காண்கிறேன் கட்சி இன்று
நெருங்கிடே சுட்டிடரிக்கும் நெருப்பென்றார் ~ அன்று
நெஞ்சத்தில் தவழ்கின்றார் வெறும் மேனியாய் இன்று
இடியென வெடித்திடும் ஓசையியன்றார் ~ அன்று
இவர் மழலையில் மனம் மகிழ்ந்தேத்துதே ~ இன்று
பறித்திடும் உயிர் கொடிது என்றார் ~ அன்று
உயிர் கொடுத்திடத் துடித்திடும் உடன் இன்று
மடிந்திடும் மாணிடம் அவர் உணவென்றார் ~ அன்று
மாணிடம் வாழ்வதே இவர் உணவென்றார் ~ இன்று
மாணிடர் இறைவனாயாவது வரம் என்றார் ~ அன்று
இறைவனே மாணிடமாகிடும் வரம் இன்று

முத்தன் :

(தான் பொகண்டு வந்த மாங்கலியத்தைப் படைக்கிறான்)

பாடல் - 30 (நடனம்)

இராகம் : யழுனாகல்யானி

தாளம் : ஏகம்

மார்கழி மாதத்து ஒளியே, வழியே
மனதிலே எழுந்தாய் தினமே இக்கனமே
மானிடர் வாழ்விலே பிறந்தே எழுந்தாயே
மஹமகன் இயேசவாய் எழுந்தாய் என்றிலே.

உலகத்தில் கோடி மானிடர் வாழ்ந்து மறைந்திருக்கலாம்.
இன்னும் நாறு கோடி பேர் பிறந்து வாழலாம். ஆனால்
வையகத்துள் வாழ்வாங்கு வாழுத்துடிக்கும். மனிதனில் நான்
ஒரு மைக்கல் எத்தனை உயிர்கள் இறைவனுக்கு காணிக்கை
ஆக்கப்படுகின்றன. இறைவனின் பெயரில் இருளில் ஓர் நாடகம்
அரங்கேறிக் கொண்டிருந்தது. என் போன்ற மானிடர் அதில்
கோமாளி ஆக்கப்பட்டோம். ஒநாய்களின் நடுவில். வேட்டை
ஒநாய்களின் நடுவில் செம்மறிக் குட்டியைப் போல நின்றேன்.
என் தந்தையின் உடல் ஏரிகின்ற தணலில் என் அன்னையில்
குருதியை ஊற்றினார் அன்று. ஓங்காரித்து ஏரிகின்ற தணலில்
என் அன்னையும் தந்தையும் என்னையாகினர். எம்மை
இயக்கிய மனிதர்களோ அவர்கள் எம் இறைவனுக்கு சுகந்த
வாசனையாம். ஆனால் இன்று வேசம் கலைந்தத. இருள்
அகன்றது. கடல் பிரிந்தது. காடு வெறிச்சோடியது. மூடி
மறைக்கப்பட்டு இழுத்து அடைக்கப்பட்ட இரும்புக் கதவுகளுக்கு
அப்பால் பிரகாசிக்கும் கூடர் மாஸிசமாகியது.

கிராகம் : கெம்பீரநாட்டை

தாளம் : ஆகி

உண்யே கதியென சரணடைந்தேன்
உயிருள்ளவரை உன்னையே வாழ்த்திடுவேன்
தாயின் அன்பை உன்னிடம் கண்டேன்
தந்தையின் அணைப்பை உன்னிடம் பெற்றேன்.

பல்லவி

பாதம் போது பாதம் போதும்
பாரினில் உந்தன் பாதம் போதும்

சரணம்

செல்வங்கள் கோடி எனக்கிருந்தும்
சொந்தங்கள் கூடி நிறைந்திருந்தும்
நெஞ்சினில் அமைதி பெற்றிட
உன்னை அன்றி எனக்கோர் கதியில்லை

ஹரும் உறவும் எனக்கிருந்தும்
உறவுகள் எனக்கு உதவிடவில்லை
நாதனே உன் மடி நாடினேன்
உனை அன்றி எனக்கோர் கதியில்லை

கிராஜ ரிஷி :

முத்தா நீ பாடியது போதும் ஊர் கோடி தேடி வரு முன்பே
நாம் வீடு போகுதல் நலமாகுமன்றோ.

முத்தன் :

நான் இறைவனை மனிதனாய் கண்டு விட்டேன். இந்த
மனிதனில் வாழும் ஆயிரம் கேள்விகள் கேட்பதற்கு முன்பு
நான் சாவதில்லை - என் கேள்விகள் சாகுமுன்பு சாகாத
இறைவனிடம் கேள்விகள் கேட்க வேண்டும்.

கிராஜ ரீதி :

இது என்ன பிதற்றல். நாம் நாடோடிகள் ஊர் விட்டு ஊர் வந்தவர்கள். காரியம் முடிந்தால் கப்பலேற வேண்டியது தானே, வந்தோம் படைத்தோம் சென்றோம் என்றால் போதும். வந்தேறு குடிகளாய் வாழ்ந்து விட ஏரோது என்ன ஏமாளியா?

முத்தன் :

நான் ஏரோதுவைத் தேடி வரவில்ல. ஏரோது கேட்ட தமிழ் சொல்ல வரவில்லை. என் தமிழ் தந்த இறைவனிடம் தமிழர் மீது ஏறி சவாரிசெய்து. தமிழ் மேனி குத்துருக நொந்துருக மனிதர்களின் விந்தை விசப் பேயை ஓட்டிவிட அடிமை அடக்கு முறைகளை தகர்த்தெறிய ஆணவப் பேய்களை கொண்டு ஒழிக்க வரம் கேட்டு வருவேன். எனின் இல்லை இந்தத் தமிழ் வித்து இம்மண்ணில் விதையாகி போனதாக ஒரு வரலாறு வரட்டும்.

பாடல் - 32

கிராகம் : கெம்பீரநாட்டை

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

கர்த்தனைக் கண்டேன்
கருவினில் உதித்து
ஜெகத்தினில் ஜோனித்த
கர்த்தனைக் கண்டேன்.

அனுபல்லவி

நல்ல செய்தி இது நல்ல செய்தி
என் வாழ்விலும் என் தாழ்விலும் நல்ல செய்தி

சரணம்

வாழுகின்ற வார்த்தை கண்டேன்
 வார்த்தை இங்கு வாழுக் கண்டேன்
 ஏற்றிவிட்ட ஏணி தனில்
 பாடுகின்ற உள்ளம் கொண்டேன்.

பல்லவி

நல்ல செய்தி இது நல்ல செய்தி
 என் வாழ்விலும் தாழ்விலும் நல்ல செய்தி

சரணம்

வாடாத மலரைக் கண்டேன்
 வாறும் புவியும் இணையக் கண்டேன்
 நான் தேழிய தெய்வம் கண்டேன்
 நல்லதோர் செய்தி கொண்டேன்.

முத்தன் :

(நடுமேடைக்கு வருதல்) கிறிஸ்து இயேசுவின் பிறப்பு இருளில் இருந்த எனக்கு ஒளியைத்தந்தது. இறைவன் மன்னிலே அவதரித்த இந்நாளிலே அவர்கள் போதுமென்றடைந்தேன் சரணா கதி. அவரின்றி எனக்கோர் உலகமில்லை. அவரின்றி எனக்கோர் உயிரும் இல்லை. அவர் பாதத்தையே தொடரவேன்.

தலைவர் :-

முத்தன் என்ற வாலிபனின் இந்தக் கதையை இதுவரை கேட்டுக் கொண்டிருந்த நீங்கள் ஒன்றை மாத்திரம் தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கமுடியும் அதுதான் இயேசு கிறிஸ்துவின் பிறப்பு என்பதை மாணிட வாழ்வில் ஒவ்வொரு மனிதனும் சந்தித்து வாழ்வின் அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய ஓர் அம்சம் என்பதை நினைவுபடுத்தி நிற்கின்றது.

சபையில் ஒருவர் :-

ஜயா தாம் பிறந்த மண்மீதும் தன் மொழிமீதும் தன் கலாசாரத்தின் மீதும் ஒருவன் கொள்கின்ற பற்று அவன் வாழ்வில் கிறீஸ்துவை ஏனையவர்கள் புரிந்து கொள்ள எவ்வளவு தூரம் உதவி புரிந்திருக்கின்றதென்பது இந்தக் கதையின் மூலமாக நாம் அறிந்து கொண்டோம்.

தலைவர் :-

ஒருவன் கிறீஸ்ததுவை பின்பற்ற விரும்பினால் தன் வாழ்வில் இறைவனால் தனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற எல்லா விழுமியங்களோடும் பின்பற்ற வேண்டும் அப்பொழுது தான் அவன் கிறீஸ்துவை பின்பற்றவும் அவனில் பிறர் கிறீஸ்துவைக்காணவும் முடியும்.

சபையில் ஒருவர் :-

சிலுவையை எடுத்துப்பின்பற்றுதல் என்றால் என்ன? எங்களுக்கொருமுறை கூற முடியுமா. கிறீஸ்துவின் பிறப்பில் ஆரம்பித்த மீட்பின் பயணம் சிலுவையில் எப்படி நிறைவு பெறுகின்றதென்பதை ஒரு முறை கூறுங்கள்.

தலைவர் :-

ஆம் எங்கள் வாழ்வு சிலுவையை சுமந்த வாழ்வாக இல்லையென்றால் கிறீஸ்துவின் பிறப்பு எங்களில் நிலை நிற்க முடியாது வாருங்கள் சிலுவையை நோக்கிப்பார்ப்போம்.

சிலுவையிலே சிவந்த ஹஸர்

பெரும் குறாவளிக்கு அடிப்போய் நிற்கும் பெரும் விருட்சத்தின் கிளைகள் முறிந்து கிடக்கும் எச்சங்களாக காயின்றி, பூவின்றி, இன்னுமொரு புயலுக்கு வேரோடு சாய்வதை தவிர வேறேன்ன இருக்கின்றது என்பதைப் போல இன்று நமது வாழ்க்கை பக்கங்கள் பியந்து போய் சிதறி கிடக்கும் நிலையில் சிலுவையின் தரிசனத்தை நோக்கிய பார்வையை திரைநீக்கி நிற்கும் தபச்காலம், அல்லது வெந்து காலம். கரிய மேகங்களுக்கு நடுவில் வேகமாய் ஓடும் நிலவைப்போல விட்டுவிட்டு மின்னி மறையும் கீழ் மேகத்து மின்னலை போலவும் இதயத்தின் தேடலில் தென்படும் அமைதி கீற்றாய் மனதினில் ஒரு செய்தியை தருகின்றது. அதுதான் இந்த வாழ்வு கசந்து விடவில்லை சிவந்து நிற்கின்ற மலரைப் போல, நம்பிக்கையுடன் தென்றலுக்காய் காத்துக்கிடக்கின்றது.

தேவாரம்

கிராகம் :- சீவரஞ்சனி

தாளம் : ஏகம்

அழகிய தமிழ் மொழியாலே
 ஆண்டவன் பாதம் பணிவோமே,
 இதயத்தின் கதவுகளை திறப்பதிலே
 ஈன் நமக்கேன் தாமதமோ?

உயிரினை தந்திட்ட இறைவனையே
 ஊழ்வினை போக்கிட பணிவோமே,
 எழுந்திடும் நினைவுகள் துறப்பதிலே
 ஏன் இந்த தடுமாறும் தாமதமோ,
 ஜயங்கள் மனதினிலே எழுந்திட்டனும்
 ஒருமை மனதுடன் பணிவோமே
 ஓடியே நானென்னும் ஆணவம் இறப்பதிலே
 ஒளதம் அவரிடம் இன்னும் வர தாமதமோ

தலைவர் :-

உறவுகளுக்காக ஏங்கி நிற்கும்
 உணர்வுகளோடு கூடிவந்திருக்கும்
 உடைந்திருக்கும் உங்கள் உள்ளங்கள்
 உயர்த்தி பார்த்திட சிலுவையிலே
 உருகி உருகி அழைக்கிறது சிவந்தமலர்.

பாடல் - 33

கிராகம் : யழுனாகல்யானி

தாளம் : ஆதி

சிலுவையை நோக்கி நில் மனமே
 நிந்தைகள் நறை சூழ்ந்திடும் போதும் .....

1. சுற்றுத்தோர் தூற்றிடும் நிலை வரும்போது
சிலுவையை நோக்கி நில்மனமே
நிந்தைகள் நாறு சூழ்ந்திடும் போதும்
2. பசியும் தாகமும் இணைந்துவரும் போதும்
சிலுவையை நோக்கி நில் மனமே
நிந்தைகள் நாறு சூழ்ந்திடும் போதும்
3. உறவினை இழந்து அலைந்திடும் போதும்
சிலுவையை நோக்கி நில் மனமே
நிந்தைகள் நாறு சூழ்ந்திடும் போதும்
4. தனிமை உன்னை வாட்டிடும் போதும்
சிலுவையை நோக்கி நில் மனமே
நிந்தைகள் நாறு சூழ்ந்திடும் போதும்

தலைவர் :-

மானிட வாழ்வியல் சக்கரத்தில்
மாறி மாறி வரும் முள்ளும் மலர்களும்
மாறிடாத அதிர்வுகளை மனதில் நிலைக்கவைத்து
மங்கி ஏரியும் திரியைப்போல் ஏரிகின்ற நிலையிலும்
சிலுவையில் இருந்து சிந்திடும்
சிந்தனையனத்தும் மானிடர் வாழ்வதற்கே என்ற
சிந்தனையால் சிலுவையை நோக்கிய பார்வையில்
சிந்தித்தது நடக்கும் மனிதனே வாழ்வான்

இங்கேயிருக்கும் நீங்கள் யாவரும் வாழ்க்கையை
வாழ்வதற்கான பயணத்தில் ஏதாவது ஒன்றை அல்லது
எல்லாவற்றையும் இழந்திருக்கலாம். உழைப்பின்றி இருப்போர்
பசியையும், உறவின்றி இருப்போர் தனிமையையும் உடனிருந்தோர்

இன்றி இருப்போர் இழப்பையும் சுமந்து, வாழ்க்கைச் சுக்கரத்தின் மெல்லிய அசைவில் எத்தனை காலம் நலிந்து கிடப்பது...

சிலுவையை நோக்கி பாருங்கள்
இயேசுவின் சரீரத்தோடிருக்கும்
சிலுவையை நோக்கி பாருங்கள்....
சிலுவையில், தனிமையில்
சிந்திடும் கண்ணீரை பார்க்க
சிலுவையை நோக்கி பாருங்கள்

தொகையறா

நீர் அழுதால்
நிலவும் தானமும்
நிலமும் தானதிரும்
கடலும் தானதிரும்
கன் மலையும் தானுருகும்

அறனால் உன்
கண்ணீர் சொல்லும்
கதைகள் மட்டும் காலம்
கடந்தும் கசிந்துருகா
கனமாய் நின்ற பிரகாசிக்கும்

பாடல் - 34

கிராகம் : பிருந்தாவன சாரங்கா

தாளம் : ஏகம்

என்ன நினைத்தழுதாரோ - அவர்
என்னை நினைத்தழுதாரோ
என் உள்ளம் நிலைத்தழுதாரோ
என் கள்ளம் நினைத்தழுதாரோ

என் பேச்சை நினைத்தமுதாரோ

என் முச்சை நினைத்தமுதாரோ

என் அகம் நினைத்தமுதாரோ

என் காமம் நினைத்தமுதாரோ

என் மாயம் நினைத்தமுதாரோ

என் மோசம் நினைத்தமுதாரோ

என் ஆணவம் நினைத்தமுதாரோ

என் கோபம் நினைத்தமுதாரோ

என் சோம்பல் நினைத்தமுதாரோ

என் வீம்பு நினைத்தமுதாரோ

சிலுவையின் வேதனையின் பக்கங்கள்

இயேசுவின் பாடுகளின் உச்சத்தை நாம் பார்க்கும் போது நமது இதயத்தை கிழித்து பாயும் உணர்வுகளாக எழுந்து நிற்கின்றன, ஆனால் இதை சிலுவையில் மட்டுமல்ல இயேசுவின் வாழ்வு முழுவதுமே, பசியும், தாகமும், தனிமையும், இழப்பும், அவமானமும் இணைந்தே இருந்து, தொடர்ந்து வந்ததென்பதை ஒருவன் புரிந்து கொண்டால் மட்டுமே அவரின் மரணத்தின் அர்த்தத்தை புரிய முடியும்.

சிலுவை மரத்தடியில் நின்று அதற்கு ஊடாக

இயேசுவின் வாழ்வை ஒருபறமும்

நமது வாழ்வை மறுபறமும் நோக்கி

பார்க்கமுடியும் சிலுவையின் தரிசனத்திலே

சிலுவையண்டையில் நான் நின்றபொழுது
இயேசுவின் தாகத்தின் கோரம் கண்டேன்
என் வாழ்க்கையில் நான் சந்தித்த
பசி, தாகம், என்பவற்றின் ஊடாக....

சிலுவையண்டையில் நான் நின்றபொழுது
இயேசுவின் தனிமையின் கோரம் கண்டேன்
என் வாழ்க்கையில் நான் சந்தித்த
“தனிமை” ஓரங்கட்டுதல், பழிவாங்குதல் ஊடாக
சிலுவையண்டையில் நான் நின்ற பொழுது
இயேசுவின் இழப்பின் கோரம் கண்டேன்
என் வாழ்க்கையில் நான் சந்தித்த
இழப்பு, இம்சை, இழிவு ஊடாக.....

தலைவர் :-

சிலுவையை நோக்கிப்பார்க்கும் நாம் நாளாந்த வாழ்க்கையில்
நாம் எதிர் கொள்ளும் சிறிய சிறிய சவால்களைக்கூட எதிர்
கொள்ள முடியாதவர்களாய் தப்பித்துக் கொள்ள முற்படும்
போது கிறீஸ்த்தவ விசுவாசம் கேள்விக்குறியாகின்றது. நமது
குழநிலையில் தற்போது நிலவி வருகின்ற பதட்டம், பசி,
பற்றாக்குறை, இவைகளினால் ஏற்படும் சவால்களை எதிர்த்து
நின்று போராட பின் நிற்கும் ஒரு சம்பவத்தை உங்களுக்கு
கதையாக கூற விரும்புகின்றேன்.

முன்னுரிமை

இனி என்ன? இந்த உச்சி வெய்யிலுக்குள் வெந்து தொலைவதைத் தவிர வேறேன்ன இருக்கிறது. ஒரு காலத்தில் காற்று வாங்கப்போவதும், மரத்தடியிலிருந்து நாயும், புலியும் விளையாடுவதும் என்று பொழுது போக்கும் நாங்கள் இன்று நாயைப்போல நாக்கு வரண்டு நடுத்தெருவில் சாகின்றோம் என்று முன்னுமணுத்தபடி எனக்கு முன்னால் நின்றுகொண்டிருந்த வயோதிபர் நகர்ந்து கொண்டிருந்தார். நானும் காலையிலிருந்து இந்த வைனில் வந்து நிற்கின்றேன். ஒரு லீற்றர் பெற்றோலுக்காய் அரை நாள் முடிந்துவிட்டது. எத்தனை வேலை பார்க்க வேண்டிய நேரத்தில் இத்தனை சனங்களும் வயது வேறுபாடின்றி மண்ணெண்ணைக்கும், பெற்றோலுக்கும் வைனில் நிற்பது தமிழனின் தலைவிதியாகிவிட்டது. எல்லாரும் வைனில், கந்தப்பு மாஸ்ரரும் வைனில். கிளாக்கர், கதிரவேற்பிள்ளையும் வைனில், பியோன் வடிவழகனும் வைனில், அன் ஸலட் சுமி ரீச் சரும் வைனில் இப்படியே வைனில் நின்றுகொண்டிருப்பதே வாழ்க்கையாகிவிட்டது. என்று நினைத்துக் கொண்டேன். எனக்குப் பின்னால் நிற்கின்றவர் இது என்ன கரைச்சல் இஞ்சே இங்கால ஒரு வைன் கட்டுரோங்க ஒரு வைன் என்று இப்ப நானு வைன் வந்துவிட்டுது என்றார். இப்போது பெற்றோல் செட்காரர் நம்பரையாவது கொடுக்கலாம் தானே என்று சற்றுத் தொலைவில் நின்றவர் கூறினார்.

இவங்க தம்பி திருந்த மாட்டாங்க திருந்தினால் ஏன் இந்த வலி. நாங்கள் காலேலைஇருந்து வெய்யிலில் வந்து காய்ந்து கிடக்கிறம். இப்ப வந்தவ முன்னுக்கு வந்து வைன் கட்டினம் என்று மறுபடியும் முன்னுமணுத்தார். எனக்கு முன்னுக்கு நின்றவர் ஜயா இது தானே இருபது வருசமா வைனில் நிற்கிறம் எங்கே தமிழனுக்கு வைன் இல்லை. ஆனால் எங்கயும் ஒழுங்கா நின்றிருக்கிறாங்களோ? பாஸ்

எடுக்க வைன், பஸ்சில் ஏறுவதற்கு வைன், கிளாலியில் ரிக்கற் வாங்கிறதற்கு வைன், பிறகு படகில் ஏறுவதற்கு வைன், இப்பயாழ்ப்பாணத்தில் அரிசி வாங்குவதற்கு வைன், உப்பு வாங்குவதற்கு வைன், ஏன் நாங்கள் இப்பயக்கப்பல்ல போறதுக்கும், ரிக்கற் எடுக்கிறதற்கும் அடிப்பட்டனாங்க தானே என்று எனக்கு பக்கத்திலிருக்கிறவர் அழுத்தமாகக் கூறினார். நாங்கள் கதைத்துக் கொண்டிருந்த போதே என் எண்ணத் திரைகளில் இந்த நாட்கள் வந்தோடியது. தமிழ்னென்று நாம் பிறந்த குற்றத்திற்காய் வாழ்நாளெல்லாம் வரிசையில் நின்று வதங்கிப் போனதைக் கவிர வேறேன்னத்தைச் சாதித்தது. அண்மையில் கூட கப்பல் ஏறுவதற்காக சிங்கள மகா வித்தியாலத்தில் வரிசையில் நின்ற ஒரு அம்மா செத்துப் போனதும் தெரியும்தானே என்று நான் என் பாட்டுக்குக் கூறினேன். அப்பொழுது எனக்கு முன்னுக்கு நின்ற வயோதிபர் அது தம்பி மயங்கி விழேல இவங்க இடிச்சதாலதான் செத்ததாம் என்று கூறினார். இப்படி நாங்கள் கதைத்துக் கொண்டு இந்த வரிசையில் நாங்கள் போய்க்கொண்டிருந்த போது எத்தனை நண்பர்களை உருவாக்கிக் கொண்டோம். எனக்கு நன்றாக ஞாபகம் இருக்கிறது. ஒருமுறை நான் கிளாலியில் வரிசையில் நின்றபோது கதைத்துக் கொண்டிருந்த நண்பர் எனக்குப் பின்பு நல்ல நண்பனாக மாறியதும், பின்பு அவர் பிரான்ஸ்க்குச் சென்று என் சகோதரனோடு தொடர்புகொண்டு எங்களது குடும்ப நண்பரானதும் இந்த வரிசையில் நின்றதாலே தானே இந்த நட்பு கிடைத்துக் கொண்டது என யோசித்தேன்.

சரி, சரி அண்ணேன அவங்க பெற்றோல் கொடுக்கத் தொடங்கிட்டாங்க இனி கொஞ்சம் இறுக்கமாய் வைனில் நில்லுங்கோ என்றுசொல்லிக் கொண்டிருந்த போதே பெற்றோல் அடிக்கிற பெடியன் நாங்கள் ஒரு வைனில் நிற்கிற ஆக்களுக்குத்தான் பெற்றோல் கொடுப்போம் என்று கத்தினான். எல்லோரும் ஒரு வைன் ஆகுவதற்கு முயற்சி செய்தாங்க ஜயோ, இடிச்சுத் தள்ளினதில் இரண்டு முன்று

பேர் விழுந்து போயிற்றினம். மோட்டார்ச் சைக்கிளையும் வைத்துக்கொண்டு இவைகளின் இடபாட்டுக்குள்ள எப்படித்தான் பெற்றோல் அடிக்கப் போறேனோ தெரியாது என்று யோசித்துக் கொண்டு நின்றேன். அப்பொழுது பின்னிற்கு தள்ளிய தள்ளால் நானும் விழவேண்டி வந்தது. தள்ளியதள்ளால் என் தலையின் பின் பக்கத்தில் இரத்தம் ஓடியது. எல்லாரும் முண்டியடித்துக்கொண்டு நானா நீயா என்று சுட்டெரிக்கும் வெயில் ஒரு புறம் ஆக்களின் வெக்கை ஒரு புறம், இரத்தம் தலையால் ஓடுது எனக்குப் பின்னுக்கு நின்ற ஆட்கள் இரண்டு மூன்று பேரும் எனக்கு காலில கையில் காயமென்று கத்திக்கொண்டு நின்றார்கள். அப்பொழுது தான் இங்கே அந்தப்பாதார் வாறார். அவரைக் கொஞ்சம் விடுங்கோ என்று கூறினார் ஒருவர் கூறின சத்தம் என் காதில் விழுந்தது. நான் திரும்பிப் பார்த்தேன். எங்கட போதகரையா அப்பொழுது தான் பெற்றோலுக்காக மோட்டார்சைக்கிளில் இறங்கி நின்றார். பெடியன் சொன்னபடியினால் அவர் முன்னுக்கு மோட்டார் சைக்கிள் உருட்டிக்கொண்டு போனதைக் கண்டு ஸெனில் நின்றவர்கள் முறுகுத் தொடங்கினார்கள். இப்ப வந்த ஆளுக்கு ஊத்திக் கொடுக்கினம் என்று கத்தத் தொடங்கினாங்கள். இவர்கள் என்ன தொழிலுக்கு போறவையா கொஞ்சம் ஆறுதலா அடிக்கலாம் தானே என்று சொன்ன வீரத்தை எனக்கு சலனத்தை ஏற்படுத்தியது. இவைகள் ஆட்களில் முட்டிக்கொள்ளாயினம். முட்டிக்கொண்டால் பாவம் என்று பின்னால் நின்ற ஒருவன் கத்தியது எனக்கு இன்னும் சஞ்சலத்தை ஏற்படுத்தியது. ஆனால் போதகரையாவோ எந்தவித சலனமும் இல்லாமல், சலசலப்புமில்லாமல் பெற்றோலை அடித்துக்கொண்டு திரும்பி வருகிறபொழுது ஆயிரமாய் வரிசையில் நின்ற மக்கள் கூட்டத்தில் இரத்தம் ஓடுகிற என்னையும் கையசைத்து புன்முறுவலோடு பெரிய சாதனை படைத்து விட்டவர் போல வேகமாக மோட்டார் சைக்கிளில் போய்விட்டார்.

வீட்டிற்குத் திரும்பிய நான் இன்றைக்குப் பெற்றோல்
 செட்டுக்குப் போயிருக்காமலே விட்டிருக்கலாமென்று கூறிக்கொண்டு
 வீட்டிற்குள் பிரவேசித்தேன். வாசலில் நின்ற அப்பா என்னடா இது
 இரத்தமும் கோலமுமாய் வருகிறாய், யாரடா அடிச்சது என்று
 கையிலிருந்த துணியைக் கொண்டு வந்து என் நெத்தியைத்
 துடைத்துக்கொண்டு என்னடா ராசா நடந்தது என்று கேட்டார். நான்
 வந்து சொல்வதற்கு முன்பு அம்மா அலறி அடித்துக்கொண்டு ஒடி
 வந்து கத்தத் தொடங்கினார். நான் விடயத்தைக் கூறினேன். மருந்து
 கட்டுவதற்காக பரியாரி வீட்டிற்குப் போவதற்கு அப்பா என்னைத்
 துரிதப்படுத்தினார். அப்பொழுது பக்கத்து வீட்டு பீற்றர் ஜயா படலை
 அடியில் வந்து நின்று கொண்டு என்னதம்பி நடந்தது உனக்குக் காயம்
 என்று கேள்விப்பட்டனான் என்று கூறினார். யாருங்கோ உங்களுக்குச்
 சொன்னது என்று கேட்டேன். நான் சந்தைக்குப் போகேக்க போதகர்
 ஜயாவைக்கண்டு பெற்றோல் செட்டில் நடந்த எல்லாவற்றையும் கூறினார்.
 என் காயத்திற்கு நான் மருந்து கட்டி என்ன இலாபம் என்று கொஞ்சம்
 கோபமாகக் கூறினேன். படலை அடியில் நின்ற பீற்றர் ஜயா கொஞ்சம்
 முன்னுக்கு வந்து ஏன் தம்பி அப்படிச் சொல்கிறாய் என்று கேட்டார்.
 இல்லை ஜயா இன்டைக்கு நாங்கள் படுகிற கஸ்ரத்தில கஸ்ரத்தின்
 ஒரு வெளிப்பாடு தான் காயங்கள் ஆனால் எங்கள் பாடுகளில்,
 கஸ்ரத்தில பங்கு கொள்வதற்கு போதகர்மார் தப்பித்துக்கொள்வது
 ஏனைய சமூகத்தவர்கள் நம்மை ஏனான்ம் செய்வதற்குக் காரணமாய்
 இருக்கிறது என்று கூறினேன். பீற்றர் ஜயாவுடன் அங்கு நடந்த
 சம்பவங்கள் எல்லாவற்றையும் தொடர்ச்சியாகக் கூறினேன். பீற்றர்
 ஜயா வீடு வரைக்கும் போனேன். தம்பி! இந்தக் காலத்தில ஊழியம்
 என்றால் ஒரு கெளரவும், தொழில், பதவி சமூகத்தில எப்பவுமே
 தாங்கள் ஒரு பெரிய இடத்தில இருக்க வேண்டும் என்கிற மனநிலை,
 மற்றவர்களால் எப்பொழுதும் பிரத்தியேகமாக நினைக்க வேண்டும்.

மேலதிகமாக விளங்குகின்ற முன்னுரிமை இவையெல்லாம் இன்றைக்கு ஊழியக்காரரின் நிலைப்பாடு அந்தக் காலத்திலே ஊழியர்கள் என்றால் மக்களில் மக்களாக, மக்களின் கஸ்ரங்களிலும், துன்பங்களிலும் பங்கு கொண்டு வாழ்ந்தார்கள் என்று கூறிக் கொண்டே தம்பி நீ போய் மருந்தைக் கட்டிக் கொண்டு வா..... நாளைக்கு ஞாயிற்றுக்கிழமை சேச்சுக்குப் போவோம் என்று கூறி விட்டுச் சென்றார். நானும் இரவு முழுவதும் நித்திரையும் வரவில்லை, மனதிற்குள் ஒரே பாராமாகச் சஞ்சலமாக நேரத்தைக் கடத்திக் கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது தான் எனக்கு ஞாபகம் வந்தது எந்த இடங்களிலுமே முன்னுக்குச் சென்று அலுவல் பார்த்து விட்டுச் செல்லும் குருமார்கள் வரிசையில் நிற்கும் ஏனையவர்களின் மனங்களை இப்போது மட்டுமல்ல இயேசு வாழ்ந்த போது கூட மதிக்கவில்லை ஆனபடியினால் தான் இயேசு முதன்மையான ஆசனங்களிலிருக்க விரும்புவோரை ஏழங்க செய்து கண்டித்தார். இப்போதும் அதே நிலை தான் என்ற நினைவோடு உறங்கினேன்.

ஞாயிற்றுக்கிழமை வழிமையைப் போல மக்கள் ஆலய வாசலிலும், வழிபாட்டிற்கு இடமில்லாது நின்று கொண்டிருந்தார்கள். யன்னலோரமாய் நின்று கொண்டிருந்த என்னை ஆலயத்திற்குள் வந்து கொண்டிருந்த போதகர்ரையா என்னைப் பார்த்து விட்டு என்ன காயம் என்று சைகை மூலமாகக் கேட்டார். எனக்கு ஆச்சரியமாகப் போய்விட்டது. நேற்று என்னைக் காயத்துடன் கண்டு தானே கையசைத்து விட்டுச் சென்றார். எனக்குப் பக்கத்தில் நின்ற பீற்றர் ஜயாவிடம் இது என்ன என்று கேட்டேன் அவரெல்லோ உங்களுக்கு எனக்குக் காயம் என்று சொன்னவர் என்று கேட்டேன். அவர் ஆம் என்று சொல்லி விட்டு இதெல்லாம் மாயா ஜாலத்தைப் போல பாதிரி ஜாலம் என்று கூறி விட்டு. உனக்கு காயம் என்று கண்களால் கண்டார். அது உண்மை ஆனால் உள்ளத்தால் உணரவில்லை.

அந்தச் சூழ்நிலையில் சிரித்துக்கொண்டேன். வழிபாடு தொடங்கியது. திருமறைப்பாடமாக ஏசாயா 53ம் அதிகாரம் வாசிக்கப்பட்டது. போதகர்ரையா துன்பப்படும் கடவுள் பற்றிப் பிரசங்கம் பண்ணத் தொடங்கினார். நமது நாட்டில் துன்பப்படும் மக்களோடு கடவுள் துன்பப்படுகிறாரென்றும் மக்கள் இன்று படுகின்ற இன்னல்கள் எல்லாவற்றிலும் கடவுளும் இன்னல் படுகிறாரென்றும், நமக்காக அவர் காயப்படுகிறார் என்றும், நமக்காக அவர் இரத்தம் சிந்துகிறாரென்றும் அழகாகப் பிரசங்கம் செய்து கொண்டிருந்தார். ஆனால் என் உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட காயத்தை அவருடைய வார்த்தை குணப்படுத்தவில்லை.

தலைவர் :-

மேற்கூறிய இந்தச் சம்பவத்தில் இருந்து சமூகத்தில் நடைபெறும் இவ்வாறான நிகழ்வுகளிலிருந்து ஒடி ஒளிந்து கொள்ளுகின்றவர்கள் சமூகத்தைத் தணிமைப்படுத்துகின்றனர். இப்படிப்பட்டவர்கள் சிலுவையை சுமக்கின்றோம் என்று கூறிக் கொண்டு தங்கள் பொறுப்புக்களையும் உத்தரவாதங்களையும் வேறு யாராவது ஒருவர் தலையில் சுமத்தி விட்டு இலாபகரமாகத் தப்பித்துக் கொள்கின்றார்கள். ஆனால் இவர்களால் பிறருக்கேற்படும் காயங்கள் கிறிஸ்துவின் பார்வையில் தன் மீது குத்தியவர்களை பார்க்கின்றதைப் போல் அமைகின்றது என்பதை இவர்கள் ஒருபோதும் உணர்வதில்லை.

உங்கள் நிலை

சபையில் ஒருவர் :-

ஓய்யா இன்று நம் சமூகம் எதிர் கொள்ளும் பசியும் பட்டினியும் இதனால் ஏற்படும் உளப்பாதிப்புக்களும் சிலுவையின் பார்வையில் எப்படி நோக்க முடியும்?

தலைவர் :-

இன்று நம் சமூகத்தில் பசியில் இருப்போர் தொகை அதிகரித்து வருவதற்கான காரணம் இந்தச் சூழ்நிலைகளை தமக்குச் சாதகமாகப்பயன்படுத்தி நிவாரணத்தை மட்டுமே நம்பி வாழும் ஒரு மன நிலையை தமக்குள் உருவாக்கிக் கொண்டு உழைத்துவாழ வேண்டும் என்ற எண்ணத்தைப் போக்கி சோம்பேறிகளாய் இருக்கின்றவர்களே அனேகர் தம் குடும்ப உறுப்பினர்களை பசியோடு வைத்திருக்கின்றனர்.

சிலர் உழைப்பின்றி பசியுடன் இருக்கின்றனர்.

சிலர் உழைத்தும் பசியுடனிருக்கின்றனர்.

சிலர் உழைப்பதற்காய் பசியுடனிருக்கின்றனர்.

பசி ஒரு கொடுமை
பணம் இல்லாதபோது
பணம் இருந்தும் பொருளின்றேல்
வாழ்வே ஒரு கொடுமை

இங்கேயிருக்கும் பலருக்கு
இருப்பதற்காய் உணவில்லை
இருந்து வாழ்ந்து நடந்திட
இனிமேலும் இவருக்கு பலமில்லை
இவர்கள் இழப்பதற்கும் எதுவுமில்லை

ஒரு கணம் சீந்தித்து பாருங்கள் .....

அன்று வனாந்தரத்தில் அழுதால்
அம்மா ஆகார் பசியினால் துடித்த பிள்ளையை நினைத்து
அணைத்திட்ட கரங்களை தளர்த்தி பசியினால்
அழிந்திடும் தன் மகன் நிலை காண நடந்தால்

அங்கேயிருக்கும் வறண்ட பூமியில்
அலையாய்ப் பாய்ந்துது ஜீவநீர்
அழைத்தது அவளை வாழ்வதற்காய்
அம் மகன்லோ ஒரு இனத்தின் தலைவனான்.

இன்று உலக முழுவதும் 3/1 பங்கு மக்கள்
பசி, தாகம் உடையவர்களாய் வாழ்கின்றனர்.
இந்தப் பசிக் கொடுமையின் காரணத்தை
பலரும் ஆராய்ந்து காலத்தை ஓட்டும்போது
இந்த பசித்திடும் துன்பச் சுமையைச்
பசியில் வாடுவோரே சுமந்து அறுத்து
வாழ்வில் வெற்றி சிறக்க வழிபிறக்க வேண்டும்.

பசியில் வாடும் பலர் பசியை போக்க
பாடுபட விரும்பவில்லை என்பதே பரிதாபம்
பசியால் நீ வாடுகின்றாயா
பசியை ஒரு சுமையாக நினைக்கின்றாயா

பசி உனக்கு ஒரு துண்பச் சுமையா
பசி உனக்கு ஒரு துண்பச் சிலுவையா
பசி போக்கி உழைத்திடு தினமும்
பசித்தவர் இல்லா உலகம் வர வேண்டிடு
பசியுடன் இருந்தவர்கள் நிறைவடையவும்
தாகமாய் இருந்தவர்கள் ஜீவநீர் பருகவும்
அப்பத்தினால் மட்டுமல்ல கடவுளின்
வார்த்தையினால் மனிதன் வாழ்வான்
எனக் கூறிய

இயேசுவின் வாழ்வில் இருந்த தாகம்
சர்ரத்தின் தாகம்மட்டுமல்ல - அது
உள்ளத்தின் தாகமும் கூட - அது
மானிடர் யாவரும் வாழ்வுபெற
வேண்டுமென்ற தணியாத தாகம்
ஆனால்

இன்று
நானும் நீயும் வறுமையின் பிடியில்
பசியுடனும், தாகத்துடனும் இருக்கின்றோமா?
நம் உடலில் இருக்கும்
பசியும் தாகமும் உள்ளத்திலே
ஒரு தாகத்தை உருவாக்க வேண்டும் - அது
பூரணமான மனிதனாக வாழுவேண்டும் என்பதுவே

சீலுவையை நோக்கி பார்...

இயேசு தன் குருதியை வியர்வையாக்கி நமக்கு சம்பாதித்து தந்த இரட்சிப்பின் பொக்கிசத்தை நம் வாழ்நாளில் அனுபவிப்பதற்கு மற்றவர்களோடு பகிர்ந்து கொள்வதற்கு நமக்கோர் உடலும், உள்ளமும் தேவை, அது பலமாய் இருக்க, உணவும், பலமும் தேவை, அதற்கு உழைப்புத் தேவை, உழைப்பு இல்லாவிட்டால் சுரண்டாமல் வாழ முடியாது....

சீலுவையின் தரசனத்தில்,

நீயும் உன் குடும்பமும் உன் சமூகமும், உழைக்க நிலத்தை பண்படுத்த பாடுபட முயற்சி செய்ய இறைவன் உன்னை அழைக்கிறார். அப்போது உன் பசி கொடுமை, உன் வாழ்வை விட்டோடு வளப்படுத்தும்

பாடல் - 35

கிராகம் : வர்ணமெட்டு

தாளம் : ஏகம்

பல்லவி

உழைத்து வாழ வா நண்பா

உழைத்து வாழ வா நண்பி

உடல் உழைப்பு உனக்கு

உயர்வு தரும் அழைப்பு

அனுபல்லவி

உழைப்பின்றி வாழ்வது பாவமாகுமே

பிழைப்பின்றி உண்பது சாபமாகுமே,

தந்தானே, தந்தானே, தந்தானே,

சரணங்கள்

வயல் முழுவதும் சோலையாய்
 மாறிட வேண்டும், மாறிடவேண்டும்
 வாழ்வதற்கு வளமில்லாம்
 பெற்றிடவேண்டும் பெற்றிடவேண்டும்
 சோம்பலாய் நீயிருந்தால்
 சாம்பலில்தான் இருந்திட வேண்டும்.

நிலமில்லையன நீ தினம் தினம்
 அழுதிடலாமா அழுதிடலாமா
 நிலம் வாங்க பணம் நீயும் தினம்
 சேர்த்திடலாமே சேர்த்திடலாமே
 நித்தமும் நீ கூலிக்கு சென்றுவிட்டால்
 நிலம் வாங்கி நீயும் விதைத்திடலாமே

சீலுவையின் தரிசனத்திலே...

நீதியின் மேல் பசிதாகமுடையோ (மத் 5:4)

திருப்தியடைவார்கள்
 நீதியுடன் வாழ வேண்டுமென
 விரும்புவோர் யாவரும் திருப்தியடைவர்.

இல்லாதவர்கள்
 கனவு காணும் வாழவை போலாகி
 இருண்ட கண்டத்தில் இருப்பான்
 ஏசாயா 29: 8 இப்படி கூறுகின்றார்.

பசியாயிருக்கின்றவன் தான் புசிக்கின்றதாகக்
 கனவு கண்டும் விழிக்கும்போது
 அவன் பசியோடிருப்பது போலவும்
 தாகமாயிருக்கிறவன் தான் குடிக்கிறதாக

கனவு கண்டும் விழிக்கும் போது
அவன் விடாய்த்துக் தாகத்தோடிருக்கிறது
போலவும் இருக்கும.....

வறுமை உங்களுக்கு துன்பமானால்
அந்த வறுமை எனும் துன்பத்தை
சிலுவை எனும் உழைப்பினால்
அகற்றி விடுங்கள் இயேசுவும்
சிலுவையினால் வெற்றி சிறந்தார்.

இயேசுவின் சிலுவை பிரயாசமும்
இறைவனின் அருளுமே நமது இரட்சிப்பு
நமது உழைப்பும் இறைவனின் அருளும்
நமது வாழ்வில் சந்திக்கும் போதே
நமது வாழ்வு மலரும், புதியவாழ்வாய்

கிறிஸ்தவன் உழைத்து வாழ்ந்து
பிறர்க்கும் கொடுத்து வாழ்பவன்
உன் உழைப்பினால் நீ வாழ்ந்து
பிறரையும் வாழ வைப்பாயானால்
நீயும்
சிலுவையில் சிவந்த மலரே.....

தர்வை

சபையில் ஒருவர் :-

ஓயா பசியுடன் இருப்பவர்கள் உழைத்துவாழ சிலுவை வழியில் அழைப்பு விடுத்த நீங்கள் இன்று தனிமையில் இருக்கும் அல்லது தனிமைப்படுத்தப் பட்டிருக்கும் நம் சமுகத்தில் அனேகருக்கு சிலுவை வழி கூறும் செய்தி என்ன?

தலைவர் :-

உன்மையில் இது ஒரு நல்ல கேள்வி இந்த யுத்தத்தினால் வயது வேறுபாடின்றி பலரும் பல வடிவங்களில் தனிமையில் தவிக்கும் இந்தச் சூழ்நிலையில் இயேசுவின் சிலுவைத் தனிமை நமக்குத் தரும் செய்தி மக்கத்தானது.

பாடல் - 36

கிராகம் : பகுதாரி

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

நான் காணாமல் போன ஆடாய்
நடந்தேன் தனியே நடு இருளில்
நான் கடந்தேன் பல பாதைகள்
நான் கடந்தேன் பல ஆழிகள்

அனுபல்லவி

இருந்தேன் தினமும் இருளில்
இருகிய இதய கனமாய் மனமாய்
சரணங்கள்

பணம் நிறைய இருக்குதே இருந்தும்
பந்தங்கள் சூழவேயிருக்குதே இருந்தும்
பாசங்கள் தேடி வருகின்றதே இருந்தும்
பாலைவனப் பறவையானேன்.

பதவிகள் நிறையவே இருக்குதே இருந்தும்
பலரிடம் உதவிகள் இருக்குதே, இருந்தும்
பாதைகள் பல திறந்து இருக்குதே இருந்தும்
பாதாளச் சிறைக்குள் நடக்கின்றேன்.

பணம் பணத்தோடு சேரும்
குணம் குணத்தோடு சேரும்
கணம் கணத்தோடு சேரும் - என்னோடு
யார் சேருவார் - என ஏங்கி ஏங்கி நின்று
தவித்திடும் நம்மைப் பார்த்து
தனிமைச் சிறைக்குள் வாழ்ந்த காலம் போதும்.
அழைத்திடும் இறைமகன் கால்கள்
உன் இதய வாசல் தேடி வருகின்றது.
சிலுவையில் தனிமையில்
சிந்திடும் குருதியினில்
சிவந்திடும் சிந்தனைகள்

இதோ ... !

கிராகம் : ஹிந்தாஸ்தான்

தாளம் : ஏகம்

தனிமையில் சிவவையில்

தவித்திடும் இயேசுவைப்பர்

தாயிருந்தும் தந்தையிருந்தும்

தவித்திடும் இயேசுவைப்பார்

அனுபல்லவி

அவர் விழிகளில் வடியும் நீரினைப்பார்

அவர் கைகளில் வடியும் குருதியைப்பார்.

சரணங்கள்

உலகம் ஒரு முறை உன்னோடு

இனிக்கும் வார்த்தைகள் பேசும்

இதமாய் பாதைகள் காட்டும் ~ உன்

இருந்து குழிபறிக்கும் நேரம் ~ இதுவே

கூட்டினில் குருவிகள் போலே

இனிக்கும் கதைகள் பேசி கூடி

இதயங்கள் கூடி இதம் பாடி மகிழ்

கூட்டுமிங்கே கலைத்திடும் நேரம் ~ இதுவே

முன்னே கண்டால் புனிசிரிப்பும்

பின்னே கடந்தவிட்டால் பற்கடிப்பும்

முன்னே வைக்கும் கால்களுக்குள்

பின்னே பொறியினை வைத்திடும் நேரம். இதுவே

தனிமையில் தவித்திடும் மனிதனே

தனித்து தவித்திட்ட இயேசு

உன்வாழ்வில் உறவாடவிரும்புகிறார்

உன்னோடு வாழ வருகிறார்

உன்னை நீயாகவே ஏற்க வருகின்றார்
உன்னை உலகம் யாராகவும் கருதலாம்
உன்னை உள்ளபடி ஏற்க வருகிறார்

அன்றும் கூட ஒரு உறவுக்காக ஏங்கிய
ஒருவனின் வாழ்வில் அவனைத்தன் உறவாக்கி
அரவனைக்க ஓடிவந்த அவர் கதையினைக்கேள்.

எரிகோவின் வீதிகள் யாவும்
அல்லோல கல்லோலம்,
இயேசு வருகிறார் என்ற செய்தி கேட்டு
வீட்டினில் இருப்பவர் வீதிக்கு வருகிறார்
வீதியில் நிற்பவர் வருவோரைக் கேட்கிறார்
இயேசு எங்கே வந்து விட்டார்
இன்னும் என்ன தாமதம்....

ஆனால்
ஒரு உள்ளம் மட்டும் தடுமொறி
தனிமையில் இயேசுவை - தன்
தனிமையிற் காணத்துடிக்கின்றது.

ஏன் வீதிக்கு வரவில்லை
பார்ப்பவர் யாரும் பலவாறு
சொல்லி விடக் கூடாமல்லவா

கயவன் எனச் சொல்லுவர் பலர் உண்டு
கஞ்சன் எனச் சொல்லுவார் சிலர் உண்டு
நஞ்சன் எனச் சொல்லுவார் பலர் உண்டு
வஞ்சகன் எனச் சொல்லுவர் சிலர் உண்டு
ஆனால் இயேசுவோ அவனைப்பார்த்து
சக்கேயுவே வா ..... நான் உன் வீட்டில்
தங்க வேண்டும் என அழைக்கிறார்.

சிலர் தமது குணங்களால் சமூகத்தால்
 தனிமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள்
 சிலர் சிலரின் குணங்களால் சமூகத்திலிருந்து
 தனிமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள்
 ஆனால் இவனோ இரண்டாலும் பாதிக்கப்பட்டவன்.

ஆம் இங்கேயிருக்கும் உங்களில் பலருக்கும் வாழ்விற்
 தனிமை பல வடிவங்களில் வந்திருக்கலாம்.

கூடியிருந்தவர்கள், கூடிப்பிறந்தவர்கள்
 பலரும் இப்போது தூரமாய்ச் சென்றிருக்கலாம்
 கூடியிருந்தவர்கள் இப்போது உங்களை ஒதுக்கி
 வைத்திருக்கலாம்.

இதோ பாருங்கள் ஒரு தனிமையின்
 வடிவவத்தை இது ஒருவகையான தனிமை
 இன்று சமூகத்தில் துண்பப்படுகின்றவர்களை
 அணைக்காததால் இப்படியும் ஒரு தனிமை வரும்.

ஒரு சகோதரன் தன் தனிமையை குறித்து கூறுகின்றார்.

எனது பெயர் வாசன், நான் ஒரு கலீத்தொழிலாளி என்
 சிறுவயது முதலே என் உழைப்பில் வாழ்ந்து வருபவன் எனக்கு
 என் பெற்றோரே முறைப்படி பெண்பார்த்து திருமணம் செய்து
 வைத்தார்கள், திருமணம் வாழ்வு ஆகி பத்து வருடங்களில் எமது
 இல்லறவாழ்வில் பல கசப்பான கட்டங்களை கடந்திருந்தும். சில
 இனிய நாட்கள் இருந்ததுண்டு அப்படியான நாட்களின்,
 அடையாளங்களாக எனக்கு ஒரு மகளும் இரண்டு மகன்மாரும்
 உண்டு என் மனைவி வீட்டில் இருந்து பிள்ளைகளை பார்ப்பதுடன்,
 என் உழைப்பிற்கு மேலும் வருமானம் தேடித் தரும் எனது
 வீட்டுத்தோட்டத்தையும், கோழி வளர்ப்பையும் செய்து வருகின்றாள்.

இருந்தும் கூட எது வருமானம் நிறைவாக போதுமானதாக இருக்காதபடியால் பல விடயங்களில் பிள்ளைகளின் ஆசைகள், தேவைகளை எம்மால் நிறைவேற்ற முடியாமல் போன நேரங்களில் என் இயலாமையை மனைவி எனது பலவீனமாகக் கருதி எனது உழைப்பு போதுமானதாக அல்ல என்றும், வேறு பல ஆள்களை சுட்டிக்காட்டி அவர்களைப்போல என்னால் தங்களை நடத்திச் செல்லவில்லை என குறை கூறினாள் இந்த வார்த்தை எனது கடின உழைப்புக்கும், பிரயாசத்திற்கும் பெரும் சஞ்சலத்தை ஏற்படுத்தியபடியால் இந்த நச்சரிப்புக்கள் காலப்போக்கில் கசப்பான முரண்பாடுகளை தோற்றுவித்து என் மனைவிமீது வெறுப்புணர்வை ஏற்படுத்தியது. இதனால் இருவரும் பேசிக்கொள்வது சுருக்கமானது முரண்பாடுகள் முற்றிய போது சண்டையாக சண்டை கோபத்தை ஏற்படுத்தியபோது பலமுறை எனது மனைவியை அடித்திருக்கின்றேன். இதனால் என் பிள்ளைகள் என்னைக் கண்டு பயந்தனர். காலப்போக்கில் என்ன வெறுத்தனர். இப்பொழுது என் மனைவியும் பிள்ளைகளும் ஒரு கூட்டமாயும் நான் தனிமையாயும் ஒரே வீட்டில் வாழ்கின்றோம். என் தனிமைக்கு துணை தேடினேன் அது எனக்கு இலகுவாக கிடைக்கும் இதமான பானமாக சாரயமும், கள்ளும் வந்து சேர்ந்தது. எனவே வேலை நேரத்திலிருந்து நான் வீட்டுக்கு வரும்போது நாள்தோறும் சாரயம் என்னும் துணையோடே வீட்டிற்குள் புகுந்தேன் அது என்னை மேலும் என் குடும்பத்தில் இருந்து தனிமைப்படுத்திருக்கின்றது என்பதை காலை நான் எழுந்திருக்கும் போது உணர்வேன். அந்த உணர்ச்சி மேலும் என்னை தனிமைப்படுத்த நான் மீண்டும் சாராயத்தை நாடி, இப்போது சாராயம் என்ற நட்புக்கு நான் அடிமை இந்த நிலையில் என் மனைவி, பிள்ளைகள், மட்டுமல்ல என்னை குழ்வாழும் அனைவருமே என்னை ஒரு குடிகாரனாக, கயவனாக, வஞ்சகனாக, ஏமாற்றுக்காரனாக, பார்க்கிறார். இந்த துன்பச் சிலுவையை நான் எவ்வளவு காலம் சுமக்க வேண்டும்....?

தலைவர் :-

வாசனின் தனிமை வாழ்வின்
 வடிவத்தை சாட்சியாய் கேட்டார்கள்
 வாருங்கள் இந்த வாசனின்
 வாழ்வின் விடுதலைக்காய்
 இயேசுவை சந்திப்போம்
 இல்லை
 நம்மை தேடி வரும் அவரை எதிர்கொள்ளுவோம்.

பாடல் - 32

நிராகம் : வர்ணமீட்டு

தாளம் : ஏகம்

கண்ணீரில் கரைந்த காலங்களாய்
 கனவுகள் கலைந்த மேகங்களாய்
 கனி கொடா மரக்கிளைகளாய்
 கரைந்தோடும் என் வாழ்வோட்டத்திலே
 பல்லவி

நீ வருவாய் என நான் காத்திருந்தேன்
 நிதமும் உன் முகதறிசனத்திற்காய்
 நீ வருவாய் என நான் காத்திருந்தேன்

புயலிற் சாய்ந்த மரங்களின்
 புதைந்து அறுந்த வேர்களைப் போல்
 புனிதமாய் நீ தந்த உறவுகள்
 புதைந்தும் அறுத்தும் போனதேன்

இனிக்கின்ற இதயத்தில் இருள் போகவே
 இதமாக நினைவோடு இனி வாழ
 இறைவா உன் அருள் நிறைவாக வேண்டும்
 இதற்கென்ன நான் செய்ய வேண்டும்

தலைவர் :-

சக்கேயுவிடம் இயேசு எதை செய்யும்படி கேட்டார் எதை சொல்லும்படி சக்கேயு இயேசுவிடம் கேட்டான் இயேசு செய்ததெல்லாம் அவனை அவனாகவே ஏற்று அவனோடு அவர் தங்கினார்.

தனித்து தவித்திருந்த இதயத்திலே
களித்து அவனை அவர் ஏற்றதிலே
வெறித்து குடைந்த தனிமையாக்குதலை
அடித்து புதைத்தார் நிலத்தினிலே

இத்தனை காலமும் அவனை தனிமைப்படுத்தி வைத்திருந்த அவனது பதவி பதவியால் வந்த பணம், பணத்தால் வந்த திமிர், திமிரால் வந்த பகை, எல்லாவற்றையும் ஒரு கணத்தில் தூக்கி வீசினான். சிலவற்றை நாலத்தனையாக திரும்பக் கொடுத்தான். பலவற்றை நாலத்தனையாக திரும்பப் பெற்றான். உன்னை தனிமையாக்கிய சிறைக்குக் காரணமான பல்வேறு காரணங்களில் வாசன் கூறியது போல,

உன் தனிமைக்கு துணையாக சாரயமல்ல இயேசு வந்து விட்டதால் தூக்கியெறிய வேண்டிய விடயங்கள்

- ◆ பகை
- ◆ வெறுப்பு
- ◆ கடுகடுப்பு
- ◆ சினப்பு

நாளத்தனையாக திரும்ப கொடுக்க வேண்டிய விடயங்கள்

- ◆ மதிப்பு
- ◆ கெளரவம்
- ◆ விட்டுக்கொடுப்பு
- ◆ பொறுமை

அப்படியானால் தனிமைக்கு இவைகளை விட்டும், கொடுத்தும் இதயத்தை இயேசுவிடம் கொடுத்துவிட்டால் இயேசுவின் சிலுவையில் நீயும் ஒரு சிவந்தமலரே.

இழப்பு

சபையில் ஒருவர் :-

ஓயா தனிமையில் தவித்திட்ட எங்கள் உள்ளங்களை இயேசுவுக்கு ஒப்புக் கொடுத்து விட்டோம் அவர் எங்கள் தனிமையைப் போக்கி எங்கள் வாழ்க்கையில் எங்கள் துணையாய் எங்களோடு பயணிக்கின்ற கடவுளாகக் கண்டு கொண்டோம். இந்த சூழ்நிலையில் இழப்பினால் துயருந்திருக்கும் நமது சமுதாயத்தில் இருக்கும் இளைய சமுதாயத்தினருக்கு எவ்விதம் நிஜமான அமைதியான நம்பிக்கையான வாழ்வை சிலுவை வழியில் பெற்றுக் கொடுக்க முடியும்.

தலைவர் :-

இங்கு கூடி வந்திருக்கின்ற உங்களில் அனேகர் இளைய சமுதாயமாக இருக்கின்றார்கள் பல்வேறு காரணிகளால் உங்கள் எதிர் காலத்தை நீங்கள் இழந்திருக்கக் கூடும் குறிப்பாக

இங்கே கூடியிருக்கும் நீங்கள் யாவருமே இதயத்தில் இழப்பின் சோகத்தை உடையவர்களாக இருப்பார்கள் என்பதில் ஜயமேதுமில்லை, இதிலும் இன்று நாம் சந்திக்கும் அனுபவங்கள்

இறப்புகள், இழப்புகள் யாவும் தொடராக
 இனியும் வரபோகும் தொடர்க்கதையா?
 இல்லை இனியாரெயும், எதையும்
 இழக்காமல், வாழ முடியுமா? என்ற,
 இறுகிய ஏக்க பெருமுச்சோடு
 இருக்கும் உங்கள் யாவருக்கும்
 இழப்புக்குள் வரினும் உடையாதிருப்போம்
 இறைவன் அருளை சிலுவை வழி வேண்டுவோமென
 இயேசுவின் சிலுவை தரிசனம் அழைக்கின்றது.

பாடல் -39

கிராகம் : கல்யாணி

தாளம் : ஏகம்

எங்கள் வாழ்வும் வளமும்
 இயேசுவுக்கே சொந்தம்
 எங்கள் வாழ்வின் பலன்கள் யாவும்
 இயேசுவுக்கே சொந்தம்

குடும்பத்தின் ஒளிவிளக்கே
 ஒளியாக எழுவாய் வருவாய்
 குன்றின் மீது ஏரியும் தீபமாய் ~
 ஒளிவீசி உறவாகி வாழ்வோமே

சமூகத்தின் வாழ்விலே
 உறவாக எழுவாய் வருவாய்
 சமூக உயர்வில் தாழ்வினும்
 உன் உறவை தவிர வேற்றுவுமில்லை

தலைவர் :-

இயேசுவை உறவாக கொண்ட
குடும்ப வாழ்விலும் சமூக வாழ்விலும்
திருச்சபை வாழ்விலும் தனிவாழ்விலும்
இழப்புக்கள் வரும் போது தளர்ந்திடோம்.

இழப்புக்கள் பிரிவாக வரலாம்
இழப்புக்கள் சாவாக வரலாம்
இழப்புக்கள் உடமை இழப்பாக வரலாம்
இழப்புக்கள் உடல் ரீதியாக வரலாம்
இதனால் ஏற்படும் அதிர்வுகளும், வடுக்களும்
இதயத்தில் ஆழமான காயங்களை ஏற்படுத்துகின்றன¹

இன்றைய நமது சமூக வாழ்வில்
இழப்புக்கள் சாதாரணமாகிவிட்டது
இழப்புக்கள் இல்லாத வீடு இல்லை
இங்கு எவரும் அதை சந்திக்காமலுமில்லை.

இதோ பாருங்கள் திருமறையில்
மகனை இழந்து விடுவேனோ
எனத் தேடி திரியும் மரியாள்

நமக்கு எப்படி தெரிகிறாள்
நம் வாழ்வின் வெளிச்சத்தில் பார்ப்போம்

“நாம்”

இடிந்து கிடக்கும் சிகரங்களின்
மன் குமியல்களில் எட்டிப்பார்க்கும்
மரவேர்களைப் போல் தளிர்களைப்போல்
இந்த மாணிடர் வாழ்வியல் நிலையில் நாம்

மண்மேட்டின் மழைநீர் வீடுபோல்
 மழைக்கு கரைந்த மண் சுவர்போல்
 இந்த மானிடர் வாழ்வியல் நிலையில் நாம்

 மடிந்து கிடக்கும் சடலங்களின் மேல்
 மாரடித்தமும் தாயவள் துடிப்பதுபோல்
 இந்த தாய் குலம் அலைகின்ற நிலையில் நாம்

 தன் தனையனைத்தேடி துணையினைத்தேடி அவன்
 தன் முகவரி தெரியாத இடத்தினை நோக்கி
 இந்த தாயவள் கால்கள் தேய்ந்திடும் நிலையில் நாம்

 யார் வருவார் இழந்தவர் உயிரோடுள்ளார் எனக் கூறிட
 யார் தருவார் இதயத்திற்கு
 ஆறுதலை என்ற நிலையில் நாம்
 இந்த தாய்குலம் போல அன்றும் நடந்தாள்
 மாரியள் தன் மகன் இயேசுவை தேடி
 மன மடிவோடு நிலைக் கலங்கி விழிநீர் சொரிய

 இதோ பாருங்கள் அவள் மனக்கலக்கத்தை
 இழந்துவிட்டேனா, இயேசுவை இல்லை
 இழந்துவிடுவேனா, இயேசுவை, இல்லை
 இருப்பது ஒரே ஒரு மகன் என, இல்லை
 இறைவன் அறிவார் அவன் என் குலத்திற்கு இல்லை
 இவ்வுலக மானிடர் யாவர்க்கும் ஒளியாக
 வழியாக, வாழ்வாக, மீட்பாக வந்தவர்
 அன்று
 மரியாள்
 இயேசுவை

தேடிய நிலையில்

கின்று

பெற்றெடுத்த பிள்ளைக்காய் தாயவள்

பெற்றெடுக்கும் கனவுகளும் கற்பனைகளும்

பெற்றெடுக்காமலே கருவிலே கருகி, சருகாகி

பெற்றவள் முன்னே காற்றில் பறந்திடும் நிலையிலே

நாம் தவித்துநிற்கும் பொழுது

பாடல் - 40

இராகம் : மணோலயம்

தாளம் : ஏகம்

பல்லவி

இறைவா நீ வரும் காலம் இதுவிவன்று

என் கண்கள் காத்து நோக்கி விழித்திருக்கும்

இதுதான் காலம் இதுவே உன் நேரம்

என் கண்களின் ஓரம் ஈரம் காய்ந்திடவே

அனுபல்லவி

துடிக்கும் கரங்கள் அணைக்க தேடுதே

தூரமாய் போன உறவிற்காய் ஏங்குதே

சரணங்கள்

இறைவா நீ தந்த உறவுகள் நாதம்

இனிதாய் வாழ்ந்த காலங்கள் கீதம்

இன்றோ இழந்தோம் உறவினை நிதமுராய்

இன்றே வருவாய் எம் துயரினை போக்கிட

இல்லறத்தின் இனிதான கூட்டினிலே

இணைந்திருந்தோம் ஒரு தாய்ப் பறவை கூட்டங்களாய்

இடியாக வந்தது துன்பம், இடமாறி போனது உறவு

இன்றே வருவாய் எம் துயரினைப் போக்கிட

மரியாள் தேடிய இயேக...

மரியாளின் மகனைத்தேடிய பயணத்தில்
மானிடமகன் மகிமையாய் இருந்தார்
மன்னவன் போல கற்றவர் புகழ்ந்திட
மற்றவர் வியர்ந்திட தேவனின் கோவிலில்...

இன்று நாம் தேடிய உறவுகள்....

இன்று நாம் இழந்த உறவுகள்....

மரியாள் எதை நினைத்தாள்.....

இறைவன் தனமகனை தன் மழியிலே
இருத்திவைத்துள்ளார் என்பதை
இப்போது மரியாள் புரிந்துகொண்டாள்
தான் தேடிய தன்னுடைய மகன்
இறைவன் மழியில் இல்லாவிட்டால்
இவர் இருப்பது என்மழியில் என்பதுறுதி
இறைவன் வகுக்கும் திட்டங்களில் நாம்
இழந்து போவது எதுவுமில்லை என்பது
இறைவனின் சமுகத்திலிருந்து அதை
நாம் பார்க்கின்ற நிலையிலே மட்டுமே
அதை நாம் புரிந்து கொள்ளமுடியும்.

இந்த சிந்தனையுடன் தன் வீட்டுக்கு
இயேகவை கூட்டி வந்தாள் மரியாள்...
இழப்பின் கொடுமை எதுவென அறிந்தார்
இயேக தன் தாயவள் தன்னை தேடும் பயணத்தில்...

எங்கேயெல்லாம் இழப்பிற்காய்
தாய்குலம் ஏங்கி அழுகின்றதோ
அங்கேயெல்லாம் இயேகவும்

தானுருகி தாயவள் விழிதுடிக்கும்
 எண்ணற்ற சாட்சியங்களை, சம்பவங்களை
 தாய் குலத்தின் பெருமுச்சின் ஆறுதலாய்
 அனைவர்க்கும் ஆறுதலாய் திருமறையில் காணலாம்.

ஶாருங்கள்....

யவீருவீன் வீட்டில் அழும் பெண்களின்
 அழுகுரலுக்கு ஆண்டவர் அளித்தபதில்
 அவளை சாவு காவு கொள்ளவில்லை
 வாழ்வளிக்கும், நான் உங்களோடிருக்கும் வரை
 அழுகுரல் ஆண்த களிப்பாய் மாறியது
 வந்திருந்தோர் விழிகளின் ஓரம் ஈரம் காய்ந்தது

நாயினார் விதவைத்தாய் கதறுகின்றாள்
 நம்பியிருந்தேனே என்னை காப்பாற்றுவானேயென
 நம்பிக்கையின் ஒளியாய் வருவானேயென
 நானிலம் முழுதும் ஒளிவீசும், இறைமகன்
 நாதர் இயேசுவை, சந்தித்த போது முகம் மலர்ந்தாள்

பாடையில் போகின்றவன் மீண்டதில்லை
 நெருப்பில் வெந்திட போகின்றானே என அழுதாள்
 பரமன் இயேசுவின் கரங்கள் பாடையை தொட்டதும்
 நெருப்பில் கரைந்த பனிபோல் கரைந்தது சாவு

மல்லிகை தோட்டம் ஒன்று பெத்தானியாவில் மனம் வீசி
 பலரையும் கவர்ந்து ஈர்த்தது, மானிட மகன் இயேசுவும் அங்கே
 இருந்ததினால். மரியாள், மாத்தாள், இலாசரு எனும் இந்த
 மங்களாகரமான குடும்ப உறவிலே கலந்தார் மகிபன் இயேசுவும்,
 தாய்மையின் வழிலே. மகிழ்ச்சியின் இல்லமாய்த் திகழ்ந்தது

பெத்தானியாவே,

இந்த இளிதான் உறவுப் பயணத்திலே

இழப்புக்கு ஒரு இடமுண்டு என

இவர் எவரும் எதிர்பாராத நேரத்திலே

இழப்பு இங்கே ஸாசரை அள்ளியது

இனி எமக்கென்ன வாழ்வு

இடந்து போனார்கள் சகோதரிகள்

இந்த குடும்பத்தின் ஒளிவிளக்கு

இடை நடுவில் அணைந்திடவே

இருண்டதே எம் வாழ்வு என

இருண்ட மேகத்தின் விழிநீர்போல

இருவரும் அழுதனர், கதறினர், கரைந்தனர்.

இப்படி இவர் இழப்பிலே அழுவதைக் கண்டு

இயேசுவும் கண்கலங்கி நின்றார். உருகினார்

இல்லை மீளவும், நிமிர்ந்தார் வானத்தை நோக்கி

“இனி” ஒரு புதிய மல்லிகை மணம் வீசும்

நான்கு நாள் ஆகிவிட்டதே

நாற்றமெடுக்கும் எனக்கூறினாள் மரியாள்

நான் வாழ்வு தருபவர் என நீ நம்பினால்

நம்பிக்கை கொண்டால் மீண்டும் மணம்வீசும்

நம்பினார் யாவரும் நம்பிக்கை பெறவே

நன்பன் ஸாசரு புது மலராய் மலர்ந்தான்

மல்லிகை பந்தளாய் குடும்பம் மலர்ந்தது

மணம் வீசி, ஒளி வீசி அருள் நாதர்

மரணத்தின் கோரத்தை வேற்றுத்து சாவடித்தார்

மங்களம் பொங்கியது பெத்தானியாவில்

இதுவெல்லாம் திருமறையில் நாம் சந்திக்கும்
 சாட்சிகளும் சாட்சிகளின் அனுபவங்களும்
 இந்த இழப்புகளுக்கும் மரணங்களுக்கும்
 சரிதிரத்திலேயே முடிவு கட்டியவர்
 “இந்த நம் சரித்திரத்தில் ஏன் நம் இழப்புக்களும்
 முடிவு காட்டாமல் இருக்கின்றாரே என
 நாம் நிச்சயம் யோசிக்கலாம் அல்லவா”

இங்கேயிருக்கும் இழப்பின் குரல்கள்
 இடையிடையே கேட்கும் கேள்வி இது
 இதற்குநாம் விடைகாண வேண்டுமானால்
 இயேசுவின் சிலுவையை நோக்கிப்பார்க்க வேண்டும்.

வாழ்க்கைப் பயணத்திற்கு இரு வாசல் உண்டு
 பிறப்பு என்பது அதன் முதன் முதல் வாசல்
 இறப்பு என்பது அதன் கடைசிக் கடை வாசல்
 வாழ்க்கை பயணம் மட்டும் தொடர்கின்றது.

இந்த பிறப்புக்கும் இறப்புக்கும் நடுவில்
 வாழ்வில் நாம் சந்திக்கும் இழப்புக்கள்
 உணர்ச்சிகரமானது ஆத்மார்த்தமானது
 இதயத்தை பிழிந்து குருதியை வடிப்பது போலானது
 நீங்கள் உங்கள் உடல் உறுப்புக்களை இழந்திருக்கலாம்
 நீங்கள் உங்கள் உயிரிலும் மேலான உறவினரை இழந்திருக்கலாம்
 நீங்கள் உங்கள் உடமைகளை இழந்திருக்கலாம்
 நீங்கள் உங்கள் சுய மதிப்பை இழந்திருக்கலாம்

இழந்தது உடல் உறுப்பாக கிருந்தால்

சிலுவையை நோக்கி பாருங்கள்
சிந்திடும் குருதி பியந்திடும் உடல்
சிலிக்க வைக்கும் ...கோலத்தில் அவர்
சிந்தனைக் கெட்டாத வேதனையில் அவர் தவித்திடும் போதும்
சிலுவையில் அவருடல் கொடுத்திட்ட செய்தி
இழப்பதற்கு என் உடலில் இனி ஒன்றுமில்லை - ஆனால்
இந்த உடல் கல்லறையிற் காய்ந்து போகவில்லையே

இழந்தது உறவாக கிருந்தால்

தாலாட்டி, பாலுாட்டி வளர்த்த அன்னை
தாங்காத வேதனையில் துடித்திடும் நிலை
தம் முயிரையும் தனக்காக தருவேனென கூறிய
தங்கத் சினேகிதர்கள் தாங்கவென்ன வேதனையில்
தத்தளித்து தவித்திடும் நிலையில் இவர்கள்
தந்த பாசத்தையும், நேசத்தையம் இழந்திடுவோமோ
இல்லை சிலுவையில் புதிய உறவுக்காய்
வாசல் திறக்கின்றது. - இன்று என்னோடு
என் கூட வருவாய் என கள்வனை அழைக்கும் இயேசு
புதிய உறவாக தாயுக்கு, சீசன்மகனாகவும்
புனிதமாய்ச் சீசனுக்கு தாயாக மரியாளையும்
இனைத்து இழப்பில் புதிய உறவை மலரச் செய்தார்.

இழந்தது உடமையாக கிருந்தால்

பொருள் இல்லார்க்கு இவ்வுலகமில்லை
பொருள் தேடி பெருவாழ்வு வாழு
பொன்னை விற்று மண்ணை வாங்கியவன் போல
பொன்னான கண்கள் விற்று ஓவியம் வாங்கியது போல

பொருளாசை கொண்டான் யூதாஸ்
 பெற்றது முப்பது வெள்ளிப்பணம்
 பெறாததோ இயேசு எனும் பொக்கிசத்தை
 பெற முடிந்ததை அனுபவிக்கமுடியால்
 பெற்றவுடனே இழந்தான் தன் வாழ்வை

சீலுவையை நோக்கி பார்த்தான்.

இவ்வுலகில் இயேசுவை போல் ஒரு பொக்கிசம் இல்லை
 இருந்தால் அத்தனையும் விற்று வாங்கிடலாமே
 இந்த தியாகத்தின் பாசத்திற்கு எந்த பொருளில்
 இங்கே நிறைவிக்கலாம் என இழந்தான் தன்வாழ்வை

இழந்தது சுய மதிப்பாகவிருந்தால்

எதை இழப்பினும் மதிப்பை கெளரவத்தை
 எங்கும் இழந்து விடக்கூடாதுவென
 எப்போதும் வாழ்வார் மேலோர்
 என்பது நம் வாழ்நாளில் கண்டவுண்மை

இங்கே இறைமகன் பழிவாங்கப்பட்டார்
 இந்த தச்சனின் மகனுக்காக இந்த மதிப்பு
 இந்த தாவீதின் குமாரானா மேசியா
 இது தாங்க முடியாத பொறாமை யூத மத தலைவர்களுக்கு
 அவர் யாரால் புகழப்பட்டாரோ
 அவர்களாலே தூசிக்கப்படவேண்டும்
 அவமதிக்கப்படவேண்டும் அதற்காக
 அவர்கள் செய்த குழ்ச்சிகளாலே
 அவர் மானபங்கப்படுத்தப்பட்டார்
 ஆனால்

அந்த இழப்பிலும் அவர் காட்டிய அன்பு
 அவர் தூய நீதிமானென உணரச் செய்தது
 அங்கு காவலில் நின்ற நூற்றுக்கதிபதிக்கு
 அவர் மெய்யாகவே நீதிபரர் என் அவன் புழந்தான்
 பழிவாங்கி பழித்துரைத்து
 பல வசை மொழி கூறிய போதும்
 பகலவன் இருண்டுவன் போல
 பகல் முழுதும் இருண்டு போதிலும்
 பரமன் இயேசுவை பழிச்சொல்
 பழிவாங்க முடியாமல் அவர்
 பரிசுத்த வான் என பாராட்டனான் நூற்றுவர் தலைவன்

இழப்புக்கள் எல்லாம் இல்லாமல்
 இவ்வுலக வாழ்வில்லையென்பது மரபு
 இழப்புக்களில் புதிய வாழ்வு மலர்ந்தது
 இயேசுவின் வாழ்க்கைத் தரிசனத்தில்

இப்போது நீயும் நானும் இழப்புக்களால்
 இங்கே தவித்திருந்தால் சிலுவையின்
 இருள் நீக்கிய தரிசனத்தில் அந்த
 இழப்புக்களை பார்திடுவோமானால்
 இப்போதே நானும் நீயும் சிலுவையில்
 இருக்கும் வாடாத சிவந்தமலரே

தலைவர் :-

மேற்கூறிய இழப்புக்கள் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இன்று
 நாம் சிறுபான்மைக் கிறீஸ்த்தவர்களாக பல விடையங்களை இழந்து
 நிற்கின்ற சூழ்நிலையில் இதை சிலுவை வழியில் நாம் எப்படி
மேற்கொள்ள முடியும் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும்.

இன்றைய சமூகத் திருச்சபை மட்டங்களில் அதிகளவாக பேசப்படும் முக்கியமான விடயம் சிறுபான்மை கிறிஸ்தவர்களின் சமய நம்பிக்கை சார்ந்த விடயங்களில் அரச சார்பான நிறுவனங்களிலும், திணைக்களங்களிலும் கொடுக்கப்படும் மதிப்பு, கெளரவம் என்பனவாகும் ஒரு காலத்தில் அரச நிர்வாகங்களில் உயர் நிலை பதவிகளை பிடிப்பதற்கும் ஏன் ஒரு அரச உத்தியோகத்தராக இடம் பிடிப்பதற்கும் தம் மதத்தை விட்டு கிறிஸ்தவராக மாறியோர் காலம் போய் இப்போது சிறுபான்மை சமுகமாகியுள்ள கிறிஸ்தவர் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் மிகுந்த வேதனை தரக்கூடிய விடயமாகும்.

இலங்கை கல்வித்துறை என்பது யாவருக்கும் கல்வி, சமய ரீதியாக கல்விக்கு எவ்விதத்திலும் பாகுபாடு இல்லை என்பதுதான், கருத்து ரீதியில் உள்ள விடயம். ஆனால் பாடசாலைகளில் சிறுபான்மை கிறிஸ்தவ மாணவர்கள் தமது சமய பாடங்களை கற்றுக் கொள்ள படும்பாடு முடவன் தேனுக்கு ஆசைப்பட்ட நிலையை விட மோசமானது. அண்மை நாட்களில் புதிதாக கிறிஸ்தவராக வந்துள்ள பிள்ளைகள் தமது சமய நம்பிக்கையை அறிவியல் ரீதியில் புரிந்து கொள்ள உதவும் பாடசாலை சமய கல்வி என்பது அனேகமாக மறுக்கப்பட்டு வருகின்றது. சிறுவர்களின் உரிமை சம்பந்தமாக உருவாகிவரும் புதிய உலக நோக்கோடு இவ்விடயத்தை எவ்வித சிறுவர் அமைப்புக்களும் நோக்காது இருப்பது பிள்ளைகள் கருத்து கூதந்திரம், தெரிவு செய்யும் உரிமை ஆகிய விடயங்களில் இவ்வமைப்புக்கள் விலகியிருப்பதாகவே தோன்றுகின்றது. இவ்விடயத்தில் பாதிக்கப்படும் சிறுவர்களின் மனநிலை இவ்விதமாக அமைகின்றது என்பதை கீழ்வரும் கதைக்கூடாக நாம் அறிய முடியும்.

பரிட்சை

மாலை நேரத்து மங்கிய வெளிச்சம் மழைக்காலத்து மேல்லிய தென்றல் பெளர்ன்மீ முழு நிலவை மறைத்து விளையாட மேகங்கள் ஓடித்திரியும் மனத் தேடல்களில் தொலைத்து விட்ட ஏதோ ஒன்றை தேடித்திரியும் என்ன ஓட்டங்களின் வேக சுமையில் இதயத் துடிப்பு தன் எல்லையைத் தாண்டி விடவேண்டுமென ஆசைப்பட்டதை உணர்ந்த தன்னை சுதாகரித்து கொண்டு மீண்டும் ஒரு கல்லை குளத்தின் ஆழத்தை நோக்கி வீசினான் சுதாகரன்.

எத்தனை நாளைக்குத்தான் இப்படியே திரிய போறாய் ஏதாவது ஒரு வேலையைப் பழகவேணும் ஏன் மெக்கானிக் வேலை என்றால் என்ன குறைச்சல் கைநிறைய காசு உழைக்கலாம் சும்மா இருந்து சாப்பிடறது பெரும் பாவம் சோம்பேறியின் மீது கடவுளின் கோபம் பற்றி ஏரியும் எங்கிறது பையில் வாசிக்கிற வாக்கு தெரியாதோ என்ற அப்பாவின் கோபம் நிறைந்த வார்த்தைகள் சுதாகரனின் இதயத்தில் ஆழமாய் விழுந்த காயத்தை ஏற்படுத்திவிட்டதை அவன் இன்னும் வீட்டை நோக்கி செல்ல மனமில்லாமல் குளக்கரையிலே அமர்ந்திருப்பது புலனாகின்றது.

அப்பா கந்தசாமி அம்மா வள்ளியம்மை, தங்கைமார் தர்சி . மேர்சி ஆகியோரின் அன்பையும்., பாசத்தையும் சுதாகரன் எப்போதும் இழந்துவிடவில்லை ஆனால் அவன் தன் எதிர்காலத்திற்காய் சேர்த்து வைத்த கனவுகளில் தொலைந்து போன ஆசைகளை யாரும் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்பதில் அவனது ஆதங்கம் அா க்கழுடியாத அழுகையை ஏற்படுத்தியது.

கந்தசாமி குடும்பம் 95ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் நடைபெற்ற இடப்பெயர்வுகளில் வன்னி பகுதியில் இடம்பெயர்ந்திருந்த பொழுது கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையில் தம்மை இணைத்து கொண்டார்கள்

குடும்பமாக கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டவர்கள் சிறந்த கிறிஸ்தவ பண்புகளில் பிள்ளைகள் வளர்க்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் கந்தசாமிக்கு எப்போதும் இருந்தது

மீண்டும் யாழ்ப்பாணத்திற்கு மீளக்குடியமர்ந்த கந்தசாமி பிள்ளைகளை சிறந்த முறையில் படிக்க வைக்க விரும்பினார். யாழ்ப்பாணத்தில் பல பிரபல கிறிஸ்தவ பாடசாலைகளில் பிள்ளைகளை சேர்த்து படிப்பிக்க வேண்டும் என்ற அவரது ஆசை அவ்வளவு எனிதில் ஏறக்கூடிய படிக்கட்டுக்கள் அங்கே இல்லை என்பதை உணர்ந்து கொண்ட கந்தசாமி ஒரு அரசாங்க பாடசாலையில் பிள்ளைகள் சேர்த்து படிக்க வைத்தார்.

இயல்பிலேயே மிகுந்த அறிவு ஆற்றலும் சுதாகரனின் சொத்துக்கள் என கூறக் கூடியதாகவுள்ள சுயத்தேடலும், இலட்சிய உறுதியும் அவனிடமிருந்தது. கல்லூரி நண்பர்களின் நாயகனாய் திகழ்ந்த சுதாகரன் பல்கலைக்கழகம் போவதும் ஒரு சிறந்த அரசு உத்தியோகம் பெறுவதும் குடும்ப கல்லூரிக்கூடத்தை நீக்க தன் எதிர்கால கனவுகள் வழிவகுக்கும் என நினைத்தான். அந்த ஆசைக் கனவுகள் இப்போழுது பொய்த்துப் போனதை அவனால் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. 20ம் நூற்றாண்டில் ஆரம்ப காலத்தில் எழுந்த சூதேசப் பாடசாலைகளில் மிக முக்கியமான பாடசாலை ஒன்றிலேயே அவனும் அவனுடைய சகோதரிகளும் கற்று வந்தார்கள். இப்படிப்பட்ட பாடசாலைகளில் கல்வியும், சமயமும் ஒன்றோடொன்று பிரிக்க முடியாத அளவில் கலந்திருந்தன. பாடசாலையில் சேர்ந்து படிக்கத் தொடங்கிய போது தான் அங்கே சமயப் பாடமாகக் கிறிஸ்தவப் பாடம் இல்லை என்பதைத் தொகரன் உணர்ந்தான். இதைக் குறித்து வீட்டிலே சுதாகரன் அறிவித்த பொழுது பெரும் சலனமும், சஞ்சலமுமாக இருந்தது. கந்தசாமி தான் ஒரு நாள் கூலித்தொழிலையும் விட்டு

விட்டு பாடசாலை சென்று அதிபரோடு இதைப் பற்றிக் கதைத்தார். நீங்கள் நினைச்சு நினைச்சு மதம் மாறுவீங்கள். அரசாங்கமும் உங்களுக்கு நினைச்சு நினைச்சு இங்கே வகுப்புக்களை ஆரம்பிக்க நினைப்பதில்லை. சோத்துக்காகவும், காசுக்காவும் மதத்தை விற்றுப் போட்டனீங்க இன்னும் எண்ணத்தை விற்க வேண்டியது என்று அதிபர் கூறியது கந்தசாமிக்கு கன்னத்தில் அறைந்தத்து போல இருந்தது. இஞ்சு படிக்கிறதெண்டால் சைவப்பாடம் தான் படிக்க வேண்டும். வேதப்பாடம் படிப்பிக்கிறதில்லை என்று உறுதிப்பட கூறினார்.

வீட்டிலே குடும்ப ஜௌபம் நடக்கின்றபொழுதும் அதிகாலையில் எழுந்திருக்கின்ற போதும் பைபிளைத்தவிர வேறொன்றும் படிக்கக் கூடாது என்ற சட்டத்தையும், கிறிஸ்தவப் பாடல்களைத் தவிர வேறு பாடல் படிக்கக்கூடாது, வெற்றிலை போடக்கூடாது, தோடு போடக்கூடாது, பொட்டு வைக்கக்கூடாது என்றெல்லாம் பிரசங்கம் கேட்ட கந்தசாமி குடும்பம் கேட்டது மட்டுமல்ல அதன்படி வாழுவும் தொடங்கினார். அப்படியெண்டால் பள்ளிக்கூடமே போகாமல் இருக்க வேண்டியதுதான். வேறென்ன செய்வது தேவாரம் பாடு, திருவாசகம் ஒது அப்படித்தான் படிக்கோணுமென்றால் பள்ளிக்கூடம் போக வேண்டாம் என்று கூறிக்கொண்டு வெளியே வந்த வள்ளியம்மை சைவப் பாடத்தைத் தவிர மற்றுப் பாடங்கள் படிக்கலாம் தானே அப்பா ஒரு பாடத்தில் பெயில் விட்டால் கூடப் பரவாயில்லை ஆனால் சைவப் பாடத்தைப் படிப்பது நமது இரட்சிப்புக்கு துரோகம் செய்வது என்று வள்ளியம்மை கூறியது சுதாகரனுக்கு பெரிய ஆச்சரியமாக இருந்தது.

அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை ஆராதனை முடிந்தவுடன் இது குறித்து தங்கள் சபைப் போதகறிடம் சுதாகரன் விபரமாய்க் கூறினான். சாத்தான் இப்படித்தான் வலை வீசுவான் அவன் யாரைக் கார்ச்சிக்கலாம்

என்ற சிங்கத்தைப் போல் தம்பி குற்றி குற்றி வருகிறான் சைவ சமயத்தைப் படிப்பது என்பது அந்த சமயத்தை வணங்குவதற்கு சமனாகும். உன் இரட்சிப்பை நீ ஒரு சமயப் பாடத்திற்காக விட்டுப் போகலாமா? கூழுக்காக ஆசைப்பட்டு தன் புத்திர சுவிகாரத்தையாக்கோபிற்கு விற்றுப்போட்ட ஏசாவைப் போலல்லவா நீ இருக்கிறாய் தேவ கோபாக்கினை உன் தலையின் மேல் பற்றி ஏரியப் போகிறது. உன் விசுவாசத்தில் உறுதியாகவிரு என போதகர் கூறினார். சுதாகரனுக்குப் புரியவில்லை பாடசாலைக்குப் போனால் சமயத்தை விற்றுப் போட்டவர்கள் என்றும், ஆலயத்திற்கு வந்தால் இரட்சிப்பை விற்றுப்போட்டவர்கள் எது சமயம், எது இரட்சிப்பு, எதனை வாங்கினோம் எதனை விற்றுப் போட்டோம். இதில் என்ன இருக்கிறது பர்ட்சைக்காக படிக்க வேண்டிய ஒரு பாடத்திற்காக இத்தனை இம்சை வேண்டுமா? என்ற எண்ணத்திலே சுதாகரன் தன்னைத் சுதாகரித்துக் கொண்டு ஒரு தீர்மானத்திற்கு வந்தான் இரகசியமாக சைவ சமயத்தைக் கற்று பர்ட்சை எழுதுவதே அவனது தீர்மானம். காலம் உருண்டோடியது சுதாகரன் கிரமமாகப் படிக்கத் தொடங்கினான். வீட்டின் வறுமை ஒருபூரும், நாட்டின் அச்சம் மறுபூரும் ஆணால் இலட்சியம் அவன் எடுத்திருக்கும் பிரயாசம் இவைகள் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. அன்று காலை யோகநாதன் ஆசிரியர் சுதாகரனின் வீட்டிற்கு தேடி வந்ததும் வள்ளியம்மை ஏற்கனவே அவரைத் தெரிந்திருந்ததினால் வரவேற்று உபசரித்தார். யோகநாதன் ஆசிரியரும் தம்பி வந்தால் சமயப் பாடத்திற்கு வரவேண்டாம் என்று கூறுங்கள். நான் ஒரு முறை வடமராட்சிக்குச் செல்வதனால் நான் வந்த பிறகு கூறுவதாகக் கூறுங்கள் என்று தான்வந்த நோக்கத்தைக் கூறினார். அப்ப தம்பி என்ன சைவசமயமே படிக்கிறான் என்று வள்ளியம்மை யோகநாதனிடம் கேட்டபோது ஒ.. அதெல்லோ என்னிடம் படிக்கிறார். தம்பி கெட்டிக்காரன் சைவ சமயத்தில் ஒரு பண்டிதனாக வருவார் என்று

கூறி யோகநாதன் போய்விட்டார். சுதாகருன் வீட்டிற்கு வந்ததும் வள்ளியம்மையும் தங்கை தர்சியும் சேர்ந்து சுதாகரனுடன் ஈண்ணடபிடிக்கத் தொடங்கினார். ஆண்டவர் எங்களுடைய குடும்பத்தைச் சுட்டெரிக்கப் போகிறார். நீ எப்படி சைவ சமயக் கடவுளின் நாமத்தை உச்சரிக்க முடியும் என் நாமாத்தையல்லாமல் வேறொரு நாமத்தை உச்சரிக்க வேண்டாம் என்று வேதம் சொல்கிறது என்று விவாதிக்கத் தொடங்கினார்கள் சுதாகருன் பல முறைகளில் விளக்கிக் கூறினான். தன் இளைய தங்கை மேர்சியும் சேர்ந்து பரிட்சைக்காகப் படிக்கும் ஒரு பாடம் நமது விசுவாசத்தைக் குலைக்காது. நாம் ஒரு நாளைக்கு எத்தனை முறை தகாத வார்த்தைகளைப் பேசுகிறோம். அப்படிப்பட்ட பாவத்தை விட இது என்ன பாவம். பிறசமயங்களை அறிந்திருப்பதும், மதிப்பதும் நாம் அவர்கள் மீது காட்டும் ஒரு அன்பின் அடையாளம் என்று கூறினாள். ஆனால் தாயார் இறுதியாக அழுத்தம், திருத்தமாகக் கூறினார். நீ சைவ சமயத்தைப் படிப்பதன் மூலமாக கர்த்தருடைய பிள்ளை என்ற அந்தஸ்தை இழந்து விடுகிறாய். நீ அவருக்குப் பிள்ளை இல்லையென்றால் எனக்கும் உன் அப்பாவுக்கும் நீ பிள்ளையில்லை. நீ சாத்தானின் பிள்ளை என்று சத்தமிட்டு அழுத் தொடங்கினாள். இது போதாதென்று தங்கை தர்சியும், நீ ஒரு உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவனல்ல, மாயாமாலக் கிறிஸ்தவன் இயேசு உங்களைப் போன்றவர்களையே ஒரு மாயக் காரக் கிறிஸ்தவன் என்று கூறினார். என்னையையும் தங்கை மேர்சியையும் பார். நீ படிக்கும் பாடசாலையில் தான் நாங்களும் படிக்கிறோம். சைவ சமயத்தைப் படிப்பதில்லை என்று நாங்கள் உறுதியாக இருக்கிறோம்.

பாபிலோன் ராஜாவாகிய நேபுகாத் நேச்சார் முன்பாக நின்ற வாலிபர்கள் அவன் செய்வித்த பொற்கிலையை வணங்காமல் அவன் உடலுக்குப் பலமெனக் கொடுத்த அசுத்தமான உணவை உண்ணாமல் ஜீவனுள்ள தேவனையே நம்பி அவர்களுக்குக்

கீழ்ப்படிந்திருந்த படியினால் அக்கினிக் கலசத்திற்குள்ளிருந்தம் அவர்களைத் தப்பிவித்தாரல்லவா? அதில் முக்கியமானது உனக்குத் தெரியும் தானே. அக்கினியிலிருந்தவர்களை விடுவித்தது மட்டுமல்ல அக்கினியின் நடுவில் அவரும் 4வது ஆளாகச் சேர்ந்திருந்தாரென்பது நீ படித்துப் பட்டம் பெற்று பணத்தோடு வாழ்வதைவிட இந்தப் பாடத்தைப் பரீட்சைக்கு எடுக்காமல் கஸ்ரப்பட்டு ஏழையாக வாழும் போது அந்த வாழ்க்கையில் அவர் நம்மோடு கூட இருப்பது எவ்வளவு ஆசீர்வாதம். ஆகவே இதை நீ விட்டுவிட்டு என்று கூறினால் நீ சொல்லுவது நமது ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை நீ சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லையென நான் நினைக்கிறேன் என்றாள் மேர்சி. பிற சமயங்களை கற்பதென்பது அதை ஏற்றுக்கொள்வதல்ல. அதைப் புரிந்து கொள்வதற்கு மட்டுமே பவுலடிகளார் ஏனைய சமய தத்துவ விளக்கங்களை அறிந்திருந்த படியினால் தான் அத்தேனேப் பட்டண மேடையில் நின்று புறவினத்தவருக்கு சுவிசேத்தைப் பிரசங்கித்தார். எபேசு பட்டணத்தில் அறியப்படாத கடவுளைப் பற்றி பேசமுடிந்தது. விபரிக்க முடிந்தது. ஏன் நமது ஆண்டவர் கூட யூத சமயத்தின் சகல தத்துவங்களையும் அறிந்திருந்தபடியினால் அல்லவா யூதர்களின் பிழையான போதனைகள் குறித்து அவர்களுடன் தர்க்கிக்க முடிந்தது சமாரியப் பெண்ணோடு சமாரியர்களின் வணக்க விடையங்களைக் குறித்து உரையாடுவதற்கு அக்கருத்துக்களை அறிந்திருந்ததினால் தான் உரையாட முடிந்தது என்று கூறினாள். எதைக் கற்கிறோம் என்பது முக்கியமல்ல. என்ன நோக்கமென்பது தான் முக்கியம். எதைப் பார்க்கிறோம் என்பது முக்கியமல்ல எப்படிப் பார்க்கிறோமென்பது தான் முக்கியம். இந்தப் பரீட்சை எழுத வேண்டிய நேரத்தில் அவனைப் படிக்க வேண்டாம். எழுத வேண்டாம் என்றால் அவனது எதிர்காலம் என்ன ஆகும். நாங்கள் பிச்சை எடுத்தாலும் பரவாயில்லை இந்த பாடத்தைப் படிக்கவும் முடியாது பரீட்சை எழுதவும் முடியாது என்று வள்ளியம்மை கெளிவாகக் கூறிவிட்டாள்.

இந்த சம்பவங்கள் ஒன்றையும் அறிந்திராத வீட்டிற்குள் நுழைந்த யோகநாதன் வாத்தியார் என்ன பிரச்சினை எல்லாரும் ஒரு மாதிரியாக நிற்கிறீங்க என்று கூறிக்கொண்டு வந்தார். அவர்கள் கதைத்துக் கொண்டிருந்த போதே கந்தசாமியும் வேலையை முடித்துவிட்டு வீட்டிற்கு வந்தார். சிறு நேரம் ஒரு நிசப்தம் அந்த அமைதியின் அர்த்தம் புரிந்து கொள்ள முடியாத சில விடயங்களுக்கு விடை தேட அவகாசமாக இருந்தது. உங்கட கதையைக் கேட்டா எனக்கு சிரிக்கிறதா அழுகிறதா என்று கூறிய யோகநாதன் மாஸ்ர் நான் ஒரு வருடமாக சுதாகரனுக்கு இந்து சமயம் படிப்பிக்கின்றேன். நான் இவனுக்குக் கற்றுக் கொடுத்த விடயங்களை விட நான் இவனிடம் கற்றுக்கொண்ட நல்ல பண்புகள் உங்களுடைய சமய நம்பிக்கையைக் குறித்த ஆவல் நான் அறிய வேண்டியிருந்தது. இந்தக் காலத்துப் பிள்ளைகளின் நளினம், நக்கல், ரவுடித்தனம், இத்தனைக்கு மத்தியில் இவனது நல்லொழுக்கம் என்பது எனக்கு மிகுந்த ஆச்சரியத்தை உருவாக்கியுள்ளது. சமயங்களை பின்பற்றுகிறவர்கள் வேறு. அதனை வாழ்கின்றவர்கள் வேறு பின்பற்றுகிறவர்கள் மூலம் அவருடைய கருத்தை முழுமையாக அறிய முடியாது. ஆனால் அதனைத் தங்கள் வாழ்க்கையில் வாழ்கின்றவர்கள் அந்த நம்பிக்கையை நாமும் அனுபவிக்க முடியும் சுதாகரனுடைய விடயத்தில் எங்கள் அதிபர் நினைத்திருந்தால் சுதாகரனுக்கு மட்டுமல்ல அங்கு கல்வி கற்கும் அனைத்து கிறிஸ்தவ மாணவர்களுக்கும் தமது கிறிஸ்தவ பாடத்தை கற்க உதவியிருக்க முடியும். ஆனால் அவர் தமது சமயத்தை வாழ்கின்ற ஒருவராக அல்ல. அதைப் பின்பற்றுகிறவாராக மட்டும் தனது சமய வைராக்கியத்தை வெளிப்படுத்தியிருந்தார். அவரது சமயத்தை அவர் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்பதையே அறிந்திருக்க முடிகிறது. இந்து சமயத்தில் எத்தனை வகையான பிரிவுகள் இருந்தும் எல்லாப் பிரிவுகளிலும் ஏயை சமயக் கருக்குக்களுக்குக் கொடுக்கின்ற மகிப்பு, எனைய பிரிவுகளுக்குக் வன். T. S. யோகவா

கொடுக்கின்ற மதிப்பு ஆழமானது சமய சகிப்புத் தன்மையின் மூலம் ஏனைய சமயங்களைப் புரிந்து கொள்வதற்கு இந்து சமயத்தைவிட வேறொரு சமயம் இல்லையென்றே கூறலாம்.

அப்படித்தான் நீங்க கூறுகிறீங்க ஆனால் உங்கள் அதிபரைப் போன்ற பொதுப் பணியிலிருக்கிறவர்கள் காட்டுகின்ற வேற்றுமை எவ்வளவு தூரம் சமயம் மனத்தாக்கங்களைக் காட்டுகின்றன. என் நுடைய பிள்ளைகள் மட்டுமல்ல இன்று அநேக கிறிஸ்தவப்பிள்ளைகள் பாடசாலைக் கல்வியைக் கற்க வேண்டும் என்பதற்காக சைவப் பாடத்தைக் கற்கவேண்டிய கட்டாய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக எங்களைப் போன்ற ஏழைப் பிள்ளைகள் பிரபலமான கிறிஸ்தவ பாடசாலைகளிலும் கல்வி கற்க முடியாத நிலைப்பணமிருந்தால் நாங்களும் அப்படிப்பட்ட பிரபலமான பாடசாலைகளில் படிக்க முடியும். பணமுமில்லை. செல்வாக்குமில்லை. இது தான் இந்தக்கதி. இதைக் கதி என்று சொல்லக்கூடாது. இது எங்கள் ஆண்டவருக்காக நாங்கள் காட்டுகின்ற விசுவாசம் என்று கூறவேண்டும் என்று வள்ளியம்மை கூறிய வார்த்தைகளே பரிட்சைக்காக ஆயத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் சுதாகரனுக்கு ஒரு புதிய நம்பிக்கை ஏற்படுத்திய படியால் புதிய பெலத்துடன் குளக்கரையை விட்டு விட நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினான்.

தலைவர் :-

இந்தக் கதையைக் கேட்ட நீங்கள் உங்கள் வாழ்வில் நீங்கள் சந்தித்த விசுவாச போராட்டத்தில் வெற்றி பெற்று விட்மர்களா என்று கண்ணோட்டத்தோடு ஒப்பிட்டுபார்த்து சுதாகரன் பரிட்சையில் வெற்றி பெறுவாரா இல்லை தோற்றுப் போவானா என்ற முடிவுக்கு வாருங்கள்.

கிராகம் : வலஜி

தாளம் : ஆகி

பல்லவி

கஸ்வாரி மலையை பார்த்தேனடி
கண் கொள்ளா காட்சியை கண்டேனடி   தோழி....

அணபல்லவி

மலையழகா, இலையழகா, நீரிழகா,
மழைத்துளிகள் தேடும் நிலமழகா   இல்லை....

சுரணங்கள்

இருளில் விண்மீன் ஓளியில்
மேகங்கள் கலந்து கூட்டுமழகா   இல்லை....

இசையில் எழுந்த நாதத்தின் ஓலியில்
கடலலையின் ஓசை கலந்தழகா   இல்லை...

மல்லிகை பந்தல் மழையில் நனைந்து
வாசனை தென்றலில் கலந்திடும்மழகா   இல்லை...

மழையில் வெயியலும் கலந்து
மண்ணில் ஒடும் நீரில் தெரியும் உன் நிழலழகா

இல்லை...

காலை ஓளியில் பனியும் கலந்து
காற்றினில் பறந்து மரிலினில் மோதலழகா   இல்லை....

இறைவன் மனிதனாய் மனிதனில் கலந்து
துன்புற்று மானிட வாழ்விற்காய் தனையீந்ததேயழகு
அறும்..

நிறைவு

சபையில் ஒருவர் :-

ஓயா இவ்வளவு நேரமும் உங்கள் கதை வழிபாட்டில் கலந்து கொண்ட எங்களுக்கு எல்லா விளக்கங்களும் நன்றாக இருந்தது இந்தப்பாடுகள் நிறைந்த எங்கள் வாழ்வில் ஒரு நிறைவை நோக்கி நாங்கள் எப்படிச் செல்ல முடியும்.

தலைவர் :-

இன்று அனேகர் உலகில் தேடும் ஆத்மார்த்தமான ஆனந்த சோதி அதுதான் வாழ்க்கையில் ஒரு நிறைவு இருக்கவேண்டும் எல்லாச் சூழ்நிலைகளிலும் ஒரு நிறைவுடன் வாழவேண்டும். உடல் சார்ந்த நிறைவும் உளம் சார்ந்த நிறைவும் எல்லோருக்கும் கிடைக்கவேண்டும் என்பது தான் எல்லோருடைய ஆவல்.

நிலையான வாழ்வைப் பெற்றுக்கொள்ள நான் என்ன செய்ய வேண்டும் எனக்கேட்ட வாலிபனுக்கு இயேசு என்ன கூறினார்.

சபையில் ஒருவர் :-

நீ என்னைப் பின்பற்றி வா !

தலைவர் :-

உன் வாழ்வுக்கு ஒரு நிறைவு இருக்க வேண்டுமானால் அது நீ இயேசுவை பின்பற்றுவதற்கூடாகத்தான் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

பாடல் - 42

இயேசுவை நாடி ஏற்றிடும் மனமே
மீட்பரைத்தேடி போற்றிடு தினமே ~ அவர்
காட்டிடும் பாதையில் சென்றிடு மனமே
கன்மலை அவரில் தாகம் தீர்த்திடு தினமே

சபையில் ஒருவர் :-

இயேசுவை எப்படிப் பின்பற்ற வேண்டும்.

தலைவர் :-

இயேசுவைப்பின்பற்றுபவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு நோக்கத்தோடு அவற்றைப் பின்பற்றினார்கள்.

சிலர் தமது உடல் சார்ந்த தேவைகளுக்காகப் பின்பற்றினார்கள், சிலர் தமது உளம்சார்ந்த தேவைகளுக்காகப் பின்பற்றினார்கள், சிலர் இயேசுவைப் பின்பற்றுவதற்கூடாக தமது வழ்வு பூரணமடையும் என நினைத்துப் பின்பற்றினார்கள், சிலர் இயேசுவின் இலட்சியங்களுக்காக தம்மை அர்ப்பணித்து அவரைப் பின்பற்றினார்கள், இயேசுவின் இலட்சியங்களுக்காகவே தம்மை அர்ப்பணித்து பின்பற்றியவர்களே இயேசுவிற்கு உண்மையுள்ள சீடர்களாவார்கள்.

சபையில் ஒருவர் :-

அப்படியானால் இக்காலத்தில் அப்படி உண்மையுள்ள சீடர்களை நாம் காண முடியுமா

தலைவர் :-

இதற்கு நான் ஒரு கதையைச் சொல்ல விரும்புகின்றேன்.

ஒரு அடந்த காடு அதை ஊடறுத்து ஒருபாதை அது பல ஊர்களுக்கு வழியாக இருந்தது. அந்தக் காட்டுப்பாதையில் ஒரு மடம், மடத்தில் ஒரு முனிவர் தினமும் தியானம் செய்து கொண்டிருப்பார். அவ்வழியே போகும் பல வழிப்போக்கர் மடத்தில் வந்து ஓய்வெடுத்துச் செல்வது வழக்கம். இந்தக்காட்டுப்பாதையில் திருடர்களும், வழிப்பறிகாரர்களும் முடிச்சு மாறிகளும் பல துன்பங்களை மக்களுக்கு கொடுத்து வந்தார்கள். இவை எல்லாவற்றையும் அறிந்தும் அறியாதவர் போல தனக்கு நோவின்றி இருந்தார் முனிவர்.

ஒரு நாள் காலையில் முனிவர் தியானத்தில் இருக்கிறார் அவர் அருகில் ஒரு நிழல் வருவதை உணர்கிறார். கண்விழித்து பார்க்கிறார். உயர்ந்த உருவம் தடித்த முறுகிய மீசை, சிவந்த கண்கள், கையில் ஒரு கத்தி அதில் காயாத இரத்தம். இதைக்கண்ட முனிவர் தனது கைப்பையில் கிடந்த உடமைகளுடன் ஓட்டமெடுக்கத் தொடங்கினார். திருடன் திருடன் காப்பாறுங்கள் காப்பாற்றுங்கள் எனக் கத்திக்கொண்டு ஓடினார். திருடனும் விடவில்லை பின்தொடர்ந்து ஓடினான் முனிவர் தனது கைப்பைக்குத்தான் திருடன் தன்னைத் துரத்துகிறான் என நினைத்து அதிலிருந்து சில பொருட்களை எடுத்து வீசி வீசி ஓடினார். திருடன் அவைகள் ஒன்றையும் திரும்பிப் பார்க்கவே இல்லை இன்னும் சில பொருட்களை தூக்கிவீசினார் அவன் அவைகளையும் திரும்பிப்பார்க்கவில்லை இறுதியாக தனது கைப்பையையே களட்டி வீசினார். அவன் அதையும் திரும்பிப்பார்க்கவில்லை இறுதியாக முனிவர் ஒரு தீமானத்திற்கு வந்தார். தான் கட்டியிருக்கும் சருகு கச்சைக்காக்கத்தான் திருடன் துரத்துகிறான்

போல என நினைத்து தான் கட்டியிருந்த கச்சையை களட்டி வீசி
 நிர்வாணமாக ஓடத் தொடங்கினார். அவன் அவைகளையும்
 திரும்பிப்பார்க்கவில்லை. இறுதியாக முனிவர் மேலும் ஓடமுடியாதவராக
 களைந்துப்போய் ஓரிடத்தில் நின்று என்னைக் கொல்லாதே கொல்லாதே
 என்று ஒலமிட்டார். கிட்டே வந்த திருடன் நிர்வாணமாய் நின்ற முனிவரின்
 பாதத்தில் விழுந்து கத்தியை தூக்கி வீசி கண்ணீவிட்டு அழுதான்.
 உங் களிடம் நான் வந்தது உங் கள் பொருட்களை
 எடுத்துக் கொள்வதற்காகவல்ல என்பாவத்தை உங் களிடம்
 அறிக்கையிட்டு மன்னிப்பைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காகவே ஆனால் நான்
 உங்களை அடைந்து உங்களிடம் மன்னிப்பைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு
 இந்த உலகப் பொருட்கள் உங்களுக்கும் எனக்கும் எவ்வளவு
 இடைவெளியை ஏற்படுத்தி விட்டது எனக்கூறினார். இதைக் கேட்ட
 முனிவர் இதுவரை நான் தியானத்தின் மூலம் ஞானம் பெற்றேன்.
 இப்பொழுது ஓட்டம் மூலம் ஞானம் பெற்றிருக்கின்றேன் எனக் கூறினார்.

இக்கததையின் மூலம் நாம் அறிந்து கொள்ளும் உண்மை
 என்னவென்றால் நாம் பின்பற்றவேண்டுமென விரும்புகிறவர்கள்
 உண்மையானவர்களா, உண்மையற்றவர்களா என்பதைவிட நாம்
 உண்மையுள்ள நோக்கத்திற்காகப் பின்பற்றுவோமானால் நாம்
 பின்பற்றுகிறவர்கள் உண்மையுள்ளவர், உண்மையற்றவர் என்ற
 நிலைக்கு அப்பால் நாம் நமது வாழ்வில் அடைய வேண்டிய நிறைவை
 மட்டும் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். மேலும் நம் வாழ்வில் முழுமைக்கு
 மனிதர்களை அல்ல இயேசுவையே நோக்கிப்பார்ப்போம் இயேசுவை
 மட்டுமே நோக்கிப்பார்ப்போம்

நமது வாழ்வின் நிறைவு

நமக்காக தம்மைத் தந்தவரிடத்தில் மட்டுமே உண்டு

நமது வாழ்வை அவரிடம் அர்ப்பணித்தால்

நமது வாழ்வு நிறைவடையும்.

மங்களப்பாடல்

பாடல் - 42

இராகம் : கல்யாணி

தாளம் : தில்ர ஏகம்

மங்களம் மங்களம் மங்களம்

கிறீஸ்து இயேசுவிற்கு மங்களம்

மேரியின் புதல்வனுக்கு மங்களம்

தூயாதி தூயவருக்கு மங்களம்

எல்லாமே படைத்தோனுக்கு மங்களம்

எங்குமே நிறைந்தோனுக்கு மங்களம்

என்னோடு வாழ வந்தோனுக்கு மங்களம்

எனக்காக தன்னைத் தந்தோனுக்கு மங்களம்

யாவரும் :-

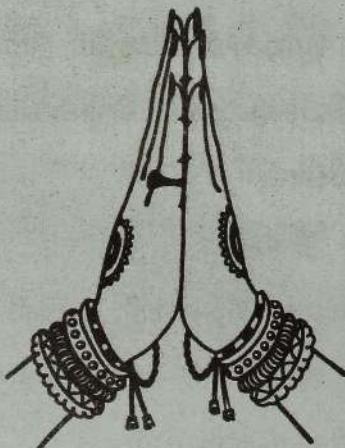
அல்லேவுயா என்று பாடிடுவோம்

அறநந்த கும்மாளம் கொட்டிடுவோம்

அர்ப்பரித்து அவரைப் பாடிடுவோம்

ஊரூராய் நற்செய்தி சொல்லிடுவோம்.

சுப்பி

I am delighted and proud to have this opportunity to congratulate Rev. Joshua on the publication of his book to mark the occasion of the 10th anniversary of his work with the JDCSI Church in Jaffna.

I met Rev. Joshua in 2002 and I was immediately greatly impressed with his organizational and administrative abilities reflected in his work in the inpacholai Project and later in the Vasantham Homes and the Leprosy Project. Rev. Joshua uses his skills to uplift the poor and afflicted and all those who suffer. I understand that in writing this book Rev. Joshua wishes to simplify stories for the benefit of those whose education is poor. Any small profit made on the sales of the book will be used to assist those in need. This is a reflection of Rev. Joshua's deep and abiding commitment and support for his flock whom he cares for unstintingly. His own strength and courage in the face of adversity is outstanding.

I pray that God will bless Rev. Joshua his family and all his work in the community and give him guidance and strength to continue his writing and to meet all the challenges that he may face in the years that lie ahead.

Jennifer L. Smith, M.A
Magistrate
Magistrate in London

வணக்கம். T.S. யோசவா அவர்களின் நத்தார் தவக்காலச் சிந்தனைகள் அடங்கிய “ஒரு நதி உன்றலூ” என்ற இசை வழி நற்செய்தியானது காலத்தின் தேவையையும், ஆத்மீக தேடலையும் வளர்க்க எடுத்த உணர்வுப்புவர்வமான ஒரு நல்ல முயற்சியியன்ற வகையில் எனது மனமாஸ்ர நல்லாசிகளை தெரிவிப்பதில் நிறைவு பெறுகின்றேன். இப்படைப்புகள் இறவாட்டியில் வெளிவருவது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. யோசவா போதகரது சமூக, சமய அம்பணிப்பும் ஈடுபாடும் மென்மேவும் ஈராவாழ்த்தி தொடர்ந்து பல நற்செய்தி மனமுத்துவமாய் இவறவனருள் வேண்டும் இறைஞ்சுக்கின்றேன்.

வட்டார நோக்கம்

மே 2002

நான் கீழ்க்கண்ட வகையில் கல்லூரி